

I

(Informace)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 10/2005

přijatý Radou dne 21. prosince 2004

za účelem přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/.../ES ze dne ... o uznávání odborných kvalifikací

(Text s významem pro EHP)

(2005/C 58 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 40, čl. 47 odst. 1, čl. 47 odst. 2 první a třetí větu a článek 55 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 3 odst. 1 písm. c) Smlouvy představuje odstranění překážek volného pohybu osob a služeb mezi členskými státy jeden z cílů Společenství. Pro státní příslušníky členských států to znamená zejména možnost vykonávat povolání, ať již jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jako zaměstnanec, v jiném členském státě než v tom, ve kterém získali odbornou kvalifikaci. Kromě toho čl. 47 odst. 1 Smlouvy stanoví, že budou přijaty směrnice upravující vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.

- (2) Po zasedání Evropské rady v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 Komise přijala sdělení „Strategie vnitřního trhu pro služby“ zaměřené zejména na to, aby bylo volné poskytování služeb v rámci Společenství stejně snadné jako v rámci jednotlivého členského státu. Po přijetí sdělení Komise s názvem „Nové evropské trhy práce, otevřené a přístupné všem“ pověřila Evropská rada na zasedání ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001 Komisi, aby pro zasedání Evropské rady na jaře 2002 předložila konkrétní návrhy na jednotnější, průhlednější a pružnější režim uznávání kvalifikací.

- (3) Zárukou udělenou touto směrnicí osobám, které získaly odbornou kvalifikaci v jednom členském státě, týkající se přístupu ke stejnému povolání a jeho výkonu v jiném členském státě se stejnými právy jako státní příslušníci tohoto státu, není dotčeno dodržování ze strany migrující výdělečně činné osoby případných nediskriminujících podmínek, které tento členský stát stanovil, za předpokladu, že jsou objektivně zdůvodněné a přiměřené.

- (4) Aby se usnadnilo volné poskytování služeb, měla by existovat zvláštní pravidla pro rozšíření možnosti výkonu činnosti pod původním profesním označením. V případě služeb informační společnosti poskytovaných na dálku by se měla použít rovněž ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181E, 30.7.2002, s. 183.

⁽²⁾ Úř. věst. C 61, 14.3.2003, s. 67.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 11. února 2004, Úř. věst. C 97 E, 22.4.2004, s. 231, společný postoj Rady ze dne 21. prosince 2004 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

- (5) Vzhledem k různým systémům pro dočasné nebo příležitostné přeshraniční poskytování služeb na straně jedné a pro usazování na straně druhé by měla být vyjasněna kritéria pro rozlišování mezi těmito dvěma koncepty v případě přestěhování poskytovatele služeb na území hostitelského členského státu.
- (6) Snadnější poskytování služeb musí být zajištěno v souvislosti s přísným dodržováním požadavků na ochranu veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany spotřebitelů. Proto by se mělo počítat se zvláštními ustanoveními pro regulovaná povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví nebo bezpečnost a jejichž příslušníci dočasně nebo příležitostně poskytují přeshraniční služby.
- (7) Hostitelské členské státy mohou případně v souladu s právem Společenství stanovit požadavky na ohlášení. Tyto požadavky nesmějí vést k nepřiměřenému zatížení poskytovatelů služeb a bránit volnému poskytování služeb nebo ho činit méně přitažlivým. Potřeba těchto požadavků by se měla pravidelně přezkoumávat s ohledem na pokrok, kterého bylo dosaženo při stanovení rámce Společenství pro správní spolupráci mezi členskými státy.
- (8) Na poskytovatele služeb by se měla vztahovat disciplinární pravidla hostitelského členského státu, která jsou přímo a konkrétně spojena s odbornými kvalifikacemi, např. definice povolání, rozsah činností, které k povolání patří nebo které mu jsou vyhrazeny, užívání titulů a vážné zanedbání povinné péče při výkonu povolání, které přímo a konkrétně souvisí s ochranou a bezpečností spotřebitele.
- (9) Zásady a záruky pro svobodu usazování, na nichž jsou založeny různé platné systémy uznávání, by se měly zachovat, ale na základě zkušeností by se měla zlepšit jejich pravidla. Kromě toho se několikrát změnily příslušné směrnice a měla by se uspořádat a racionalizovat jejich ustanovení sjednocením použitelných zásad. Proto je nutné nahradit směrnice Rady 89/48/EHS⁽¹⁾ a 92/51/EHS⁽²⁾, směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/42/ES⁽³⁾ o obecném systému uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci a směrnice Rady 77/452/EHS⁽⁴⁾, 77/453/EHS⁽⁵⁾, 78/686/EHS⁽⁶⁾, 78/687/EHS⁽⁷⁾, 78/1026/EHS⁽⁸⁾, 78/1027/EHS⁽⁹⁾, 80/154/EHS⁽¹⁰⁾, 80/155/EHS⁽¹¹⁾, 85/384/EHS⁽¹²⁾, 85/432/EHS⁽¹³⁾, 85/433/EHS⁽¹⁴⁾ a 93/16/EHS⁽¹⁵⁾ týkající se povolání zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře a sloučit je do jednoho dokumentu.
- (10) Touto směrnicí není dotčena možnost členských států uznávat v souladu se svými předpisy požadované odborné kvalifikace získané mimo území Evropské unie státními příslušníky třetích zemí. Uznávání by mělo v každém případě respektovat minimální požadavky na odbornou přípravu pro určité profese.
- (11) V případě povolání, na něž se vztahuje obecný systém pro uznávání kvalifikací (dále jen „obecný systém“), by mělo být členským státům ponecháno právo stanovit minimální úroveň kvalifikace, která by zaručovala kvalitu služeb poskytovaných na jejich území. Podle článků 10, 39 a 43 Smlouvy by však neměly členské státy vyžadovat na státních příslušnících členských států, aby získali ty kvalifikace, které obecně podmiňují získání diplomů vydaných v jejich vlastních vzdělávacích systémech, pokud dotyčné osoby již získaly úplnou kvalifikaci nebo její část v jiném členském státě. V důsledku toho by mělo být stanoveno, že každý hostitelský členský stát, ve kterém je určité povolání regulováno, musí vzít v úvahu kvalifikace získané v jiném členském státě a musí určit, zda tyto kvalifikace odpovídají kvalifikacím, které vyžaduje.

(4) Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(5) Úř. věst. L 176, 15.7.1977, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.

(6) Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(7) Úř. věst. L 233, 24.8.1978, s. 10. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(8) Úř. věst. L 362, 23.12.1978, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.

(9) Úř. věst. L 362, 23.12.1978, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.

(10) Úř. věst. L 33, 11.2.1980, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(11) Úř. věst. L 33, 11.2.1980, p. 8. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2001/19/ES.

(12) Úř. věst. L 223, 21.8.1985, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(13) Úř. věst. L 253, 24.9.1985, s. 34. Směrnice ve znění směrnice 2001/19/ES.

(14) Úř. věst. L 253, 24.9.1985, s. 37. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

(15) Úř. věst. L 165, 7.7.1993, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

(1) Úř. věst. L 19, 24.1.1989, s. 16. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES (Úř. věst. L 206, 31.7.2001, s. 1).

(2) Úř. věst. L 209, 24.7.1992, s. 25. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise 2004/108/ES (Úř. věst. L 32, 5.2.2004, s. 15).

(3) Úř. věst. L 201, 31.7.1999, s. 77.

- (12) Pokud neexistuje harmonizace minimálních požadavků na odbornou přípravu pro přístup k povoláním, na něž se vztahuje obecný systém, hostitelský členský stát by měl mít možnost uložit vyrovnávací opatření. Takové opatření by mělo být přiměřené a mělo by zejména zohledňovat odbornou praxi žadatele. Zkušenosti ukazují, že možnost, aby si migrující osoba vybrala mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím, nabízí přiměřené záruky, co se týče úrovně jeho kvalifikace, takže jakákoli odchylka od tohoto výběru by měla být v každém případě odůvodněna naléhavým požadavkem v obecném zájmu.
- (13) K podpoře volného pohybu odborníků a k zajištění odpovídající úrovně kvalifikace by různá profesní sdružení a organizace nebo členské státy měly být schopny navrhnout společné platformy na evropské úrovni. Tato směrnice by za určitých podmínek v souladu s pravomocí členských států měla určit kvalifikace potřebné pro výkon povolání na jejich území a obsah a organizaci jejich systémů vzdělávání a odborné přípravy a v souladu s právem Společenství, zejména právními předpisy Společenství pro hospodářskou soutěž, tyto iniciativy zohlednit a prosazovat v této souvislosti automatictější charakter uznávání v rámci obecného systému. Profesní sdružení, která mohou předkládat společné platformy, by měla být reprezentativní na národní i evropské úrovni. Společnou platformou je soubor kritérií, která umožňují vyrovnat v co možná největším rozsahu podstatné rozdíly, které byly zjištěny mezi požadavky na odbornou přípravu v nejméně dvou třetinách členských států, včetně všech členských států, které toto povolání regulují. Tato kritéria by mohla zahrnovat například požadavky jako další odborná příprava, adaptační období v rámci praxe pod dohledem, zkouška způsobilosti nebo stanovená minimální úroveň odborné praxe nebo jejich kombinaci.
- (14) Aby se zohlednily veškeré situace, které dosud nepodléhají úpravě týkající se uznávání odborných kvalifikací, měl by se obecný systém rozšířit na ty případy, na které se nevztahuje zvláštní systém, a to buď z toho důvodu, že na povolání se nevztahuje žádný z těchto systémů, nebo proto, že ačkoli se na povolání vztahuje zvláštní systém, žadatel nesplnil ze zvláštních a výjimečných důvodů podmínky, aby ho bylo možno využít.
- (15) Je nutno zjednodušit pravidla, která povolují přístup k řadě průmyslových, obchodních a řemeslných činností v členských státech, ve kterých jsou tato povolání regulována, pokud byly tyto činnosti vykonávány po přiměřeně dlouhou a nepřetržitou vzdálenou dobu v jiném členském státě, současně je však u těchto činností nutné zachovat systém automatického uznávání na základě odborné praxe.
- (16) Svoboda pohybu a vzájemné uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů, porodních asistentek, farmaceutů a architektů by měla být založena na základní zásadě automatického uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci na základě koordinovaných minimálních požadavků na odbornou přípravu. Kromě toho by měl být v členských státech přístup k povolání lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta podmíněn získáním dané kvalifikace, která zaručí, že dotyčná osoba absolvovala odbornou přípravu, která splňuje stanovené minimální požadavky. Tento systém by měl být doplněn řadou nabytých práv, která mohou kvalifikovaní odborníci za určitých podmínek využít.
- (17) V zájmu zjednodušení systému, zejména s ohledem na rozšíření, by se zásada automatického uznávání měla používat jen na ty obory lékařství a zubního lékařství, které jsou zastoupeny v nejméně dvou pětinách členských států. Obory lékařství a zubního lékařství, které jsou zastoupeny pouze v omezeném počtu členských států, by měly být začleněny do obecného systému uznávání, aniž jsou dotčena nabytá práva. V praxi by měla mít tato změna pro migrující osobu pouze omezený účinek, protože by to nemělo vést k použití vyrovnávacích opatření. Touto směrnicí by kromě toho neměla být dotčena možnost členských států navzájem vytvořit automatické uznávání některých společných oborů lékařství a zubního lékařství podle vlastních pravidel.
- (18) Automatickým uznáváním dosažené kvalifikace lékaře se základní odbornou přípravou by neměla být dotčena pravomoc členských států spojit případně tuto kvalifikaci s odbornými činnostmi.
- (19) Všechny členské státy by měly uznat povolání zubního lékaře jakožto zvláštní povolání, které se liší od povolání lékaře bez ohledu na to, zda má specializaci v oboru odontostomatologie. Členské státy by měly zajistit, aby odborná příprava zubních lékařů zaručila, že získali dovednosti potřebné pro prevenci, diagnostiku a léčbu anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání. Odbornou činnost zubního lékaře by měli vykonávat držitelé dokladu o dosažené kvalifikaci zubního lékaře stanoveného v této směrnici.

- (20) Nejeví se žádoucí zavést jednotný studijní plán pro porodní asistentky ve všech členských státech. Členským státům by se měla ponechat co největší volnost v organizování výuky.
- (21) S cílem zjednodušit směrnici by se měl použít pojem „farmaceut“, aby se vymezila oblast působnosti ustanovení týkajících se automatického uznávání kvalifikací, aniž jsou dotčeny zvláštnosti vnitrostátních právních předpisů upravujících tyto činnosti.
- (22) Držitelé kvalifikace farmaceuta jsou odborníky v oboru léčiv a měli by mít v zásadě přístup ve všech členských státech k minimálnímu rozsahu činností v této oblasti. Při definici tohoto minimálního rozsahu by tato směrnice neměla mít omezující účinek, pokud jde o činnosti dostupné v členských státech farmaceutům, zejména se zřetelem na biomedicínské analýzy, ani by jim neměla poskytovat žádný monopol, neboť vytváření monopolu je i nadále výhradní záležitostí členských států. Tato směrnice nebrání členským státům, aby k umožnění přístupu k činnostem nezahrnutým do koordinovaného minimálního výčtu činností vyžadovaly doplňující podmínky vzdělání. To znamená, že hostitelský členský stát by měl mít možnost stanovit takové podmínky pro státní příslušníky, kteří jsou držiteli kvalifikací, na které se vztahuje automatické uznávání ve smyslu této směrnice.
- (23) Tato směrnice nezajišťuje koordinaci všech podmínek pro přístup k činnostem v oboru farmacie a pro jejich výkon. Zejména zeměpisné rozmístění lékáren a monopol dodávek léčiv by měl zůstat i nadále záležitostí členských států. Touto směrnicí se nemění vnitrostátní právní a správní předpisy členských států, které společně zakazují, aby vykonávaly některé činnosti farmaceuta, nebo podmiňují výkon těchto činností určitými podmínkami.
- (24) Architektura, kvalita staveb, jejich harmonické splynutí s okolním prostředím, ohled na přírodní a městské prostředí a na veřejné a individuální kulturní dědictví jsou předmětem veřejného zájmu. Vzájemné uznávání kvalifikací by proto mělo být založeno na kritériích kvality a kvantity, která zajistí, že držitelé uznaných kvalifikací jsou schopni porozumět a dát praktické vyjádření potřebám jednotlivců, sociálních skupin a úřadů v oblasti územního plánování, projektování, organizace a provádění staveb, uchování a zhodnocení architektonického dědictví a zachování přirozené rovnováhy.
- (25) Vnitrostátní právní předpisy v oboru architektury a o přístupu k odborným činnostem architekta a jejich výkonu se co do rozsahu velmi liší. Ve většině členských států jsou činnosti v oboru architektury ze zákona nebo fakticky vykonávány osobami, které jsou držiteli titulu architekt, samostatně nebo společně s jiným profesním označením, aniž by tyto osoby měly na výkon těchto činností výhradní právo, nestanoví-li zákon jinak. Zmíněné činnosti nebo některé z nich mohou být rovněž vykonávány jinými odborníky, zejména inženýry, kteří absolvovali speciální odbornou přípravu v oblasti stavebnictví a stavebního inženýrství. S cílem zjednodušit směrnici by se měl použít pojem „architekt“, aby se vymezila oblast působnosti ustanovení týkajících se automatického uznávání kvalifikací v oboru architektury, aniž jsou dotčeny zvláštnosti vnitrostátních právních předpisů upravujících tyto činnosti.
- (26) K zajištění účinnosti systému uznávání odborných kvalifikací by měly být stanoveny jednotné formality a procesní pravidla pro jeho provádění a určité podrobné údaje o výkonu povolání.
- (27) Jelikož spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí by mohla usnadnit provádění směrnice a dodržování povinností z ní vyplývajících, měly by být stanoveny způsoby spolupráce.
- (28) Vytvoření sítě kontaktních míst, která mají poskytovat občanům členských států informace a pomoc, umožní zajistit průhlednost systému uznávání. Tato kontaktní místa budou poskytovat občanům, kteří o to požádají, a Komisi veškeré informace a adresy potřebné pro postup uznávání. Určení jednoho kontaktního místa každým členským státem v rámci této sítě se nedotýká rozdělení pravomocí na národní úrovni. Zejména to nebrání určit na národní úrovni několik úřadů, přičemž kontaktní místo určené v rámci výše zmíněné sítě je pověřeno koordinací ostatních úřadů a případně informováním občanů o příslušném úřadu.
- (29) Správa různých systémů uznávání vytvořených oborovými směrnicemi a obecného systému se ukázala jako těžkopádná a složitá. Proto je nutné správu zjednodušit a směrnici aktualizovat, aby se zohlednil vědecký a technický pokrok, zejména jsou-li minimální požadavky na odbornou přípravu koordinovány s ohledem na automatické uznávání kvalifikací. Za tímto účelem by měl být zřízen jednotný výbor pro uznávání odborných kvalifikací.

- (30) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (31) Pravidelná zpráva o provádění směrnice předkládaná členskými státy obsahující statistické údaje umožní posoudit dopad systému pro uznávání odborných kvalifikací.
- (32) Měl by existovat vhodný postup pro přijímání dočasných opatření, setká-li členský stát při provádění určitých ustanovení této směrnice s vážnými obtížemi.
- (33) Ustanovení této směrnice se nedotýkají pravomoci členských států uspořádat vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení a určit činnosti, které musí být vykonávány v rámci tohoto systému.
- (34) S ohledem na rychlost technologických změn a vědeckého pokroku má u velkého počtu povolání zvláštní význam celoživotní učení. V této souvislosti musejí členské státy přijmout podrobné úpravy celoživotního učení, které odborníkům umožní držet krok s technickým a vědeckým pokrokem.
- (35) Jelikož cílů této směrnice, totiž racionalizace, zjednodušení a zlepšení pravidel pro uznávání odborných kvalifikací, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (36) Tato směrnice se netýká činností povolání, která jsou přímo a specificky spojena s výkonem veřejné moci, a to i příležitostně.
- (37) S ohledem na právo usazování a poskytování služeb se použije tato směrnice, aniž jsou dotčeny jiné zvláštní právní předpisy pro uznávání odborných kvalifikací, např. v oblasti dopravy, zprostředkovatelů pojištění

a oprávněných auditorů. Tato směrnice se netýká uplatňování směrnice Rady 77/249/EHS o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů ⁽²⁾ nebo směrnice 98/5/ES o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace ⁽³⁾. Uznávání odborných kvalifikací advokátů za účelem okamžitého usazení pod profesním označením hostitelského členského státu by mělo být zahrnuto do této směrnice.

- (38) Touto směrnicí nejsou dotčena opatření nezbytná k zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví a spotřebitelů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členský stát, který podmiňuje přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon na svém území získáním určité odborné kvalifikace (dále jen „hostitelský členský stát“), uznává pro přístup k tomuto povolání a jeho výkon odborné kvalifikace nabyté v jednom nebo více jiných členských státech (dále jen „domovský členský stát“), které jejich držitele opravňují vykonávat v tomto členském státě stejné povolání.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na každého státního příslušníka členského státu, který chce vykonávat regulované povolání v jiném státě, než ve kterém získal svou odbornou kvalifikaci, buď jako osoba samostatně výdělečně činná, nebo jako zaměstnanec.

2. Každý členský stát může na svém území podle svých předpisů povolit státním příslušníkům členských států, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci, která nebyla získána v tomto členském státě, vykonávat regulované povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a). V případě povolání uvedených v hlavě III kapitole III musí toto první uznání respektovat minimální požadavky na odbornou přípravu stanovené v této kapitole.

⁽²⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽³⁾ Úř. věst. L 77, 14.3.1998, s. 36. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Pokud je pro dané regulované povolání stanovena v samostatném právním nástroji Společenství jiná zvláštní úprava, která přímo souvisí s uznáváním odborných kvalifikací, neuplatňují se příslušná ustanovení této směrnice.

Článek 3

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „regulovaným povoláním“ odborná činnost nebo soubor činností, u níž je přístup k ní nebo její výkon nebo jeden ze způsobů jejího výkonu v členském státě vyhrazen přímo nebo nepřímo na základě právních a správních předpisů držitelům určité odborné kvalifikace; zejména používání odborného titulu omezené právními nebo správními ustanoveními na držitele určité odborné kvalifikace vymezuje způsob výkonu. Neuplatňuje-li se první věta této definice, považuje se povolání uvedené v odstavci 2 za regulované;
- b) „odbornou kvalifikací“ kvalifikace doložená dokladem o dosažené kvalifikaci, osvědčení způsobilosti uvedené v čl. 11 odst. 2 písm. a) nebo odborná praxe;
- c) „dokladem o dosažené kvalifikaci“ diplomy, osvědčení nebo jiné doklady vydané příslušným orgánem v členském státě určeným v souladu s jeho právními a správními předpisy, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil odbornou přípravu získanou převážně ve Společenství. Neuplatňuje-li se první věta této definice, považuje se doklad o dosažené kvalifikaci uvedený v odstavci 3 za zde uvedený doklad o dosažené kvalifikaci;
- d) „regulovaným vzděláváním a odbornou přípravou“ příprava, která je zaměřena speciálně na výkon určitého povolání a která zahrnuje studium, které je případně doplněno odborným vzděláváním nebo zkušební či odbornou praxí.

Struktura a úroveň odborného vzdělávání, zkušební nebo odborné praxe se stanoví v právních a správních předpisech dotyčného členského státu nebo se kontroluje nebo schvaluje orgánem určeným k tomuto účelu;
- e) „odbornou praxí“ skutečný a dovolený výkon dotyčného povolání v členském státě;
- f) „adaptačním obdobím“ výkon regulovaného povolání v hostitelském členském státě pod dohledem odpovědné osoby kvalifikované pro toto povolání, jenž může být

doplněn další odbornou přípravou. Toto období praxe pod dohledem je předmětem hodnocení. Podrobná pravidla, kterými se řídí adaptační období a jeho hodnocení a postavení migrujících osob pracujících pod dohledem stanoví příslušný orgán hostitelského členského státu.

Právní postavení, které je v hostitelském členském státě příznáno osobě, která absoluuje praxi pod dohledem, zejména na co se týče práva na trvalý pobyt a závazků, sociálních práv a dávek, příspěvků a odměn, stanoví příslušné orgány tohoto členského státu v souladu s použitelným právem Společenství;

- g) „zkouškou způsobilosti“ zkouška, která se omezuje na odborné znalosti žadatele a kterou vykonávají příslušné orgány hostitelského členského státu s cílem ohodnotit schopnosti žadatele vykonávat regulované povolání v uvedeném členském státě. K této zkoušce připraví příslušné orgány seznam oblastí, na které se na základě srovnání vzdělání a odborné přípravy vyžadovaných členským státem a vzdělání a odborné přípravy získaných žadatelem nevztahuje diplom nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci žadatele.

Zkouška způsobilosti musí vzít v úvahu skutečnost, že žadatel je kvalifikovaný odborník v členském státě původu nebo v členském státě, odkud přichází. Zkouška zahrnuje oblasti vybrané z těch, které jsou na seznamu a jejichž znalost je základním předpokladem pro výkon povolání v hostitelském členském státě. Zkouška také může zahrnovat znalost stavovských předpisů, které se týkají dotýcných činností v hostitelském členském státě.

Podrobné podmínky zkoušky způsobilosti a postavení žadatele v hostitelském členském státě, který si přeje připravit se na zkoušku způsobilosti v tomto státě, stanoví příslušné orgány tohoto hostitelského členského státu;

- h) „ředitelem podniku“ osoba, která v dotyčné profesní oblasti vykonávala v podniku funkci:
 - i) ředitele podniku nebo vedoucího pobočky; nebo
 - ii) zástupce vlastníka nebo ředitele podniku, jestliže tato funkce zahrnuje odpovědnost odpovídající odpovědnosti zastoupeného vlastníka nebo ředitele; nebo
 - iii) vedoucího pracovníka pověřeného obchodními nebo technickými záležitostmi a odpovědného za jedno nebo více oddělení podniku.

2. Povolání vykonávané členy sdružení nebo organizace uvedené v příloze I se považuje za regulované povolání.

Účelem sdružení nebo sdružení uvedených v prvním pododstavci je zejména podporovat a zachovávat vysokou úroveň v dotyčném oboru. Za tímto účelem jsou uznány členským státem ve zvláštní formě a svým členům vydávají doklady o dosažené kvalifikaci, zajišťují, aby jejich členové dodržovali pravidla pro výkon povolání, která stanoví, a udělují jim právo užívat titul nebo jeho zkratku nebo výhody z postavení odpovídajícího této dosažené kvalifikaci.

Pokud členský stát uzná sdružení nebo organizaci podle prvního odstavce, uvědomí o tom Komisi, která zveřejní tuto informaci v Úředním věstníku Evropské unie.

3. Doklad o dosažené kvalifikaci vydaný třetí zemí se považuje za doklad o dosažené kvalifikaci, pokud má držitel tříletou odbornou praxi v dotyčném povolání na území členského státu, který v souladu s čl. 2 odst. 2 doklad o dosažené kvalifikaci uznal, a která byla osvědčena tímto členským státem.

Článek 4

Účinky uznání

1. Uznání odborné kvalifikace hostitelským členským státem umožňuje, aby oprávněná osoba měla v tomto členském státě přístup ke stejnému povolání, pro které získala kvalifikaci v domovském členském státě, a vykonávala ho v hostitelském členském státě za stejných podmínek jako jeho státní příslušníci.

2. Pro účely této směrnice se povolání, které chce žadatel vykonávat v hostitelském členském státě, považuje za stejné, jako je povolání, pro které získal kvalifikaci v domovském členském státě, pokud jsou činnosti, které zahrnuje, srovnatelné.

HLAVA II

VOLNÉ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

Článek 5

Zásada volného poskytování služeb

1. Aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení práva Společenství a články 6 a 7 této směrnice, členské státy neomezí z žádného důvodu vztahujícího se k odborné kvalifikaci poskytování služeb v jiném členském státě:

a) je-li poskytovatel služby v souladu se zákonem usazen v členském státě za účelem výkonu stejného povolání (dále jen „členský stát usazení“) a

b) pokud se poskytovatel služby přestěhuje, vykonával-li toto povolání v členském státě usazení po dobu nejméně dvou let během předcházejících deseti let a není-li povolání v tomto státě regulováno. Podmínka, která vyžaduje, aby poskytovatel služby vykonával povolání po dobu dvou let, se neuplatňuje, je-li povolání nebo vzdělávání a odborná příprava na toto povolání regulována.

2. Ustanovení této hlavy se použijí, pokud se poskytovatel služby přestěhuje na území hostitelského členského státu, aby zde dočasně a příležitostně vykonával povolání uvedené v odstavci 1.

Povaha dočasného a příležitostného poskytování služeb se posoudí případ od případu, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost.

3. Pokud se poskytovatel služeb přestěhuje, podléhá disciplinárním ustanovením profesní nebo správní povahy, která jsou přímo spojena s odbornou kvalifikací, např. definice povolání, užívání titulů a vážné zanedbání povinné péče při výkonu povolání, které přímo a konkrétně souvisí s ochranou a bezpečností spotřebitele, a která jsou v hostitelském členském státě použitelná na odborníky, kteří zde vykonávají stejné povolání.

Článek 6

Osvobození

Podle čl. 5 odst. 1 osvobodí hostitelský členský stát poskytovatele služeb usazené v jiném členském státě od požadavků, které ukládá odborníkům usazeným na svém území, týkajících se:

a) povolení, registrace nebo členství v profesní organizaci nebo subjektu. Členské státy mohou pro snadnější uplatňování disciplinárních ustanovení platných na jejich území podle čl. 5 odst. 3 stanovit automatickou dočasnou registraci nebo formální členství v takové profesní organizaci nebo subjektu za předpokladu, že tato registrace nebo členství nezpozdí nebo jakýmkoli způsobem neztíží poskytování služeb a nepředstavuje pro poskytovatele služeb dodatečné náklady. Kopii ohlášení a případně jeho obnovení podle čl. 7 odst. 1 doplněnou u povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví a bezpečnost podle čl. 7 odst. 4 nebo která využívají automatického uznávání podle hlavy III kapitoly III, kopii dokladů podle čl. 7 odst. 2 zašle příslušný orgán příslušné profesní organizaci nebo subjektu, což pro tento účel představuje automatickou dočasnou registraci nebo formální členství,

- b) registrace u subjektu sociálního zabezpečení, aby bylo možné ve prospěch pojištěnců zúčtovat u pojišťovacích subjektů ve vztahu k výkonu činnosti.

Poskytovatel služby však předem a v naléhavém případě následně uvědomí subjekt uvedený v písmenu b) o službách, které poskytl.

Článek 7

Předběžné ohlášení v případě, že se poskytovatel služby přestěhuje

1. Členské státy mohou požadovat, aby v případě, že se poskytovatel služeb poprvé přestěhuje z jednoho členského státu do druhého za účelem poskytování služeb, předem uvědomil příslušný orgán v hostitelském členském státě v písemném ohlášení, které zahrne rovněž údaje o pojistném krytí nebo jiných prostředcích osobní nebo kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání. Toto ohlášení se jednou ročně obnovuje, pokud poskytovatel služeb chce v daném roce dočasně nebo příležitostně poskytovat služby v tomto členském státě. Poskytovatel služeb může doručit ohlášení jakoukoli formou.

2. Pro první poskytnutí služby nebo v případě věcné změny oproti situaci doložené doklady mohou členské státy požadovat, aby k ohlášení byly připojeny tyto doklady:

- a) doklad o státní příslušnosti poskytovatele služeb,
- b) osvědčení potvrzující, že držitel je v souladu se zákonem usazen v členském státě za účelem výkonu dotýčných činností,
- c) doklad o odborné kvalifikaci,
- d) v případech uvedených v čl. 5 odst. 1 písm. b) jakýkoli důkaz o tom, že poskytovatel služeb vykonával dotýčnou činnost po dobu nejméně dvou let v předcházejících deseti letech.

3. Služba se poskytuje pod profesním označením členského státu usazení, existuje-li v tomto státě pro dotýčnou odbornou činnost takové označení. Toto označení je uvedeno v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu usazení tak, aby se předešlo záměně s profesním označením hostitelského členského státu. Pokud v členském státě usazení neexistuje takové profesní označení, uvede poskytovatel služeb svou dosaženou kvalifikaci v úředním jazyce nebo jedním z úředních jazyků tohoto státu. Výjimečně je v případech uvedených v hlavě III kapitole III služba poskytována pod profesním označením hostitelského členského státu.

4. V případě prvního poskytnutí služeb u regulovaných povolání, která mají důsledky pro veřejné zdraví nebo bezpečnost a která nevyužívají automatického uznávání podle hlavy III kapitoly III, může příslušný orgán hostitelského členského státu zkontrolovat odbornou kvalifikaci poskytovatele služeb před tímto prvním poskytnutím. Tato předběžná kontrola je možná pouze tehdy, je-li jejím účelem předejít vážnému poškození zdraví nebo bezpečnosti příjemce služby kvůli nedostatečné odborné kvalifikaci poskytovatele služeb a pokud nepřesahuje to, co je za tímto účelem nezbytné.

Příslušný orgán se snaží uvědomit poskytovatele služby o svém rozhodnutí nekontrolovat jeho kvalifikaci nebo o výsledku této kontroly ve lhůtě nanejvýš jednoho měsíce po obdržení ohlášení a průvodních dokladů. Existují-li obtíže, které by mohly vést k prodloužení, uvědomí příslušný orgán poskytovatele služeb ve lhůtě jednoho měsíce o důvodech prodloužení a o časovém rámci pro rozhodnutí, které musí být vydáno do dvou měsíců po přijetí kompletních dokladů.

Pokud existuje podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací poskytovatele služeb a odbornou přípravou, která je vyžadována v tomto členském státě, a to v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl poškodit veřejné zdraví nebo bezpečnost, poskytne hostitelský členský stát poskytovateli služby možnost, aby prokázal, zejména pomocí zkoušky způsobilosti, že nabyt chybějící znalosti nebo schopnosti. V každém případě musí být možné poskytovat služby ve lhůtě jednoho měsíce po vydání rozhodnutí podle předchozího pododstavce.

Službu je možné poskytovat, pokud příslušný orgán nereaguje ve lhůtách stanovených v předchozích pododstavcích.

V případech, kdy kvalifikace byla ověřena podle tohoto odstavce, poskytuje se služba pod profesním označením hostitelského členského státu.

Článek 8

Správní spolupráce

1. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou pro každé poskytnutí služeb požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby jim poskytly informace o usazení poskytovatele služeb v souladu s právními předpisy, jeho bezúhonnosti a o tom, že neexistují žádné disciplinární nebo trestněprávní sankce profesní povahy. Příslušné orgány členského státu usazení poskytnou tyto informace v souladu s ustanoveními článku 56.

2. Příslušné orgány zajistí výměnu všech informací, které jsou nezbytné pro správné vyřízení stížnosti příjemce služby na poskytovatele služeb. Příjemci jsou o výsledku stížnosti informováni.

Článek 9

Informace poskytované příjemcům služeb

Je-li služba poskytována pod profesním označením členského státu usazení nebo pod dosaženou kvalifikací poskytovatele služby, mohou vedle ostatních informačních požadavků podle práva Společenství příslušné orgány hostitelského členského státu požadovat, aby poskytovatel služeb poskytl příjemcům služeb některou nebo všechny tyto informace:

- a) je-li poskytovatel služeb zapsán v obchodním rejstříku nebo v obdobném veřejném rejstříku, rejstřík, v němž je zapsán, a jeho registrační číslo, nebo obdobný prostředek identifikace uvedený v rejstříku;
 - b) podléhá-li činnost povolovacímu režimu v členském státě usazení, název a adresa příslušného kontrolního orgánu;
 - c) profesní sdružení nebo podobný subjekt, u něhož je poskytovatel služeb zapsán;
 - d) profesní označení, nebo pokud takové označení neexistuje, dosažená kvalifikace poskytovatele služby a členský stát, ve kterém byla udělena;
 - e) vykonává-li poskytovatel služeb činnost podléhající dani z přidané hodnoty, identifikační číslo podle čl. 22 odst. 1 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně⁽¹⁾;
 - f) údaje o pojistném krytí nebo jiných prostředcích osobní nebo kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání.
- a) pro činnosti uvedené v příloze IV, pokud migrující osoba nesplňuje požadavky článků 17, 18 a 19;
- b) pro lékaře se základní odbornou přípravou, odborné lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, zubní lékaře, odborné zubní lékaře, veterinární lékaře, porodní asistentky, farmaceuty a architekty, pokud migrující osoba nesplňuje požadavky skutečné odborné praxe v souladu se zákonem podle článků 23, 27, 33, 37, 39, 43 a 49;
- c) pro architekty, je-li migrující osoba držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který není uveden v příloze V bodu 5.7;
- d) aniž je dotčen čl. 21 odst. 1 a články 23 a 27, pro lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele, zubní lékaře, veterinární lékaře, porodní asistentky, farmaceuty a architekty, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost, který bylo nutno získat po odborné přípravě k získání označení uvedených v příloze V bodech 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1, a sice výlučně za účelem uznání příslušné odbornosti;
- e) pro sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou zdravotní péči a pro specializované zdravotní sestry a ošetřovatele, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost, který bylo nutno získat po odborné přípravě k získání označení uvedených v příloze V bodu 5.2.2, pokud migrující osoba usiluje o uznání v jiném členském státě, ve kterém jsou příslušné odborné činnosti vykonávány specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří neabsolvovali odbornou přípravu zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči;
- f) pro specializované zdravotní sestry a ošetřovatele, kteří neabsolvovali odbornou přípravu zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, pokud migrující osoba usiluje o uznání v jiném členském státě, ve kterém jsou příslušné odborné činnosti vykonávány zdravotními sestrami a ošetřovateli odpovědnými za všeobecnou péči, specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří neabsolvovali odbornou přípravu zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, nebo specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost, který byl získán po odborné přípravě k získání označení uvedených v příloze V bodu 5.2.2;
- g) pro migrující osoby, které splňují požadavky čl. 3 odst. 3.

HLAVA III

SVOBODA USAZOVÁNÍ

KAPITOLA I

OBEČNÝ SYSTÉM UZNÁVÁNÍ DOKLADŮ O ODBORNÉ KVALIFIKACI

Článek 10

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na všechna povolání, na která se nevztahují kapitoly II a III této hlavy a v níže uvedených případech, kdy žadatel ze zvláštních a výjimečných důvodů nesplňuje podmínky stanovené v těchto kapitolách:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

Článek 11

Úrovně kvalifikace

1. Pro účely uplatňování článku 13 se stanoví čtyři úrovně odborné kvalifikace.

2. Úroveň A odpovídá osvědčení způsobilosti vydanému příslušným orgánem domovského členského státu určeným podle právních a správních předpisů tohoto státu na základě:

a) buď studijního programu, který netvoří součást osvědčení nebo diplomu ve smyslu odstavců 3, 4 a 5, nebo zvláštní zkoušky bez předchozí odborné přípravy, nebo výkonu povolání v členském státě na plný pracovní úvazek po dobu tří po sobě následujících let nebo po odpovídající dobu v případě částečného úvazku během předchozích 10 let,

b) nebo obecného základního nebo středoškolského vzdělání, které potvrzuje, že držitel získal obecné znalosti.

3. Úroveň B odpovídá osvědčení, které prokazuje úspěšné ukončení středoškolského studia,

a) buď obecné povahy, doplněného studiem nebo odbornou přípravou vyjma studia nebo odborné přípravy uvedených v odstavci 4 nebo zkušební či odbornou praxí vyžadovanou navíc k tomuto studiu,

b) nebo technické nebo odborné povahy, případně doplněného studiem nebo odbornou přípravou uvedenou v písmenu a) nebo zkušební či odbornou praxí vyžadovanou navíc k tomuto studiu.

4. Úroveň C odpovídá diplomu, který prokazuje úspěšné ukončení

a) buď odborné přípravy na postsekundární úrovni vyjma přípravy uvedené v odstavci 5 v délce nejméně jednoho roku, u níž je jako obecné pravidlo jednou z podmínek přijetí úspěšné ukončení středoškolského studia požadovaného pro přijetí do vysokoškolského studia nebo vyššího vzdělání, a také odborná příprava, která může být požadována navíc k uvedenému postsekundárnímu studiu;

b) nebo v případě regulovaného povolání odborné přípravy se zvláštní strukturou uvedenou v příloze II, která je rovnocenná úrovni odborné přípravy podle písmena a), zajišťuje srovnatelnou odbornou úroveň a připravuje uchazeče o vzdělání na srovnatelnou úroveň povinností a funkcí. Seznam v příloze II lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2, aby se zohlednila odborná příprava, která splňuje požadavky uvedené v předchozí větě.

5. Úroveň D odpovídá diplomu, který potvrzuje ukončení odborné přípravy na postsekundární úrovni v délce nejméně tří let na univerzitě, vysoké škole nebo jiném zařízení podobné

úrovně, a také odborné přípravy, která může být požadována navíc k uvedenému postsekundárnímu studiu.

Článek 12

Rovnocenné kvalifikace

Jakýkoli doklad o dosažené kvalifikaci nebo jakýkoli soubor dokladů o dosažené kvalifikaci, který byl vydán příslušným orgánem v členském státě a který prokazuje, že jeho držitel úspěšně dokončil odbornou přípravu ve Společenství, kterou tento členský stát uznává jako rovnocennou odbornou přípravu a která uděluje držiteli stejná práva na přístup nebo výkon povolání nebo připravuje na výkon tohoto povolání, se považuje za doklad o dosažené kvalifikaci druhu uvedeného v článku 11, včetně dotyčné úrovně.

Odborná kvalifikace, která přiznává držiteli nabytá práva na základě těchto ustanovení, ačkoli nesplňuje požadavky uvedené v platných právních a správních předpisech domovského členského státu pro přístup k povolání a jeho výkon, se také považuje za doklad o dosažené kvalifikaci za stejných podmínek, jaké jsou uvedeny v prvním pododstavci.

Článek 13

Podmínky uznávání

1. Pokud je v hostitelském členském státě přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon podmíněn držením zvláštní odborné kvalifikace, povolí příslušné orgány tohoto členského státu přístup k tomuto povolání a jeho výkon za stejných podmínek, jaké se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, žadatelům, které jsou držiteli osvědčení způsobilosti nebo dokladu o dosažené kvalifikaci, který jiný členský stát požaduje k získání přístupu k tomuto povolání a jeho výkonu na svém území.

Osvědčení způsobilosti nebo doklad o dosažené kvalifikaci splňuje tyto podmínky:

a) byly vydány příslušným orgánem členského státu určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu;

b) prokazují úroveň odborné kvalifikace, která je přinejmenším rovnocenná úrovni bezprostředně předcházející úrovni podle článku 11, která je požadována v hostitelském členském státě.

2. Přístup k povolání a jeho výkon podle odstavce 1 se přizná rovněž žadatelům, kteří vykonávali dotyčné povolání uvedené v tomto odstavci na plnou pracovní dobu po dobu dvou let během předchozích deseti let v jiném členském státě, ve kterém toto povolání není regulováno, za předpokladu, že jsou držiteli jednoho nebo více osvědčení způsobilosti nebo dokladů o dosažené kvalifikaci.

Osvědčení způsobilosti a doklady o dosažené kvalifikaci splňují tyto podmínky:

- a) byly vydány příslušným orgánem členského státu určeným v souladu s právními a správními předpisy tohoto státu;
- b) prokazují úroveň odborné kvalifikace, která je přinejmenším rovnocenná úrovni bezprostředně předcházející úrovni podle článku 11, která je požadována v hostitelském členském státě;
- c) prokazují, že držitel byl připraven na výkon dotyčného povolání.

Dvouletou odbornou praxi podle prvního pododstavce však nelze vyžadovat, pokud doklad o dosažené kvalifikaci, jehož je žadatel držitelem, potvrzuje regulované vzdělávání a odbornou přípravu ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. d) na úrovni B, C nebo D podle článku 11. Regulované vzdělávání a odborná příprava uvedená v příloze III se považuje za regulované vzdělávání a odbornou přípravu na úrovni C. V souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 lze pozměnit seznam uvedený v příloze III, aby se zohlednilo regulované vzdělávání a odborná příprava, která zajišťuje srovnatelnou odbornou úroveň a která připravuje uchazeče o vzdělání na srovnatelnou úroveň odpovědnosti a funkcí.

3. Hostitelský členský stát není povinen uplatňovat tento článek, je-li přístup k regulovanému povolání na jeho území podmíněn získáním kvalifikace úrovně D, která potvrzuje úspěšné ukončení vysokoškolského nebo univerzitního vzdělání trvajícího déle než čtyři roky, a je-li žadatel držitelem kvalifikace úrovně C.

Článek 14

Vyrovňovací opatření

1. Bez ohledu na článek 13 může hostitelský stát také požadovat, aby žadatel absolvoval adaptační období nepřesahující tři roky nebo složil zkoušku způsobilosti, pokud:

- a) délka odborné přípravy, kterou prokazuje podle čl. 13 odst. 1 nebo 2 je nejméně o jeden rok kratší než doba požadovaná hostitelským členským státem;

- b) odborná příprava, kterou absolvoval, se podstatně liší od obsahu osvědčeného dokladem o dosažené kvalifikaci, který je požadován hostitelským členským státem;

- c) regulované povolání v hostitelském členském státě zahrnuje jednu nebo více regulovaných odborných činností, které nejsou součástí příslušného povolání v domovském členském státě žadatele ve smyslu čl. 4 odst. 2, a tento rozdíl spočívá ve specifické odborné přípravě požadované v hostitelském členském státě, jejíž obsah se podstatně liší od obsahu zahrnutého v osvědčení způsobilosti nebo dokladu o dosažené kvalifikaci žadatele.

2. Pokud hostitelský členský stát využije možnosti podle odstavce 1, musí poskytnout žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti.

Pokud se členský stát s ohledem na dané povolání domnívá, že je nutné odchýlit se od požadavku stanoveného v předchozím pododstavci, který poskytuje žadateli právo zvolit si mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti, uvědomí o tom předem ostatní členské státy a Komisi a dostatečně tuto odchylku odůvodní.

Pokud se Komise po obdržení všech nezbytných informací domnívá, že odchylka uvedená v druhém pododstavci není přiměřená nebo neodpovídá právu Společenství, požádá ve lhůtě tří měsíců dotčený členský stát, aby od plánovaného opatření upustil. Neodpoví-li Komise ve výše uvedené lhůtě, lze odchylku použít.

3. Odchylně od zásady práva žadatele na volbu podle odstavce 2 může pro povolání, jejichž výkon vyžaduje přesnou znalost vnitrostátního práva a v nichž poskytování právních rad nebo právní pomoci týkající se vnitrostátního práva je základním a nezbytným předpokladem dotyčné odborné činnosti, hostitelský členský stát stanovit buď adaptační období, nebo zkoušku způsobilosti.

To platí rovněž pro případy stanovené v čl. 10 písm. b) a c), v čl. 10 písm. d) týkajícím se lékařů a zubních lékařů, v čl. 10 písm. písm. f), pokud migrující osoba usiluje o uznání v jiném členském státě, ve kterém jsou dotyčné odborné činnosti vykonávány zdravotními sestrami a ošetřovateli odpovědnými za všeobecnou péči nebo specializovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci pro určitou odbornost, který bylo nutno získat po odborné přípravě k získání označení uvedených v příloze V bodu 5.2.2, a v čl. 10 písm. g).

V případech podle čl. 10 odst. a) může hostitelský členský stát požadovat adaptační období nebo zkoušku způsobilosti, chce-li migrující osoba vykonávat odborné činnosti v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, které vyžadují znalost a uplatňování zvláštních platných vnitrostátních předpisů za předpokladu, že znalost a uplatňování těchto předpisů vyžadují příslušné orgány hostitelského členského státu od vlastních státních příslušníků pro přístup k těmto činnostem.

4. Pro účely uplatňování odst. 1 písm. b) a c) se „podstatně se lišícím obsahem“ rozumí záležitosti, jejichž znalost je nezbytným předpokladem pro výkon povolání a u kterých odborná příprava migrující osoby vykazuje významné rozdíly oproti odborné přípravě vyžadované hostitelským členským státem, pokud jde o délku nebo obsah.

5. Odstavec 1 se uplatňuje při řádném zohlednění zásady proporcionality. Zejména pokud hostitelský členský stát zamýšlí vyžadovat od žadatele absolvování adaptačního období nebo složení zkoušky způsobilosti, musí nejprve zjistit, zda znalosti, které žadatel nabyl během odborné praxe v členském státě nebo v třetí zemi, mohou zcela nebo částečně vyrovnat podstatné rozdíly uvedené v odstavci 4.

Článek 15

Upuštění od vyrovnávacích opatření na základě společných platform

1. Pro účely tohoto článku se výrazem „společné platformy“ rozumí soubor kritérií pro odborné kvalifikace, která jsou s to vyrovnat podstatné rozdíly, které byly zjištěny u požadavků na odbornou přípravu u daného povolání v různých členských státech. Podstatné rozdíly se stanoví srovnáním délky a obsahu odborné přípravy v nejméně dvou třetinách členských států, včetně všech členských států, které toto povolání regulují. Rozdíly v obsahu odborné přípravy mohou vyplývat z podstatných rozdílů v rozsahu odborných činností.

2. Společné platformy podle odstavce 1 mohou Komisi předložit členské státy nebo profesní sdružení, která jsou reprezentativní na národní i evropské úrovni. Pokud Komise po konzultaci členských států zastává názor, že návrh společné platformy usnadní vzájemné uznávání odborných kvalifikací, může navrhnout opatření k jejich přijetí v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2.

3. Pokud odborná kvalifikace žadatele splňuje kritéria stanovená v opatření přijatém podle odstavce 2, hostitelský členský

stát upustí od uplatňování vyrovnávacích opatření podle článku 14.

4. Odstavce 1 až 3 se nedotýkají pravomoci členských států určit odborné kvalifikace požadované pro výkon povolání na jejich území, stejně jako obsah a organizaci jejich systémů vzdělávání a odborné přípravy.

5. Má-li členský stát za to, že kritéria stanovená v opatření přijatém podle odstavce 2 již nenabízejí dostatečné záruky s ohledem na odborné kvalifikace, uvědomí o tom Komisi, která případně předloží návrh opatření v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2.

6. Do... (*) předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto článku a případně navrhne jeho změny.

KAPITOLA II

UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ PRAXE

Článek 16

Požadavky na odbornou praxi

Pokud je v členském státě přístup k některé z činností vyjmenovaných v příloze IV nebo její výkon podmíněn získáním obecných, obchodních nebo odborných znalostí a schopností, uzná členský stát předchozí výkon činnosti v jiném členském státě za dostatečný důkaz o těchto znalostech a schopnostech skutečnost. Činnost musela být vykonávána v souladu s články 17, 18 a 19.

Článek 17

Činnosti uvedené na seznamu I přílohy IV

1. Pro činnosti uvedené na seznamu I přílohy IV musí být dotyčná činnost předem vykonávána:

- a) po dobu šesti po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku; nebo
- b) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně tříleté vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo

(*) Pět let po vstupu této směrnice v platnost.

- c) po dobu čtyř po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně dvouleté vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné; nebo
- d) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení, prokáže-li oprávněná osoba, že vykonávala dotyčnou činnost nejméně pět let v postavení zaměstnance; nebo
- e) po dobu pěti po sobě následujících let ve vedoucím postavení, z toho nejméně tři roky v technické funkci představující odpovědnost alespoň za jedno oddělení podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně tříleté vzdělání doložené osvědčením uznaným státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné.

2. V případech podle písmen a) a d) nesmí být činnost ke dni podání žádosti dotyčnou osobou u příslušného orgánu podle článku 56 ukončena před více než 10 lety.

3. Ustanovení odst. 1 písm. e) se nepoužije pro činnosti skupiny ex 855 (kadeřnictví) podle klasifikace ISIC.

- d) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že vykonávala dotyčnou činnost nejméně pět let v postavení zaměstnance, nebo
- e) po dobu pěti po sobě následujících let v postavení zaměstnance, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně tříleté vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné, nebo
- f) po dobu šesti po sobě následujících let v postavení zaměstnance, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně dvouleté vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné.

2. V případech podle písmen a) a d) nesmí být činnost ke dni podání žádosti dotyčnou osobou u příslušného orgánu podle článku 56 ukončena před více než 10 lety.

Článek 19

Činnosti uvedené na seznamu III přílohy IV

1. Pro činnosti uvedené na seznamu III přílohy IV musí být dotyčná činnost předem vykonávána:

- a) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, nebo
- b) po dobu dvou po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné, nebo
- c) po dobu dvou po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že vykonávala dotyčnou činnost nejméně tři roky v postavení zaměstnance, nebo
- d) po dobu tří po sobě následujících let v postavení zaměstnance, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala vzdělání doložené osvědčením uznaným státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné.

2. V případech podle písmen a) a c) nesmí být činnost ke dni podání žádosti dotyčnou osobou u příslušného orgánu podle článku 56 ukončena před více než deseti lety.

Článek 18

Činnosti uvedené na seznamu II přílohy IV

1. Pro činnosti uvedené na seznamu II přílohy IV musí být dotyčná činnost předem vykonávána:

- a) po dobu pěti po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, nebo
- b) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně tříleté vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné, nebo
- c) po dobu čtyř po sobě následujících let v nezávislém postavení nebo v postavení ředitele podniku, prokáže-li oprávněná osoba, že pro dotyčnou činnost dříve získala nejméně dvouleté vzdělání doložené osvědčením uznaným členským státem nebo považovaným příslušným profesním sdružením za platné, nebo

Článek 20

s minimálními požadavky na odbornou přípravu podle článku 28.

Změna seznamů činností v příloze IV

Seznamy činností v příloze IV, pro které se uznává odborná praxe podle článku 16, lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 za účelem aktualizace nebo vyjasnění klasifikace za předpokladu, že to nepředstavuje změnu činností týkajících se jednotlivých kategorií.

Ustanovení předchozího pododstavce se nedotýkají nabytých práv podle článku 30.

KAPITOLA III

UZNÁVÁNÍ NA ZÁKLADĚ KOORDINACE MINIMÁLNÍCH POŽADAVKŮ NA ODBORNOU PŘÍPRAVU

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 21

Zásada automatického uznávání

1. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci zajišťující přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, farmaceuta a architekta uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1, které splňují minimální požadavky na odbornou přípravu uvedené v člancích 24, 25, 31, 34, 35, 38, 44 a 46, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

Takové doklady o dosažené kvalifikaci musí být vydány příslušnými orgány členských států a případně doplněny osvědčeními uvedenými v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 a 5.7.1.

Ustanovení prvního a druhého pododstavce se nedotýkají nabytých práv podle článků 23, 27, 33, 37, 39 a 49.

2. Každý členský stát uznává pro výkon činností všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V bodu 5.1.4, které jsou vydávány státním příslušníkům členských států ostatními členskými státy v souladu

3. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky uvedené v příloze V bodu 5.5.2, které jsou vydávány státním příslušníkům členských států jinými členskými státy a které splňují minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40 a kritéria podle článku 41, a za účelem přístupu k odborným činnostem a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává. Toto ustanovení se nedotýká nabytých práv podle článků 23 a 43.

4. Členské státy nejsou povinny uznat doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V bodu 5.6.2 pro zřízení nových lékáren otevřených pro veřejnost. Za účelem tohoto odstavce se za nové lékárny považují rovněž lékárny, které jsou otevřeny po dobu kratší než tři roky.

5. Doklady o dosažené kvalifikaci architekta uvedené v příloze V bodu 5.7.1, které podléhají automatickému uznávání podle odstavce 1, prokazují ukončení studia, které bylo zahájeno nejdříve v referenčním akademickém roce uvedeném v této příloze.

6. Každý členský stát podmíní přístup k odborné činnosti lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů, porodních asistentek a farmaceutů a jejich výkon získáním dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, který potvrzuje, že dotyčná osoba získala během své odborné přípravy znalosti a dovednosti uvedené v čl. 24 odst. 3, čl. 31 odst. 6, čl. 34 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 3 a čl. 44 odst. 3.

Znalosti a dovednosti podle čl. 24 odst. 3, čl. 31 odst. 6, čl. 34 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 3 a čl. 44 odst. 3 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

7. Členské státy sdělí Komisi ustanovení právních a správních předpisů, které přijmou s ohledem na vydávání dokladů o dosažené kvalifikaci v oblasti, na níž se vztahuje tato kapitola. U dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v oddíle 8 je toto oznámení určeno navíc i ostatním členským státům.

Komise zveřejní tuto informaci v Úředním věstníku Evropské unie s uvedením označení přijatých členskými státy pro doklady o dosažené kvalifikaci a případně subjektu, který tyto doklady vydává, průvodních osvědčení a příslušných profesních označení uvedených v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 a 5.7.1.

Článek 22

Společná ustanovení o odborné přípravě

Pokud jde o odbornou přípravu uvedenou v člancích 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46:

- a) členské státy mohou povolit rozvolněnou odbornou přípravu za podmínek stanovených příslušnými orgány; tyto orgány zajistí, aby celková délka, úroveň a kvalita takové odborné přípravy nebyla nižší než v případě řádné odborné přípravy;
- b) v souladu se specifickými postupy každého členského státu zajistí další vzdělávání a odbornou přípravu, aby osoby, které ukončily vzdělávání, byly s to držet krok s vývojem v daném povolání v rozsahu, který je nezbytný pro zachování bezpečného a účinného výkonu tohoto povolání.

Článek 23

Nabytá práva

1. Aniž jsou dotčena specifická nabytá práva dotyčných profesí, v případech, kdy doklady o dosažené kvalifikaci lékaře, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta, jichž jsou státní příslušníci členských států držiteli, nevyhovují všem požadavkům na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, uzná každý členský stát jako dostatečný důkaz doklady o dosažené kvalifikaci, které byly vydány těmito členskými státy, dokládají-li úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před referenčními dny stanovenými v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, a které doplňuje potvrzení osvědčující, že tito státní příslušníci skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

2. Stejná ustanovení se použijí na doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta, získané na území bývalé Německé demokratické republiky, které nesplňují všechny minimální požadavky na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 a 44, pokud takovýto doklad potvrzuje úspěšné ukončení odborné přípravy zahájené před:

a) 3. říjnem 1990 pro lékaře se základní odbornou přípravou, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, zubní lékaře se základní odbornou přípravou, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuty a

b) 3. dubnem 1992 pro odborné lékaře.

Doklad o dosažené kvalifikaci podle prvního pododstavce opravňuje držitele vykonávat odborné činnosti na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady o dosažené kvalifikaci vydané příslušnými německými orgány a uvedené v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2.

3. Aniž je dotčen čl. 37 odst. 1, každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta a architekta, jejichž držiteli jsou státní příslušníci členských států a které byly vydány v bývalém Československu nebo jejichž odborná příprava byla zahájena pro Českou republiku a Slovensko před 1. lednem 1993, pokud orgány některého z těchto dvou států potvrdí, že tyto doklady o dosažené kvalifikaci mají na jejich území stejnou platnost jako doklady o dosaženém vzdělání, které vydávají, a co se týče architektů, jako doklady o dosažené kvalifikaci uvedené pro tyto členské státy v příloze VI bodu 6.2, pokud jde o přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou, odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta s ohledem na činnosti podle čl. 45 odst. 2 a architekta s ohledem na činnosti podle článku 48, jakož i výkon těchto odborných činností.

Toto osvědčení musí být doplněno potvrzením vydaným stejnými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

4. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta a architekta, jejichž držitelé jsou příslušníci členských států a které byly vydány v bývalém Sovětském svazu nebo jejichž odborná příprava byla zahájena

a) pro Estonsko před 20. srpnem 1991,

b) pro Lotyšsko před 21. srpnem 1991,

c) pro Litvu před 11. březnem 1990,

pokud orgány některého z těchto tří výše uvedených členských států osvědčí, že tyto doklady mají na jejich území stejnou platnost jako doklady, které vydávají, a co se týče architektů, jako doklady o dosaženém vzdělání uvedené pro tyto členské státy v příloze VI bodu 6.2, pokud jde o přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta s ohledem na činnosti podle čl. 45 odst. 2 a architekta s ohledem na činnosti podle článku 48, jakož i výkon těchto odborných činností.

Toto osvědčení musí být doplněno potvrzením vydaným stejnými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

Pokud jde o doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře vydané v bývalém Sovětském svazu nebo jejichž odborná příprava byla zahájena pro Estonsko před 20. srpnem 1991, musí být osvědčení uvedené v předchozím pododstavci doplněno potvrzením vydaným estonskými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání potvrzení.

5. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci, které umožňují přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta a architekta, jejichž držitelé jsou státní příslušníci členských států a které byly vydány v bývalé Jugoslávii nebo jejichž odborná příprava byla zahájena pro Slovinsko před 25. červnem 1991, pokud orgány výše uvedeného členského státu osvědčí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou platnost jako doklady, které vydávají, a co se týče architektů, jako doklady o dosažené kvalifikaci uvedené pro tyto členské státy v příloze VI bodu 6.2, pokud jde

o přístup k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a odborného lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, odborného zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, farmaceuta s ohledem na činnosti podle čl. 45 odst. 2 a architekta s ohledem na činnosti podle článku 48, jakož i výkon těchto činností.

Toto osvědčení musí být doplněno potvrzením vydaným stejnými orgány osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly dotyčné činnosti na jejich území po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

6. Státním příslušníkům členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky a farmaceuta neodpovídají označením uvedeným pro tento členský stát v příloze V bodech 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2, uznává každý členský stát jako dostatečný důkaz doklady o dosažené kvalifikaci, které byly vydány těmito členskými státy a které jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými orgány nebo subjekty.

Osvědčení uvedené v prvním pododstavci potvrzuje, že tyto doklady o dosažené kvalifikaci dokládají úspěšné ukončení odborné přípravy v souladu s články 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40 a 44 a jsou členským státem, který je vydává, považovány za rovnocenné kvalifikacím, jejichž označení je uvedeno v příloze V bodech 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 a 5.6.2.

ODDÍL 2

Lékaři

Článek 24

Základní lékařská odborná příprava

1. Přijetí na základní lékařskou odbornou přípravu je podmíněno získáním diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách.

2. Celková doba základní lékařské odborné přípravy zahrnuje nejméně šest let studia nebo 5 500 hodin teoretické a praktické výuky na vysoké škole nebo pod dohledem vysoké školy.

Pro osoby, které zahájily studium před 1. lednem 1972, může odborná příprava uvedená v prvním pododstavci zahrnovat šestiměsíční praktickou výuku na vysokoškolské úrovni vykonanou pod dohledem příslušných orgánů v rámci řádné odborné přípravy.

3. Základní lékařská odborná příprava zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

- a) přiměřené znalosti ve vědách, na kterých je lékařství založeno, a řádné pochopení vědeckých metod včetně zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;
- b) přiměřené znalosti anatomie, fyziologie a chování jedinců zdravých a nemocných a vztahů mezi zdravotním stavem člověka a jeho fyzickým a sociálním prostředím;
- c) přiměřené znalosti klinických oborů a klinické praxe, které poskytují komplexní přehled o duševních a tělesných nemocích, dále znalost lékařství a jeho preventivní, diagnostické a terapeutické stránky a znalosti o reprodukci;
- d) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem v nemocnicích.

Článek 25

Specializovaná lékařská odborná příprava

1. Přijetí na specializovanou lékařskou odbornou přípravu je podmíněno dokončením a potvrzením šestiletého studia v rámci programu odborné přípravy uvedeném v článku 24, v jehož průběhu získal uchazeč o odborné vzdělání náležité základní lékařské znalosti.

2. Specializovaná lékařská odborná příprava zahrnuje teoretickou a praktickou výuku na vysoké škole nebo ve fakultní nemocnici nebo případně v zařízení zdravotní péče schváleném k tomuto účelu příslušnými orgány nebo subjekty.

Členské státy zajistí, aby minimální délka oborů specializované odborné přípravy uvedených v příloze V bodu 5.1.3 nebyla kratší než délka stanovená v tomto bodu. Odborná příprava se uskutečňuje pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů. Zahrnuje osobní účast lékaře - uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech dotyčných zařízení.

3. Odborná příprava probíhá jako řádné studium ve specifických zařízeních schválených příslušnými orgány. Zahrnuje účast na veškerých lékařských činnostech v oboru, ve kterém příprava probíhá, včetně pohotovostní služby, a to tak, že uchazeč o odborné vzdělání věnuje veškerou svou odbornou

činnost praktické a teoretické výuce během celého pracovního týdne a během celého roku v souladu s postupy stanovenými příslušnými orgány. V souladu s tím jsou tato místa přiměřeně odměňována.

4. Členské státy podmíní vydání dokladu o dosažené kvalifikaci v odborném lékařství získáním dokladu o dosažené kvalifikaci v oblasti základní lékařské odborné přípravy uvedeného v příloze V bodu 5.1.1.

5. Minimální délky odborné přípravy uvedené v příloze V bodu 5.1.3 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Článek 26

Druhy specializované lékařské odborné přípravy

Doklady o dosažené kvalifikaci odborného lékaře podle článku 21 vydané příslušnými orgány nebo subjekty uvedenými v příloze V bodu 5.1.2 odpovídají pro dotyčnou specializovanou odbornou přípravu označením používaným v různých členských státech a uvedeným v příloze V bodu 5.1.3.

O zařazení nových lékařských odborností, které jsou zastoupeny nejméně ve dvou pětinach členských států, do přílohy V bodu 5.1.3 lze rozhodnout v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem aktualizovat směrnici na základě změn vnitrostátních právních předpisů.

Článek 27

Specifická nabytá práva odborných lékařů

1. Hostitelský stát může požadovat od odborných lékařů, jejichž rozvolněná specializovaná odborná příprava se řídila právními a správními předpisy platnými ke dni 20. června 1975 a kteří zahájili specializovanou odbornou přípravu nejpozději 31. prosince 1983, doplnění jejich dokladů o dosažené kvalifikace potvrzením osvědčujícím, že skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání potvrzení.

2. Každý členský stát uznává doklady o kvalifikaci odborných lékařů vydané ve Španělsku lékařům, kteří dokončili specializovanou odbornou přípravu před 1. lednem 1995, i když tato odborná příprava nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 25, pokud je tato kvalifikace doplněna potvrzením vydaným příslušnými španělskými orgány a osvědčujícím, že dotyčná osoba složila zvláštní zkoušku způsobilosti v rámci výjimečných opatření týkajících se uznávání stanovených v královském dekretu 1497/99, za účelem zjištění, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s úrovní lékařů, kteří jsou držiteli dokladu o kvalifikaci odborného lékaře uvedeného pro Španělsko v příloze V bodech 5.1.2 a 5.1.3.

3. Každý členský stát, který používá příslušné právní a správní předpisy, uznává jako dostatečný důkaz doklady o dosažené kvalifikaci odborného lékaře vydané jinými členskými státy, které pro dotyčnou specializovanou přípravu odpovídají označení uvedenému v příloze VI bodu 6.1, dokládají-li odbornou přípravu zahájenou před referenčním dnem uvedeným v příloze V bodu 5.1.2 a jsou-li doplněny potvrzením osvědčujícím, že držitelé skutečně a v souladu se zákonem vykonávali dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání potvrzení.

Stejná ustanovení se použijí na doklady o dosažené kvalifikaci odborného lékaře získané na území bývalé Německé demokratické republiky, pokud osvědčují odbornou přípravu zahájenou před 3. dubnem 1992 a opravňují držitele vykonávat odborné činnosti na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady o dosažené kvalifikaci vydané příslušnými německými orgány a uvedené v příloze VI bodu 6.1.

4. Každý členský stát, který používá příslušné právní a správní předpisy, uznává doklady o dosažené kvalifikaci odborného lékaře, jež pro dotyčnou specializovanou odbornou přípravu odpovídají označením uvedeným v příloze VI bodu 6.1, které vydávají členské státy uvedené v této příloze a které osvědčují odbornou přípravu zahájenou po referenčním dnu stanoveném v příloze V bodu 5.1.2 a do ... (*), a za účelem přístupu k odborným činnostem odborného lékaře a jejich výkonu přiznává těmto dokladům na svém území stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává.

5. Každý členský stát, který zrušil právní a správní předpisy týkající se vydávání dokladů o dosažené kvalifikaci odborného lékaře uvedené v příloze V bodu 5.1.2 a příloze VI bodu 6.1

a který přijal opatření týkající se nabytých práv ve prospěch vlastních státních příslušníků, přiznává státním příslušníkům ostatních členských států právo využívat tato opatření, pokud jejich doklady o dosažené kvalifikaci byly vydány přede dnem, od kterého hostitelský členský stát přestal vydávat takové doklady o dosažené kvalifikaci v dotyčných oblastech.

Dny, od kterých dotyčné členské státy zrušily tyto předpisy, jsou uvedeny v příloze V bodu 5.1.3 a příloze VI bodu 6.1.

Článek 28

Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství

1. Přijetí na zvláštní odbornou přípravu ve všeobecném lékařství je podmíněno dokončením a potvrzením šestiletého studia v rámci programu odborné přípravy uvedeného v článku 24.

2. Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vydanému před 1. lednem 2006, představuje řádné nejméně dvouleté studium. V případě dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných po tomto dni představuje řádné nejméně tříleté studium.

Pokud program odborné přípravy uvedený v článku 24 zahrnuje praktickou výuku zajištěnou schválenou nemocnicí s vhodným vybavením a odděleními všeobecného lékařství nebo v rámci schválené všeobecné lékařské praxe nebo ve schváleném zdravotním středisku, ve kterém lékaři poskytují primární lékařskou péči, lze dobu této praktické výuky v délce maximálně jednoho roku zahrnout do doby stanovené v prvním pododstavci pro potvrzení o odborné přípravě vydaná po 1. lednu 2006.

Možnosti stanovené v druhém pododstavci mohou využít pouze členské státy, ve kterých zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství trvala k 1. lednu 2001 dva roky.

3. Zvláštní odborná příprava ve všeobecném lékařství představuje řádné studium vykonávané pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů. Má spíše praktickou než teoretickou povahu.

Praktická výuka je zajištěna jednak nejméně po dobu šesti měsíců ve schválené nemocnici s vhodným vybavením a odděleními, a jednak nejméně po dobu šesti měsíců v rámci schválené všeobecné lékařské praxe nebo ve schváleném zdravotním středisku, ve kterém lékaři poskytují primární lékařskou péči.

(*) Dva roky po vstupu této směrnice v platnost.

Praktická výuka probíhá ve spolupráci s dalšími zdravotnickými zařízeními nebo strukturami, které se zabývají všeobecným lékařstvím. Aniž jsou tím však dotčeny minimální délky výuky stanovené ve druhém pododstavci, může být praktická výuka v dalších zdravotnických zařízeních nebo strukturách zabývajících se všeobecným lékařstvím poskytována nejvýše po dobu šesti měsíců.

Výuka vyžaduje osobní účast uchazeče o odborné vzdělání na činnostech a povinnostech osob, s nimiž pracuje.

4. Členské státy podmíní vydání dokladu o dosažené kvalifikaci ve všeobecném lékařství získáním dokladu o dosažené kvalifikaci na základě základní lékařské odborné přípravy uvedeného v příloze V 5.1.1.

5. Členské státy mohou vydat doklady o dosažené kvalifikaci uvedené v příloze V bodu 5.1.4 lékaři, který nesplnil odbornou přípravu uvedenou v tomto článku, ale který absolvoval jinou další odbornou přípravu doloženou dokladem o dosažené kvalifikaci vydaným příslušnými orgány členského státu. Členské státy však mohou vydat takovýto doklad o dosažené kvalifikaci, pouze dokládá-li znalosti na úrovni kvalitativně rovnocenné úrovni znalostí dosažených odbornou přípravou stanovenou v tomto článku.

Členské státy určí mimo jiné rozsah další odborné přípravy, kterou uchazeč splnil, a rozsah jeho odborné praxe, které mohou nahradit odbornou přípravu stanovenou v tomto článku.

Členské státy však mohou vydat doklad o dosažené kvalifikaci uvedený v příloze V bodu 5.1.4., pouze získal-li uchazeč nejméně šestiměsíční zkušenost ve všeobecném lékařství v rámci všeobecné lékařské praxe nebo ve středisku, v němž lékaři poskytují primární lékařskou péči, podle odstavce 3.

Článek 29

Výkon činností všeobecného lékaře

Každý členský stát podmíní, s výhradou ustanovení o nabytých právech, výkon činností všeobecného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení získáním dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.1.4.

Členské státy mohou od této podmínky osvobodit osoby, které se právě účastní zvláštní odborné přípravy ve všeobecném lékařství.

Článek 30

Specifická nabytá práva všeobecných lékařů

1. Každý členský stát určí nabytá práva. Za nabyté právo musí nicméně považovat právo vykonávat činnosti všeobec-

ného lékaře v rámci svého vnitrostátního systému sociálního zabezpečení bez dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.1.4 všech lékařů, kteří mají toto právo k referenčnímu dni uvedenému ve zmíněném bodu na základě ustanovení použitelných pro povolání lékaře a týkajících se přístupu k odborným činnostem lékaře se základní odbornou přípravou a kteří jsou s využitím článků 21 nebo 23 k tomuto dni usazeni na území daného státu.

Příslušné orgány každého členského státu na požádání vydají lékařům, kterým náleží nabytá práva podle prvního pododstavce, osvědčení potvrzující právo vykonávat činnosti všeobecného lékaře v rámci vnitrostátního systému sociálního zabezpečení bez dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.1.4.

2. Každý členský stát uznává osvědčení uvedená v odstavci 1 druhém pododstavci vydávaná státním příslušníkům členských států jinými členskými státy a přiznává jim na svém území stejné účinky jako dokladům o dosažené kvalifikaci, které sám vydává a které umožňují výkon činností všeobecného lékaře v rámci jeho vnitrostátního systému sociálního zabezpečení.

ODDÍL 3

Zdravotní sestry a ošetřovatelé odpovědní za všeobecnou péči

Článek 31

Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

1. Přijetí na odbornou přípravu zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči je podmíněno ukončením všeobecného školního vzdělání v trvání 10 let potvrzeného diplomem, osvědčením nebo jiným dokladem vydaným příslušnými orgány nebo subjekty členského státu nebo osvědčením o složení přijímací zkoušky na rovnocenné úrovni do školy pro vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů.

2. Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči představuje řádné studium a zahrnuje přinejmenším předměty studijního programu uvedeného v příloze V bodu 5.2.1.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.2.1 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit ho vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

3. Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči zahrnuje nejméně tři roky studia nebo 4600 hodin teoretického a klinického výcviku, délka teoretického výcviku představuje alespoň jednu třetinu a délka klinického výcviku alespoň jednu polovinu minimální délky odborné přípravy. Členské státy mohou poskytnout částečnou výjimku osobám, které absolvovaly část výuky formou jiného výcviku, který má alespoň rovnocennou úroveň.

Členské státy zajišťují, aby instituce pro vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů odpovídaly za koordinaci teorie a praxe během celého studijního programu.

4. Teoretická výuka je součástí vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů, ve které uchazeč o odborné vzdělání získává odborné znalosti, pochopení a dovednosti nezbytné pro organizování, poskytování a vyhodnocování celkové zdravotní péče. Výuka je zajištěna učiteli ošetřovatelství a jinými kvalifikovanými osobami ve školách ošetřovatelství nebo jiných vzdělávacích zařízeních vybraných vzdělávacím ústavem.

5. Klinická výuka je součástí vzdělávání zdravotních sester a ošetřovatelů, ve které se uchazeč o odborné vzdělání učí jako součást týmu a v přímém kontaktu se zdravými nebo nemocnými jednotlivci nebo skupinou organizovat, poskytovat a vyhodnocovat požadovanou komplexní ošetřovatelskou péči na základě znalostí a dovedností, které získal. Uchazeč o vzdělání se učí nejen jak pracovat v týmu, ale také jak tým vést a organizovat celkovou zdravotní péči, včetně zdravotnické výchovy pro jednotlivce a malé skupiny v rámci zdravotnického zařízení nebo ve skupině.

Tato výuka se uskutečňuje v nemocnicích a jiných zdravotnických zařízeních a ve skupině pod odpovědností učitelů ošetřovatelství ve spolupráci s jinými kvalifikovanými zdravotními sestrami a ošetřovateli a s jejich pomocí. Na výuce se může podílet i jiný kvalifikovaný personál.

Uchazeči o odborné vzdělání se podílejí na činnostech dotyčného oddělení, pokud tyto činnosti přispívají k jejich odborné přípravě, umožňují jim získat informace o úkolech ošetřovatelské péče.

6. Odborná příprava zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti z věd, o které se opírá všeobecné ošetřovatelství, včetně dostatečného pochopení anatomie, fyziologie a chování zdravých a nemocných osob, jakož i vztahu

mezi zdravotním stavem a fyzickým i sociálním prostředím lidské bytosti;

b) dostatečné znalosti o povaze a etice profese a o obecných zásadách zdraví a ošetřovatelství;

c) přiměřené klinické zkušenosti; tyto zkušenosti, které by měly být zvoleny s ohledem na svou studijní hodnotu, by měly být získány pod dohledem kvalifikovaného ošetřovatelského personálu a v místech, kde počet kvalifikovaných pracovníků a vybavení vyhovuje z hlediska ošetřovatelské péče o pacienty;

d) schopnost účastnit se praktického výcviku zdravotnického personálu a získávat zkušenosti z práce s tímto personálem;

e) zkušenosti z práce s příslušníky jiných profesí ve zdravotnictví.

Článek 32

Výkon odborných činností zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

Pro účely této směrnice se činnostmi zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči rozumí činnosti vykonávané na odborném základě a uvedené v příloze V bodu 5.2.2.

Článek 33

Specifická nabytá práva zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči

1. Vztahují-li se všeobecné předpisy o nabytých právech na zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, musí činnosti podle článku 23 zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizování a provádění ošetřovatelské péče poskytované pacientovi.

2. V případě polských dokladů o kvalifikaci zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči, uplatňují se pouze tato ustanovení o nabytých právech. V případě státních příslušníků členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči byly vydány nebo jejichž odborná příprava byla zahájena v Polsku před 1. lednem 2004 a kteří nesplňují minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 31, uznávají členské státy jako dostatečný důkaz doklad o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči, je-li doplněn potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči v Polsku po níže uvedené dobu:

- a) diplom bakaláře ošetrovatelství (dyplom licencjata pielęgniarkarstwa) – po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení,
- b) diplom zdravotní sestry nebo ošetrovatele (dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej) – s postsekundárním vzděláním získaným na odborné zdravotnické škole – po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

Uvedené činnosti musí zahrnovat plnou odpovědnost za plánování, organizaci a výkon ošetrovatelské péče o pacienta.

3. Členské státy uznávají doklady o dosažené kvalifikaci vydané v Polsku zdravotním sestrám a ošetrovatelům, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 31, doložené diplomem „bakalář“, které byly získány na základě speciálního programu pro kariérní postup podle článku 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů (Úřední věstník Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885) a nařízení ministra zdravotnictví ze dne 11. května 2004 o podmínkách vzdělávání zdravotních sester, ošetrovatelů a porodních asistentek, kteří jsou držiteli dokladu o ukončeném středoškolském vzdělání (maturita – matura) a absolvovali střední zdravotnickou školu a další zdravotní odbornou přípravu pro povolání zdravotní sestry, ošetrovatele a porodní asistentky (Úřední věstník Polské republiky ze dne 13. května 2004 č. 110, pol. 1170), za účelem ověření, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou se zdravotními sestrami a ošetrovateli, kteří jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polsko v příloze V bodu 5.2.2.

ODDÍL 4

Zubní lékaři

Článek 34

Základní lékařská odborná příprava v oboru zubního lékařství

1. Přijetí na základní lékařskou odbornou přípravu v oboru zubního lékařství předpokládá získání diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotýcnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

2. Celková doba základní lékařské odborné přípravy v oboru zubního lékařství zahrnuje nejméně pět let řádné teoretické

a praktické výuky předmětů vyjmenovaných v příloze V bodu 5.3.1 na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznávanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.3.1 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit ho vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

3. Základní lékařská odborná příprava v oboru zubního lékařství zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

- a) přiměřené znalosti z oborů, na nichž je založena činnost zubních lékařů, a řádné pochopení vědeckých metod, zejména zásad měření biologických funkcí, hodnocení vědecky prokázaných skutečností a analýzy údajů;
- b) přiměřené znalosti o anatomii, fyziologii a chování zdravých a nemocných jedinců a o vlivu přírodního a sociálního prostředí na zdravotní stav lidí, pokud mají tyto znalosti vztah k zubnímu lékařství;
- c) přiměřené znalosti o stavbě a funkci zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání, zdravých i nemocných, a o jejich vztahu k obecnému zdravotnímu stavu a fyzické a sociální pohodě pacienta;
- d) přiměřené znalosti klinických oborů a metod, které poskytují komplexní přehled o anomáliích, kazech a nemocích zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání a o preventivní, diagnostické a terapeutické stomatologii;
- e) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem.

Toto vzdělání musí poskytnout dovednosti nezbytné pro veškeré činnosti prevence, diagnostiky a léčby anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání.

Článek 35

Specializovaná lékařská odborná příprava v oboru zubního lékařství

1. Přijetí na specializovanou lékařskou odbornou přípravu v oboru zubního lékařství zahrnuje řádné ukončení a potvrzení pětiletého teoretického a praktického studia v rámci vzdělávání podle článku 34 nebo získání dokladů podle článku 23.

2. Specializovaná lékařská odborná příprava v oboru zubního lékařství zahrnuje teoretickou a praktickou výuku ve vysokoškolském středisku, v léčebném výukovém nebo výzkumném středisku nebo popřípadě v zařízení zdravotní péče schváleném k tomuto účelu příslušnými orgány nebo subjekty.

Jedná se o řádné denní studium po dobu alespoň tří let pod kontrolou příslušných orgánů nebo subjektů. Zahrnuje osobní účast zubního lékaře uchazeče o odborné vzdělání na činnosti a povinnostech dotyčných zařízení.

Minimální délku odborné přípravy uvedenou ve druhém pododstavci lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit ji vědeckému a technickému pokroku.

3. Členské státy podmíní vydání dokladu o dosažené kvalifikaci odborného zubního lékaře získáním dokladu o základní lékařské odborné přípravě uvedeného v příloze V bodu 5.3.2.

Článek 36

Výkon odborných činností zubního lékaře

1. Pro účely této směrnice se odbornými činnostmi zubních lékařů rozumí činnosti uvedené v odstavci 3 a vykonávané pod profesními označeními uvedenými v příloze V bodu 5.3.2.

2. Povolání zubního lékaře je založeno na odborné přípravě v oboru zubního lékařství podle článku 34 a představuje zvláštní povolání, které se liší od povolání lékaře a odborného lékaře. Výkon činností zubního lékaře vyžaduje získání dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.3.2. Držitelé těchto dokladů o dosažené kvalifikaci se považují za rovné osobám, na něž se uplatňuje článek 23 nebo 37.

3. Členské státy zajistí, aby zubní lékaři měli právo na přístup k činnostem prevence, diagnózy a léčby anomálií a nemocí zubů, úst, čelistí a souvisejících tkání a k výkonu těchto činností v souladu s předpisy a pravidly profesní etiky k referenčním dnům uvedeným v příloze V bodu 5.3.2.

Článek 37

Specifická nabytá práva zubních lékařů

1. Za účelem výkonu odborných činností zubních lékařů pod označeními uvedenými v příloze V bodu 5.3.2 uznává

každý členský stát doklady o dosažené kvalifikaci lékaře vydané v Itálii, Španělsku, Rakousku, České republice a na Slovensku osobám, jejichž lékařská odborná příprava byla zahájena před referenčními dny uvedenými pro dotčený členský stát ve zmíněné příloze, doplněné osvědčením vydaným příslušnými orgány členského státu.

Toto osvědčení musí prokázat splnění dvou podmínek:

- a) dotyčné osoby skutečně, v souladu se zákonem a převážně vykonávaly v tomto členském státě činnosti uvedené v článku 36 po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto osvědčení,
- b) tyto osoby jsou oprávněny k výkonu uvedených činností za stejných podmínek jako držitelé dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených pro tento členský stát v příloze V bodu 5.3.2.

Osoby, které úspěšně ukončily nejméně tříleté studium osvědčené příslušnými orgány dotyčného členského státu jako rovnocenné odborné přípravě podle článku 34, jsou osvobozeny od tříletého výkonu činností podle druhého pododstavce písmena a).

V případě České republiky a Slovenska se uznávají doklady o dosažené kvalifikaci vydané v bývalém Československu stejně jako české a slovenské doklady o dosažené kvalifikaci a za stejných podmínek uvedených v předchozích pododstavcích.

2. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci lékaře vydané v Itálii osobám, které zahájily vysokoškolskou lékařskou odbornou přípravu po 28. lednu 1980 a nejpozději 31. prosince 1984, doplněné osvědčením vydaným příslušnými italskými orgány.

Toto osvědčení musí prokázat splnění tří podmínek:

- a) dotyčné osoby složily příslušnou zkoušku způsobilosti prováděnou příslušnými italskými orgány za účelem zjištění, zda tyto osoby mají úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s osobami, které jsou držiteli dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených pro Itálii v příloze V bodu 5.3.2,

- b) dotyčné osoby skutečně, v souladu se zákonem a převážně vykonávaly v Itálii činnosti podle článku 36 po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto osvědčení,
- c) jsou oprávněny k výkonu činností uvedených v článku 36 za stejných podmínek jako držitelé dokladu o dosažené kvalifikaci uvedených v příloze V bodu 5.3.2 nebo je skutečně, v souladu se zákonem a převážně vykonávají.

Osoby, které úspěšně ukončily nejméně tříleté studium osvědčené příslušnými orgány dotyčného členského státu jako rovnocenné odborné přípravě podle článku 34, jsou osvobozeny od složení zkoušky způsobilosti uvedené v druhém pododstavci písmenu a).

Osoby, které zahájily univerzitní studium v oboru lékařství po 31. prosinci 1984, se považují za rovné výše uvedeným osobám za předpokladu, že zmíněné tříleté studium bylo zahájeno před 31. prosincem 1994.

ODDÍL 5

Veterinární lékaři

Článek 38

Odborná příprava veterinárních lékařů

1. Celková doba odborné přípravy v oboru veterinárního lékařství celkem zahrnuje nejméně pět let řádné denní teoretické a praktické výuky předmětů, které jsou vyjmenovány v příloze V bodu 5.4.1, na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.4.1 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit ho vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

2. Přijetí na tuto odbornou přípravu předpokládá získání diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

3. Odborná příprava veterinárního lékaře zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

- a) přiměřené znalosti z oborů, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře;

- b) přiměřené znalosti o anatomii a fyziologii zdravých zvířat, jejich chovu, reprodukci a obecné hygieně, jakož i o jejich krmení včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídajících jejich potřebám;
- c) přiměřené znalosti o chování a ochraně zvířat;
- d) přiměřené znalosti o příčinách, povaze, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově; včetně zvláštních znalostí o nemocích přenosných na člověka;
- e) přiměřené znalosti preventivního lékařství;
- f) přiměřené znalosti o hygieně a technologii získávání, výroby a uvádění do oběhu živočišných potravin nebo potravin živočišného původu určených k výživě lidí;
- g) přiměřené znalosti o právních a správních předpisech týkajících se výše uvedených oblastí;
- h) přiměřené klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod vhodným dohledem.

Článek 39

Specifická nabytá práva veterinárních lékařů

Aniž je dotčen čl. 23 odst. 4, s ohledem na státní příslušníky členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře byly vydány a jejichž odborná příprava byla zahájena v Estonsku před 1. květnem 2004, uznávají členské státy takové doklady o dosažené kvalifikaci veterinárního lékaře, pokud jsou doplněny potvrzením osvědčujícím, že tyto osoby skutečně a v souladu se zákonem vykonávaly v Estonsku dotyčné činnosti po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání tohoto potvrzení.

ODDÍL 6

Porodní asistentky

Článek 40

Odborná příprava porodních asistentek

1. Odborná příprava porodních asistentek zahrnuje celkem nejméně:

- a) řádnou speciální odbornou přípravu pro porodní asistentky zahrnující teoretickou a praktickou výuku po dobu nejméně tří let (směr I) a předměty studijního programu uvedeného v příloze V bodu 5.5.1

nebo

b) řádnou speciální odbornou přípravu pro porodní asistentky, která trvá nejméně 18 měsíců (směr II) a zahrnuje předměty studijního plánu uvedené v příloze V bodu 5.5.1, které nebyly předmětem rovnocenné výuky zdravotních sester a ošetřovatelů odpovědných za všeobecnou péči.

Členské státy zajišťují, aby zařízení pověřená vzděláváním porodních asistentek odpovídala za koordinaci teorie a praxe během celého studijního programu.

Obsah uvedený v příloze V bodu 5.5.1 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit ho vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

2. Přístup k odborné přípravě pro porodní asistentky je podmíněn jednou z těchto podmínek:

a) dokončení nejméně deseti let povinné školní docházky pro směr I nebo

b) získáním dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou zdravotní péči uvedeného v příloze V bodu 5.2.2 pro směr II.

3. Odborná příprava porodních asistentek zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

a) přiměřené znalosti z věd, o které se opírá činnost porodní asistentky, zejména z porodnictví a gynekologie;

b) přiměřené znalosti profesní etiky a právní úpravy oboru;

c) podrobné znalosti o biologických funkcích, anatomii a fyziologii v oblasti porodnictví a o novorozencích, a také znalosti o vztahu mezi zdravotním stavem a fyzickým a sociálním prostředím člověka a o jeho chování;

d) přiměřené klinické zkušenosti získané pod dohledem personálu kvalifikovaného v oblasti porodnictví a ve schválených zařízeních;

e) nezbytné znalosti vzdělání zdravotníků a zkušenosti ze spolupráce s nimi.

Článek 41

Postupy pro uznávání dokladů o dosažené kvalifikaci porodní asistentky

1. Doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky uvedené v příloze V bodu 5.5.2 jsou automaticky uznávány podle článku 21, pokud splňují jedno z těchto kritérií:

a) řádná odborná příprava pro porodní asistentky po dobu nejméně tří let, která je:

i) podmíněna buď získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o kvalifikaci, který opravňuje k dotýcnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních nebo který zaručuje srovnatelnou úroveň znalostí, nebo

ii) následována dvouletou odbornou praxí, o níž bylo vydáno osvědčení v souladu s odstavcem 2;

b) řádná odborná příprava pro porodní asistentky po dobu nejméně dvou let nebo 3 600 hodin podmíněná získáním dokladů o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči uvedených v příloze V bodu 5.2.2;

c) řádná odborná příprava pro porodní asistentky po dobu nejméně 18 měsíců nebo 3 000 hodin podmíněná získáním dokladů o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědných za všeobecnou péči uvedených v příloze V bodu 5.2.2, po níž následuje jednoletá odborná praxe, o níž bylo vydáno osvědčení v souladu s odstavcem 2.

2. Osvědčení uvedené v odstavci 1 vydávají příslušné orgány domovského členského státu. Toto osvědčení potvrzuje, že držitel po získání dokladu o dosažené kvalifikaci porodní asistentky uspokojivě vykonával činnosti porodní asistentky po odpovídající dobu v nemocnici nebo zařízení zdravotní péče schváleném za tímto účelem.

Článek 42

Výkon odborných činností porodní asistentky

1. Ustanovení tohoto oddílu se použijí na činnosti porodních asistentek stanovené každým členským státem, aniž je dotčen odstavec 2, a vykonávané pod profesními označeními uvedenými v příloze V bodu 5.5.2.

2. Členské státy zajistí, aby porodní asistentky měly přístup alespoň k těmto činnostem a jejich výkonu:

a) poskytovat správné informace a rady v oblasti plánovaného rodičovství;

b) diagnostikovat těhotenství, sledovat normální těhotenství, provádět vyšetření nezbytná ke sledování průběhu normálního těhotenství;

c) předepisovat nebo doporučovat vyšetření nezbytná pro co nejrychlejší diagnózu rizikového těhotenství;

- d) vypracovat program přípravy budoucích rodičů na jejich úlohu, zajistit úplnou přípravu na porod včetně poradenství v oblasti hygieny a výživy;
- e) pomáhat rodičce při porodu a sledovat stav plodu v děloze vhodnými klinickými a technickými prostředky;
- f) provádět spontánní porody, včetně případného nástřihu hráze, a v naléhavých případech i porody v poloze koncem pánevním;
- g) rozpoznávat u matky nebo dítěte příznaky anomálií, které vyžadují zásah lékaře, a pomáhat lékaři v případě zásahu; přijímat neodkladná opatření v nepřítomnosti lékaře, zejména ruční vyjmutí placenty a případné následné ruční vyšetření dělohy;
- h) vyšetřit novorozence a pečovat o něj; činit veškeré kroky, které se jeví nezbytnými, a provádět popřípadě okamžitou resuscitaci;
- i) pečovat o rodičku, sledovat ji v šestinedělí a poskytovat jí veškeré potřebné rady umožňující vývoj novorozence v nejlepších podmínkách;
- j) uplatňovat léčbu předepsanou lékařem;
- k) vypracovat nezbytné písemné zprávy.

Článek 43

Specifická nabytá práva porodních asistentek

1. Každý členský stát v případě státních příslušníků členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky splňují všechny minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, avšak podle článku 41 nejsou uznány, nejsou-li doplněny osvědčením o odborné praxi podle čl. 41 odst. 2, uznává za dostatečný důkaz doklad o dosažené kvalifikaci vydaný těmito členskými státy před referenčními dny uvedenými v příloze V bodu 5.5.2 doplněný potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci vykonávali skutečně a v souladu se zákonem dotyčné činnosti po dobu nejméně dvou po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto potvrzení.

2. Podmínky odstavce 1 se použijí pro státní příslušníky členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky potvrzují ukončení odborné přípravy na území bývalé Německé demokratické republiky splňující všechny minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, kdy však doklad o dosažené kvalifikaci podle článku 41 nelze uznat, není-li doplněn osvědčením o odborné praxi podle čl. 41 odst. 2, v případě, že osvědčuje studium zahájené před 3. říjnem 1990.

3. V případě polských dokladů o dosažené kvalifikaci porodní asistentky, uplatňují se pouze tato ustanovení o nabytých právech.

V případě státních příslušníků členských států, jejichž doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky byly vydány nebo jejichž odborná příprava byla zahájena v Polsku před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, členské státy uznávají následující doklad o dosažené kvalifikaci porodní asistentky, je-li doplněn potvrzením osvědčujícím, že tito státní příslušníci členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem činnosti porodní asistentky po níže uvedenou dobu:

- a) diplom bakaláře porodní asistence (dyplom licencjata położnictwa) – po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení,
- b) diplom porodní asistentky (dyplom położnej) – s postsekundárním vzděláním získaným na odborné zdravotnické škole – po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

4. Členské státy uznávají doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky vydané v Polsku porodním asistentkám, jejichž odborná příprava skončila před 1. květnem 2004 a nesplňuje minimální požadavky na odbornou přípravu podle článku 40, doložené diplomem „bakalář“, které byly získány na základě speciálního programu pro kariérní postup uvedeného v článku 11 zákona ze dne 20. dubna 2004 o změně zákona o povolání zdravotní sestry, ošetřovatele a porodní asistentky a některých jiných právních předpisů (Úřední věstník Polské republiky ze dne 30. dubna 2004 č. 92, pol. 885) a nařízení ministra zdravotnictví ze dne 11. května 2004 o podmínkách vzdělávání zdravotních sester, ošetřovatelů a porodních asistentek, kteří jsou držiteli dokladu o ukončeném středoškolském vzdělání (maturita – matura) a absolvovali střední zdravotnickou školu a další zdravotní odbornou přípravu pro povolání zdravotní sestry, ošetřovatele a porodní asistentky (Úřední věstník Polské republiky ze dne 13. května 2004 č. 110, pol. 1170), za účelem ověření, zda dotyčná osoba má úroveň znalostí a dovedností srovnatelnou s porodními asistentkami, které jsou držiteli kvalifikací uvedených pro Polsko v příloze V bodu 5.5.2.

ODDÍL 7

Farmaceuti

Článek 44

Odborná příprava farmaceutů

1. Přijetí na odbornou přípravu farmaceuta je podmíněno získáním diplomu nebo osvědčení, které opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

2. Doklad o dosažené kvalifikaci farmaceuta musí potvrzovat absolvování odborné přípravy v trvání nejméně pěti let zahrnující:

- a) nejméně čtyři roky řádné denní teoretické a praktické výuky na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy;
- b) nejméně šest měsíců praktického výcviku v lékárně otevřené pro veřejnost nebo v nemocnici pod dohledem farmaceutického oddělení uvedené nemocnice.

Studium zahrnuje alespoň program uvedený v příloze V bodu 5.6.1.

Obsahy uvedené v příloze V bodu 5.6.1 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

3. Odborná příprava farmaceutů zaručí, že dotyčná osoba získala tyto znalosti a dovednosti:

- a) přiměřené znalosti o lécích a látkách použitých při výrobě léků;
- b) přiměřené znalosti o farmaceutické technologii a fyzikálním, chemickém, biologickém a mikrobiologickém testování léků;
- c) přiměřené znalosti o metabolismu a účincích léků, jakož i o účincích toxických látek a o způsobu užívání léků;
- d) přiměřené znalosti k vyhodnocení vědeckých údajů týkajících se léků umožňující poskytovat náležité informace na základě těchto znalostí;
- e) přiměřené znalosti o právních a jiných požadavcích souvisejících s lékárenskou praxí.

Článek 45

Výkon odborných činností farmaceuta

1. Pro účely této směrnice se činnostmi farmaceuta rozumí činnosti, které v jednom nebo více členských státech podléhají požadavku na odbornou kvalifikaci vztahujícího se na přístup k těmto činnostem a na jejich výkon a které mohou vykonávat

držitelé dokladů o dosažené kvalifikaci uvedených v příloze V bodu 5.6.2.

2. Členské státy zajistí, aby držitelé dokladů o dokladu o vysokoškolském nebo rovnocenném vzdělání ve farmácii vyhovujícího podmínkám stanoveným v článku 44 měli právo na přístup alespoň k těmto činnostem a na výkon těchto činností, s výhradou případného uložení povinnosti doplnit si odborné zkušenosti:

- a) příprava farmaceutické formy léčiv;
- b) výroba a testování léčiv;
- c) testování léčiv v laboratoři pro zkoušení léčiv;
- d) skladování, uchovávání a distribuce léčiv na úrovni velkoobchodů;
- e) příprava, testování, skladování a dodávky léčiv v lékárnách otevřených pro veřejnost;
- f) příprava, testování, skladování a výdej léčiv v nemocnicích;
- g) poskytování informací a rad o léčivech.

3. Je-li v členském státě přístup k některé z činností farmaceuta a jejich výkon podmíněn vedle získání dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v příloze V bodu 5.6.2 i požadavkem na doplňkovou odbornou praxi, uznává dotyčný členský stát jako dostatečný důkaz potvrzení vydané příslušnými orgány domovského členského státu osvědčující, že zúčastněná osoba vykonávala dotyčné činnosti po stejnou dobu v domovském členském státě.

4. Uznávání podle odstavce 3 se však nevztahuje na získání odborných zkušeností po dobu dvou let požadované v Lucemburském velkovévodství jako podmínka pro udělení státní koncese na provoz veřejné lékárny.

5. Pokud v některém členském státě existoval k 16. září 1985 mechanismus výběrového řízení na základě testů za účelem vybrat osoby z držitelů dokladů uvedených v odstavci 2, které mají být jmenovány držiteli nových lékáren, jež mají být zřízeny v rámci vnitrostátního geografického distribučního systému, může takový členský stát odchýlně od odstavce 1 zachovat tento mechanismus výběrového řízení a může uložit státním příslušníkům členských států držícím doklady o dosažené kvalifikaci farmaceuta uvedené v příloze V bodu 5.6.2 nebo kteří využívají ustanovení článku 23, aby se takového výběrového řízení účastnili.

ODDÍL 8

Architekti

Článek 46

Odborná příprava architektů

1. Celková délka odborné přípravy architekta zahrnuje nejméně buď čtyři roky řádného studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, nebo nejméně šest let studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, z toho nejméně tři roky ve formě řádného studia. Odborná příprava musí být ukončena úspěšným složením zkoušky vedoucí k získání titulu.

Tato odborná příprava je zajištěna studiem na vysokoškolské úrovni, které se v rozhodující míře týká architektury a které musí zajistit vyváženost teoretických a praktických stránek přípravy v architektuře a zaučit získání těchto znalostí a dovedností:

- a) schopnost vytvářet architektonické projekty splňující jak estetické, tak technické požadavky;
- b) odpovídající znalost historie a teorie architektury a souvisejících umění, technologií a humanitních věd;
- c) znalost výtvarného umění jako jednoho z vlivů na kvalitu architektonického díla;
- d) odpovídající znalosti týkající se urbanistiky, územního plánování a dovedností spojených s procesem plánování;
- e) schopnost porozumět vztahu mezi lidmi a architektonickými díly a mezi architektonickými díly a jejich prostředím, potřebě propojit architektonická díla a prostory mezi nimi s lidskými potřebami a měřítky;
- f) schopnost chápat povolání architekta a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory;
- g) znalost metod průzkumu a přípravy zadání pro návrh projektu;
- h) schopnost pochopit projektování stavby, konstrukční a stavební technické problémy spojené s projektováním stavby;
- i) odpovídající znalost fyzikálních otázek a technologií a funkce staveb, aby poskytovaly vnitřní podmínky pro pohodlí a ochranu před vlivy počasí;

j) nezbytné dovednosti pro projektování, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů stavby v rámci omezení, daných nákladovými faktory a stavebními předpisy;

k) odpovídající znalost průmyslových odvětví, organizací, předpisů a postupů, které souvisejí s převáděním projektů do staveb a s integrací plánů do celkového plánování.

2. Znalosti a dovednosti uvedené v odstavci 1 lze pozměnit v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 s cílem přizpůsobit je vědeckému a technickému pokroku.

Tato aktualizace nemůže vyžadovat u žádného členského státu změnu stávajících legislativních zásad týkajících se struktury povolání, co se týče odborné přípravy a podmínek pro přístup fyzických osob.

Článek 47

Odchyly od požadavků na odbornou přípravu architektů

1. Odchylně od článku 46 se za vyhovující článku 21 uznává rovněž odborná příprava na „Fachhochschulen“ ve Spolkové republice Německo po dobu tří let ve formě, která existovala k 5. srpnu 1985, pokud odpovídá požadavkům stanoveným v článku 46 a umožňuje přístup k činnostem uvedeným v článku 48 v dotyčném členském státu s profesním označením architekt, za předpokladu, že tato příprava bude doplněna čtyřletou dobou odborné praxe ve Spolkové republice Německo doložené osvědčením vydaným profesní organizací, na jejímž seznamu je architekt, který chce využít této směrnice, zapsán.

Profesní organizace musí předem prokázat, že práce provedené dotyčným architektem v oboru architektury představují nezvratný důkaz praktického uplatnění všech znalostí podle čl. 46 odst. 1. Osvědčení se vydá stejným postupem, jenž se použije pro zápis na seznam architektů.

2. Odchylně od článku 46 se za vyhovující článku 21 uznává rovněž odborná příprava v rámci programů zvyšování odbornosti nebo v rámci rozvolněného vysokoškolského studia, která odpovídá požadavkům stanoveným v článku 46 a kterou zakončila úspěšně složenou zkouškou z architektury osoba, která již sedm nebo více let pracuje v oboru architektury pod dohledem architekta nebo architektonického ateliéru. Tato zkouška musí být na úrovni zkoušky vedoucí k získání titulu a musí být rovnocenná závěrečné zkoušce podle čl. 46 odst. 1 prvního pododstavce.

Článek 48

Výkon odborných činností architektů

1. Pro účely této směrnice se odbornými činnostmi v oboru architektury rozumí činnosti obvykle vykonávané pod profesním označením „architekt“.

2. Za osoby, které splňují požadavky stanovené pro výkon odborných činností v oboru architektury pod profesním označením „architekt“, se považují státní příslušníci členského státu oprávnění používat toto profesní označení v souladu se zákonem, který poskytuje příslušnému orgánu členského státu možnost udělit toto profesní označení státním příslušníkům členských států, kteří obzvláště vynikli svými úspěchy v oboru architektury. Výkon činností v oboru architektury je dotčným osobám potvrzen v osvědčení, které vydává jejich domovský členský stát.

Článek 49

Specifická nabytá práva architektů

1. Každý členský stát uznává doklady o dosažené kvalifikaci architekta uvedené v příloze VI bodu 6.2, které byly vydány ostatními členskými státy a dosvědčují studium, jež bylo zahájeno nejpozději v referenčním akademickém roce uvedeném ve zmíněné příloze, a přiznává těmto dokladům o dosažené kvalifikaci, i když nesplňují minimální požadavky podle článku 46, pokud se jedná o přístup k odborným činnostem architekta a jejich výkon, stejné účinky jako dokladům o dosažené kvalifikaci v oboru architektury, které sám vydává.

Za těchto okolností se uznávají osvědčení vydávaná příslušnými orgány Spolkové republiky Německo dokládající rovnocennost dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných počínaje 8. květnem 1945 příslušnými orgány Německé demokratické republiky s doklady uvedenými ve zmíněné příloze.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, každý členský stát uznává následující doklady o dosažené kvalifikaci a přiznává jim na svém území, pokud se jedná o přístup k odborným činnostem architekta a jejich výkon pod profesním označením architekt, stejné účinky, jaké mají doklady o dosažené kvalifikaci, které sám vydává: osvědčení vydávaná státním příslušníkům členských států členskými státy, ve kterých platí pravidla upravující přístup k činnostem architekta a jejich výkon, a to k těmto referenčním dnům:

a) 1. leden 1995 pro Rakousko, Finsko a Švédsko

b) 1. květen 2004 pro Českou republiku, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Maltu, Polsko, Slovinsko a Slovensko,

c) 5. srpen 1987 pro ostatní členské státy.

Osvědčení uvedená v odstavci 1 prokazují, že jejich držitel získal oprávnění používat profesní označení architekt před příslušným dnem a že skutečně vykonával dotyčné činnosti po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání tohoto osvědčení podle uvedených pravidel.

KAPITOLA IV

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O USAZENÍ

Článek 50

Doklady a formality

1. Pokud příslušné orgány hostitelského členského státu rozhodnou o žádosti o povolení vykonávat dotyčné regulované povolání podle této hlavy, mohou vyžadovat doklady a osvědčení uvedená v příloze VII.

Doklady uvedené v příloze VII bodu 1 písm. d), e) a f) nesmějí být ke dni předložení starší tří měsíců.

Členské státy, subjekty a jiné právnické osoby zajistí důvěrnost obdržených informací.

2. V případě důvodných pochybností může hostitelský členský stát požadovat od příslušných orgánů členského státu potvrzení o pravosti osvědčení a dokladů o dosažené kvalifikaci vydaných v tomto jiném členském státě a případně potvrzení o tom, že oprávněná osoba splňuje pro povolání uvedená v kapitole III této hlavy minimální požadavky na odbornou přípravu podle článků 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 a 46.

3. V případě důvodných pochybností, pokud byl doklad o dosažené kvalifikaci podle čl. 3 odst. 1 písm. c) vydán příslušným orgánem členského státu a zahrnuje odbornou přípravu, která byla zcela nebo částečně absolvována v zařízení zřízeném v souladu se zákonem na území jiného členského státu, je hostitelský členský stát oprávněn ověřit u příslušného orgánu členského státu, ve kterém byl doklad vydán:

a) zda studium v tomto zařízení bylo oficiálně schváleno vzdělávacím zařízením členského státu, který doklad vydal;

b) zda vydaný doklad o dosažené kvalifikaci odpovídá dokladu, který by byl vydán, kdyby se studium uskutečnilo zcela na území členského státu, který doklad vydal, a

c) zda doklad o dosažené kvalifikaci přiznává stejná profesní práva na území členského státu, který doklad vydal.

4. Pokud hostitelský členský stát požaduje od státních příslušníků tohoto členského státu pro přístup k regulovanému povolání nebo jeho výkon, aby učinili místopřísežné nebo čestné prohlášení, a toto místopřísežné nebo čestné prohlášení nemohou učinit státní příslušníci jiných členských států, zajistí hostitelský členský stát, aby byla dotyčné osobě nabídnuta jeho rovnocenná a vhodná formulace.

Článek 51

Postup pro vzájemné uznávání odborných kvalifikací

1. Příslušný orgán hostitelského členského státu potvrdí přijetí žádosti ve lhůtě jednoho měsíce a případně žadatele informuje o chybějících dokladech.

2. Vyřizování žádosti o povolení vykonávat regulované povolání musí být ukončeno co nejdříve a výsledek musí být sdělen spolu s odůvodněným rozhodnutím příslušného orgánu hostitelského členského státu nejpozději do tří měsíců po předložení všech dokladů žadatele. V případech patřících do kapitol I a II této hlavy lze však tuto lhůtu prodloužit o jeden měsíc.

3. Proti tomuto rozhodnutí nebo proti tomu, že nebylo vydáno ve stanovené lhůtě, musí být podle vnitrostátních právních předpisů přípustný opravný prostředek.

Článek 52

Užívání profesních označení

1. Pokud je v hostitelském členském státě regulováno užívání profesního označení činností dotyčného povolání, používají státní příslušníci členských států, kteří jsou oprávněni vykonávat regulované povolání na základě hlavy III, profesní označení hostitelského státu odpovídající uvedenému povolání v tomto členském státě a příslušné zkratky.

2. Pokud je v hostitelském členském státě povolání regulováno sdružením nebo organizací ve smyslu čl. 3 odst. 2, jsou státní příslušníci členských států oprávněni užívat profesní označení nebo jeho zkratku udělované organizací nebo sdružením, pouze prokáží-li členství v této organizaci nebo sdružení.

Pokud sdružení nebo organizace podmiňují členství určitými kvalifikačními požadavky, mohou je použít na státní příslušníky ostatních členských států, kteří jsou držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci, pouze v souladu s touto směrnicí.

HLAVA IV

PRAVIDLA PRO VÝKON POVOLÁNÍ

Článek 53

Jazykové znalosti

Osoby, které využijí uznávání odborných kvalifikací, by měly mít jazykové znalosti nezbytné k výkonu povolání v hostitelském členském státě.

Článek 54

Užívání akademických titulů

Aniž jsou dotčeny články 7 a 52, hostitelské členské státy přiznávají dotyčným osobám právo užívat jejich akademické tituly přiznané v domovských členských státech a popřípadě zkratky těchto titulů v jazyce domovského členského státu. Hostitelský členský stát může požadovat, aby tento titul byl doprovázen názvem a sídlem zařízení nebo zkušební komise, které jej udělily. Je-li možné zaměnit akademický titul domovského členského státu s titulem, který platí v hostitelském členském státě a vyžaduje zde další odbornou přípravu, kterou oprávněná osoba nezískala, může tento hostitelský členský stát stanovit, že tato osoba bude užívat svůj akademický titul domovského členského státu ve vhodné podobě, kterou hostitelský členský stát určí.

Článek 55

Schválení zdravotní pojišťovnou

Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1 a článek 6 první pododstavec písmeno b), členské státy, které podmiňují uzavření smlouvy o poskytování zdravotní péče mezi osobou, jež získala odbornou kvalifikaci na jejich území, a zdravotní pojišťovnou absolvováním přípravné zkušební doby nebo délkou odborné praxe, zproští této povinnosti držitele dokladů o dosažené kvalifikaci lékaře a zubního lékaře získané v jiném členském státě.

HLAVA V

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE A ODPOVĚDNOST ZA PROVEDENÍ

Článek 56

Příslušné orgány

1. Příslušné orgány hostitelského a domovského členského státu úzce spolupracují a poskytují si vzájemnou pomoc s cílem usnadnit provádění této směrnice. Zajistí důvěrnost údajů, které si vymění.

2. Příslušné orgány hostitelského a domovského členského státu si vyměňují informace o disciplinárních a trestněprávních sankcích nebo jiných závažných zvláštních okolnostech, které by mohly mít důsledky na výkon činností podle této směrnice, přitom je nutno dodržovat ustanovení o ochraně osobních údajů ve smyslu směrnic Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽²⁾.

Domovský členský stát prozkoumá správnost okolností a jeho orgány rozhodnou o povaze a rozsahu šetření, která je nutno provést, a uvědomí hostitelský členský stát o závěrech, které z dostupných údajů vyvodil.

3. Každý členský stát určí do ... (*) orgány a subjekty pověřené vydávat nebo přijímat doklady o dosažené kvalifikaci a jiné

doklady nebo informace a orgány a subjekty pověřené přijímat žádosti a vydávat rozhodnutí podle této směrnice a neprodleně o tom uvědomí ostatní členské státy a Komisi.

4. Každý členský stát jmenuje koordinátora pro činnosti orgánů uvedených v odstavci 1 a uvědomí o tom ostatní členské státy a Komisi.

Úkolem koordinátora je:

- a) podporovat jednotné uplatňování této směrnice;
- b) shromažďovat všechny informace podstatné pro její uplatňování v členských státech, např. o podmínkách pro přístup k regulovaným povoláním v členských státech.

Ke splnění úkolu uvedeného v písmenu b) mohou koordinátoři využít kontaktních míst uvedených v článku 57.

Článek 57

Kontaktní místa

Do ... (*) každý členský stát určí kontaktní místo, jehož úkolem je:

- a) poskytovat občanům a kontaktním místům ostatních členských států informace týkající se uznávání odborných kvalifikací podle této směrnice, jako například informace o právní úpravě povolání a výkonu těchto povolání, včetně právních předpisů o sociálním zabezpečení, a případně o pravidlech etiky;
- b) napomáhat občanům při výkonu práv, která jsou jim touto směrnicí přiznána, případně ve spolupráci s ostatními kontaktními místy a příslušnými orgány hostitelského členského státu.

Kontaktní místa informují Komisi na její žádost o výsledcích případů, kterými se zabývají podle ustanovení písmena b), ve lhůtě dvou měsíců od obdržení této žádosti.

Článek 58

Výbor pro uznávání odborných kvalifikací

1. Komisi je nápomocen Výbor pro uznávání odborných kvalifikací (dále jen „výbor“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

(*) Dva roky po vstupu této směrnice v platnost.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je dva měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

HLAVA VI

JINÁ USTANOVENÍ

Článek 59

Zprávy

1. Od ... (*) překládají členské státy každé dva roky Komisi zprávu o uplatňování tohoto systému. Kromě obecných poznámek je ve zprávě uveden statistický přehled vydaných rozhodnutí a popis hlavních problémů, které vyplývají z uplatňování této směrnice.

2. Od ... (*) vypracuje Komise každých pět let zprávu o provádění této směrnice.

Článek 60

Ustanovení o odchylce

Setká-li se členský stát v určitých oblastech při provádění této směrnice s vážnými obtížemi, prověří Komise tyto obtíže společně s dotýcným členským státem.

Komise případně v souladu s postupem uvedeným v čl. 58 odst. 2 rozhodne o tom, že povolí dotýcnému členskému státu, aby se po určitou dobu odchýlil od dotýcného ustanovení.

Článek 61

Zrušení

Směrnice 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS,

85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS, 89/48/EHS, 92/51/EHS, 93/16/EHS a 1999/42/ES se zrušují s účinkem ode dne ... (*). Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici a právní akty přijaté na základě těchto směrnic nejsou zrušením dotčeny.

Článek 62

Provedení

Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do ... (*). Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 63

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 64

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

(*) Dva roky po vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

Seznam profesních sdružení nebo organizací, které splňují podmínky čl. 3 odst. 2IRSKO ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accountants in Ireland ⁽²⁾
3. The Association of Certified Accountants ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy
27. Institution of Electrical Engineers

⁽¹⁾ Státní příslušníci Irska jsou rovněž členy těchto sdružení nebo organizací ve Spojeném království:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Pouze pro činnost účetního auditu.

28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-

PŘÍLOHA II

Seznam oborů, které mají zvláštní strukturu, uvedených v čl. 11 odst. 4 písm. b)

1. OBLAST ZDRAVOTNICKÁ A PÉČE O DÍTĚ

Odborná příprava pro povolání:

v Německu:

- dětská sestra, dětský ošetřovatel („Kinderkrankenschwester/Kinderkrankenpfleger“),
- rehabilitační pracovník („Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)“⁽¹⁾),
- ergoterapeut („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut/Ergotherapeut“),
- logoped („Logopäde/Logopädin“),
- ortoptista („Orthoptist(in)“),
- státem uznaný vychovatel („staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),
- státem uznaný pedagog-terapeut („staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge (-in)“),
- zdravotní laborant („medizinisch-technische(r) Laboratoriums- Assistent(in)“),
- radiologický laborant („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),
- zdravotní technik („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),
- veterinární technik („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),
- dietní sestra, dietní ošetřovatel („Diätassistent(in)“),
- farmaceutický laborant („Pharmazieingenieur“) odborná příprava získaná do 31. března 1994 v bývalé Německé demokratické republice nebo na území nových spolkových zemí,
- psychiatrická sestra, psychiatrický ošetřovatel („psychiatrische(r) Krankenschwester/ Krankenpfleger“),
- logoped („Sprachtherapeut(in)“);

v České republice:

- „zdravotnický asistent“,
která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a 4 roky středního odborného vzdělání na střední zdravotnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;
- „nutriční asistent“,
která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a 4 roky středního odborného vzdělání na střední zdravotnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;

v Itálii:

- zubní laborant („odontotecnico“),
- oční optik („ottico“);

na Kypru:

- zubní technik („odontotexvítis“),
která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu nejméně 6 let základního vzdělání, 6 let středního vzdělání a 2 roky postsekundárního odborného vzdělání, následovaného 1 rokem odborné praxe;

⁽¹⁾ Od 1. června 1994 bylo profesní označení „Krankengymnast(in)“ nahrazeno označením „Physiotherapeut(in)“. Nicméně příslušníci tohoto povolání, kteří obdrželi diplomy před tímto datem, mohou, pokud chtějí, i nadále užívat dřívější označení „Krankengymnast(in)“.

— optik („τεχνικός οπτικός“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu nejméně 6 let základního vzdělání, 6 let středního vzdělání a 2 roky postsekundárního vzdělání, následovaného 1 rokem odborné praxe;

v Lotyšsku:

— zubní sestra („zobārstniecības māsa“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 3 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

— biomedikální laborant („biomedicīnas laborants“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

— zubní technik („zodu tehniks“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 2 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

— fyzioterapeutický asistent („fizioterapeita asistents“),

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 10 let všeobecného vzdělání a 3 roky odborného vzdělání na zdravotnické škole, následovaného 2 roky odborné praxe, na jejímž konci musí být složena zkouška k získání osvědčení o odbornosti;

v Lucembursku:

— radiologický laborant („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

— zdravotní laborant („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

— psychiatrická sestra, psychiatrický ošetřovatel („infirmier/ière psychiatrique“),

— zdravotnický asistent na chirurgii („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

— dětská sestra, dětský ošetřovatel („infirmier/ière puériculteur/trice“),

— zdravotní sestra na anesteziologii, ošetřovatel na anesteziologii („infirmier/ière anesthésiste“),

— diplomovaný masér („masseur/euse diplômé(e)“),

— vychovatel („éducateur/trice“).

v Nizozemsku:

— veterinární asistent („dierenartsassistent“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně třináct let zahrnujícímu:

- i) nejméně tříletou odbornou přípravu na specializované škole ukončenou zkouškou, v některých případech doplněnou jednoletým nebo dvouletým specializačním studiem ukončeným zkouškou, nebo
- ii) nejméně dvaapůlletou odbornou přípravu na specializované škole ukončenou zkouškou a doplněnou alespoň šestiměsíční odbornou praxí nebo alespoň šestiměsíční stáží ve schváleném zařízení, nebo
- iii) nejméně dvouletou odbornou přípravu na specializované škole ukončenou zkouškou a doplněnou alespoň jednoletou odbornou praxí nebo alespoň jednoletou stáží ve schváleném zařízení, nebo
- iv) v případě veterinárního asistenta („dierenartsassistent“) tři roky odborné přípravy na specializované škole (typu „MBO“) nebo tři roky odborné přípravy v duálním učňovském systému („LLW“), v obou případech ukončené zkouškou;

v Rakousku:

- speciální základní odborná příprava pro zdravotní sestry a ošetřovatele specializující se na péči o děti a mládež („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),
- speciální základní odborná příprava pro psychiatrické sestry a psychiatrické ošetřovatele („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),
- optik specializovaný na kontaktní čočky („Kontaktlinsenoptiker“),
- pedikér („Fußpfleger“),
- výrobce pomůcek pro sluchově postižené („Hörgeräteakustiker“),
- drogist („Drogist“),

kteřá odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně čtrnácti let, včetně nejméně pěti let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy rozdělené na alespoň tříletý učňovský výcvik, zahrnující odbornou přípravu z části na pracovišti a z části zajištěnou v zařízení pro odbornou přípravu, a období odborné praxe a přípravy ukončené odbornou zkouškou opravňující vykonávat povolání a připravovat učně;

- masér („Masseur“),

kteřá odpovídá vzdělání v celkové délce čtrnácti let, včetně pěti let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy zahrnující dvouletý učňovský výcvik, období odborné praxe a přípravy trvající dva roky a jednoletou přípravu ukončenou odbornou zkouškou opravňující vykonávat povolání a připravovat učně;

- učitel/učitelka v mateřské škole („Kindergärtner/in“),

- vychovatel („Erzieher“),

kteřá odpovídá vzdělání v celkové délce třinácti let, včetně pěti let odborné přípravy ve specializované škole, ukončené zkouškou;

na Slovensku:

- učitel v tanečním oboru na základních uměleckých školách („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14,5 let, zahrnujícímu 8 let základního vzdělání, 4 roky vzdělání na specializované střední škole a 5 semestrů odborné přípravy v taneční pedagogice;

- vychovatel ve zvláštních výchovných zařízeních a v zařízeních sociálních služeb („vychovávateľ v špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 14 let, zahrnujícímu 8/9 let základního vzdělání, 4 roky studia na střední pedagogické škole nebo na jiné střední škole a 2 roky doplňkového distančního pedagogického studia.

2. OBOR MISTRA ŘEMESEL („Mester/Meister/Maitre“), který představuje obory vzdělávání a odborné přípravy týkající se dovedností, na které se nevztahuje hlava III kapitola II této směrnice

Odborná příprava pro povolání:

v Dánsku:

- optometrik („optometrist“),

toto studium trvá celkem 14 let, včetně pětileté odborné přípravy rozdělené na dva a půl roku teoretického vzdělávání zajišťovaného zařízením pro odbornou přípravu a dva a půl roku praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“;

- ortopedický technik („ortopædimekaniker“),

toto studium trvá celkem 12,5 roku, včetně odborné přípravy v délce tři a půl roku rozdělené na šest měsíců teoretického vzdělávání v zařízení pro odbornou přípravu a tři roky praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“;

- ortopedický obuvník („ortopædiskomager“),

toto studium trvá celkem 13,5 roku, včetně odborné přípravy v délce čtyř a půl roku rozdělené na dvouleté teoretické vzdělávání v zařízení pro odbornou přípravu a dvouapůlleté praktické přípravy na pracovišti, a je ukončeno uznávanou zkouškou týkající se řemesla a udělující právo užívat titul „Mester“;

v Německu:

- oční optik („Augenoptiker“),
- zubní technik („Zahntechniker“),
- bandážista („Bandagist“),
- výrobce pomůcek pro sluchově postižené („Hörgeräte-Akustiker“),
- ortopedický technik („Orthopädiemechaniker“),
- ortopedický obuvník („Orthopädienschuhmacher“);

v Lucembursku:

- oční optik („opticien“),
- zubní technik („mécanicien dentaire“),
- výrobce pomůcek pro sluchově postižené („audioprothésiste“),
- ortopedický technik/bandážista („mécanicien orthopédiste/bandagiste“),
- ortopedický obuvník („orthopédiste-cordonnier“),

toto studium trvá celkem 14 let, včetně nejméně pěti let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy získávané částečně na pracovišti a částečně zajišťované zařízením pro odbornou přípravu, a je ukončeno zkouškou, jejíž úspěšné složení je nezbytné pro výkon činnosti považované za řemeslnou, ať již jako samostatně výdělečně činná osoba či jako zaměstnanec se srovnatelnou odpovědností;

v Rakousku:

- bandážista („Bandagist“),
- výrobce korzetů („Miederwarenerzeuger“),
- oční optik („Optiker“),
- ortopedický obuvník („Orthopädienschuhmacher“),
- ortopedický technik („Orthopädietechniker“),
- zubní technik („Zahntechniker“),
- zahradník („Gärtner“),

kteřá odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně čtrnácti let, včetně nejméně pěti let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy, rozdělené na alespoň tříletý učňovský výcvik, zahrnující odbornou přípravu z části na pracovišti a z části zajištěnou v zařízení pro odbornou přípravu, a nejméně dvouleté období odborné praxe a přípravy ukončené mistrovskou zkouškou opravňující vykonávat povolání, připravovat učně a používat titul „Meister“;

odborná příprava v oblasti zemědělství a lesnictví:

- mistr v zemědělství („Meister in der Landwirtschaft“),
- mistr ve venkovském domácím hospodářství („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),
- mistr v zahradnictví („Meister im Gartenbau“),
- mistr v zelinářství („Meister im Feldgemüsebau“),
- mistr v ovocnářství a ve zpracování ovoce („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),
- mistr ve vinařství a ve vinařských technikách („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),
- mistr v mlékárenství („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),
- mistr v chovu koní („Meister in der Pferdewirtschaft“),
- mistr v rybářství („Meister in der Fischereiwirtschaft“),

- mistr v chovu drůbeže („Meister in der Geflügelwirtschaft“),
- mistr ve včelařství („Meister in der Bienenwirtschaft“),
- mistr v lesnictví („Meister in der Forstwirtschaft“),
- mistr v pěstování lesních stromů („Meister in der Forstgarten- und Forstpflégewirtschaft“),
- mistr v zemědělských skladech („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

kteřá odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně patnácti let, včetně nejméně šesti let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy rozdělené na nejméně tříletý učňovský výcvik zahrnující odbornou přípravu z části na pracovišti a z části zajištěnou v zařízení pro odbornou přípravu a tříletou odbornou praxi ukončenou mistrovskou zkouškou pro dotyčné povolání, která opravňuje připravovat učně a užívat titul „Meister“;

v Polsku:

- učitel praktické odborné přípravy („nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),
kteřá odpovídá vzdělání v délce
 - i) 8 let základního vzdělání a 5 let středního odborného vzdělání, nebo rovnocenného středního vzdělání v oboru, následovanému pedagogickým kursem o celkové délce nejméně 150 hodin, kursem bezpečnosti práce a pracovní hygieny a 2 lety odborné praxe v povolání, kterému má osoba vyučovat, nebo
 - ii) 8 let základního vzdělání a 5 let středního odborného vzdělání, spolu s absolventským diplomem z postsekundární pedagogické odborné školy, nebo
 - iii) 8 let základního vzdělání a 2-3 roky základního středního odborného vzdělání a nejméně 3 roky odborné praxe, osvědčené titulem mistra v určitém povolání a následované pedagogickým kursem o celkové délce nejméně 150 hodin;

na Slovensku:

- mistr odborné výchovy („majster odbornej výchovy“),
kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu 8 let základního vzdělání, 4 roky odborného vzdělání (dokončené střední odborné vzdělání nebo vyučení v daném (obdobném) kursu odborné přípravy nebo vyučení), odbornou praxi o celkové délce nejméně 3 roky v oblasti dokončeného vzdělání nebo vyučení osoby a doplňkové pedagogické studium na pedagogické fakultě nebo na technické univerzitě, anebo dokončené střední odborné vzdělání nebo vyučení v daném (obdobném) kursu odborné přípravy nebo vyučení, odbornou praxi o celkové délce nejméně 3 roky v oblasti dokončeného vzdělání nebo vyučení osoby a dodatečné studium pedagogiky na pedagogické fakultě, anebo k 1. září 2005 specializovaného vzdělání v oblasti speciální pedagogiky poskytovaného metodologickými středisky pro mistry odborné výchovy na zvláštních školách bez doplňkového pedagogického studia.

3. OBLAST NÁMOŘNICTVÍ

a) Námořní doprava

Odborná příprava pro povolání:

v České republice:

- palubní asistent,
- námořní poručík,
- první palubní důstojník,
- kapitán,
- strojní asistent,
- strojní důstojník,
- druhý strojní důstojník,
- první strojní důstojník,
- elektrotechnik,
- elektrodůstojník;

v Dánsku:

- kapitán lodi („skibsfører“),
- první důstojník („overstyrmand“),
- kormidelník, palubní důstojník („enestyrmand, vagthavende styrmand“),
- palubní důstojník („vagthavende styrmand“),
- lodní strojník („maskinchef“),
- první strojní důstojník („l. maskinmester“),
- první strojní důstojník / palubní strojní důstojník („l. maskinmester/vagthavende maskinmester“);

v Německu:

- kapitán lodi velké pobřežní plavby („Kapitän AM“),
- kapitán lodi pobřežní plavby („Kapitän AK“),
- palubní důstojník lodi velké pobřežní plavby („nautischer Schiffsoffizier AMW“),
- palubní důstojník lodi pobřežní plavby („nautischer Schiffsoffizier AKW“),
- první strojní důstojník třídy C („Schiffsbetriebstechniker CT - Leiter von Maschinenanlagen“),
- lodní mechanik třídy C („Schiffsmaschinist CMa -Leiter von Maschinenanlagen“),
- strojní důstojník třídy C („Schiffsbetriebstechniker CTW“),
- lodní mechanik třídy C – jediný strojní důstojník („Schiffsmaschinist CMaW - Technischer Alleinoffizier“);

v Itálii:

- palubní důstojník („ufficiale di coperta“),
- strojní důstojník („ufficiale di macchina“);

v Lotyšsku:

- lodní elektrodůstojník („kuģu elektromehāniķis“),
- operátor chladicího systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“);

v Nizozemsku:

- první palubní důstojník (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“),
- diplomovaný strojník („diploma motordrijver“),
- úředník VTS („VTS-functionaris“),

která odpovídá vzdělání:

- v České republice:
 - i) u palubního asistenta
 - 1. osoba ve věku nejméně 20 let;
 - 2. a) námořní akademie nebo námořní střední odborná škola – obor navigace, oba kursy musí být ukončeny maturitní zkouškou a provázeny schválenou námořní službou v délce nejméně šesti měsíců na lodi v průběhu studia, nebo
 - b) nejméně dvouletá schválená námořní služba ve funkci palubní strážní služby a dokončení schváleného kursu, který splňuje požadavky na způsobilost stanovené v části A-II/1 předpisu STCW (Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků) uskutečněného námořní akademii nebo námořní střední odbornou školou strany úmluvy STCW a složení zkoušky před zkušební komisí uznávanou MD (Ministerstvo dopravy České republiky);

- ii) u námořního poručíka
 - 1. schválená námořní služba ve funkci palubního asistenta na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT po nejméně 6 měsících v případě absolventa námořní střední odborné školy nebo námořní akademie nebo po jeden rok v případě absolventa schváleného kursu, v tom nejméně šest měsíců ve funkci člena palubní strážní služby;
 - 2. řádně vyplněná a potvrzená kniha výcviku palubního asistenta;
- iii) u prvního palubního důstojníka

průkaz způsobilosti námořního poručíka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT a nejméně dvanáctiměsíční schválená námořní služba v tomto postavení;
- iv) u kapitána
 - služební průkaz kapitána na lodích o hrubé prostornosti 500 až 3 000 RT;
 - průkaz způsobilosti prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 3 000 RT a nejméně šestiměsíční schválená námořní služba ve funkci prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 500 RT a nejméně šestiměsíční schválená námořní služba ve funkci prvního palubního důstojníka na lodích o hrubé prostornosti nejméně 3 000 RT;
- v) u strojního asistenta
 - 1. osoba ve věku nejméně 20 let;
 - 2. námořní akademie nebo námořní střední odborná škola – obor námořního strojnictví a schválená námořní služba nejméně šesti měsíců na lodi v průběhu studia;
- vi) u strojního důstojníka

schválená námořní služba ve funkci strojního asistenta v délce nejméně 6 měsíců po absolvování námořní akademie nebo námořní střední odborné školy;
- vii) u druhého strojního důstojníka

schválená námořní služba v délce nejméně 12 měsíců ve funkci třetího strojního důstojníka na lodích poháněných hlavním mechanickým pohonem o výkonu nejméně 750 kW;
- viii) u prvního strojního důstojníka

příslušný služební průkaz druhého strojního důstojníka na lodích poháněných hlavním mechanickým pohonem o výkonu nejméně 3 000 kW a nejméně 6 měsíců schválené námořní služby v této funkci;
- ix) u elektrotechnika
 - 1. osoba ve věku nejméně 18 let;
 - 2. námořní nebo jiná akademie, elektrotechnická fakulta nebo technická škola nebo univerzita, všechny kursy musí být ukončeny maturitní zkouškou a provázeny schválenou praxí nejméně 12 měsíců v oblasti elektrotechniky;
- x) u elektrodůstojníka
 - 1. námořní akademie nebo námořní střední odborná škola, obor námořní elektrotechniky nebo jiná vysoká nebo střední škola v oblasti elektrotechniky, všechny kursy musí být ukončeny maturitní zkouškou nebo státní zkouškou;
 - 2. schválená námořní služba ve funkci elektrotechnika po dobu nejméně 12 měsíců v případě absolventů akademie, vysoké školy nebo univerzity nebo 24 měsíců v případě absolventa střední školy;
- v Dánsku devět let základního vzdělávání následovaného základní odbornou přípravou nebo službou na moři trvající 17 až 36 měsíců doplněnou:
 - i) u palubních důstojníků jednoletou specializovanou odbornou přípravou,
 - ii) u ostatních tříletou specializovanou odbornou přípravou;

- v Německu o celkové délce 14 až 18 let, včetně tříleté základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři, po níž následují jeden nebo dva roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě dvouletou odbornou praxí v navigaci;
 - v Lotyšsku:
 - i) u lodního elektrodůstojníka („kuģu elektromehāniķis“)
 - 1. osoba ve věku nejméně 18 let;
 - 2. odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let a 6 měsíců, zahrnujícímu nejméně 9 let základního vzdělání a nejméně 3 roky odborného vzdělání. Navíc je vyžadována námořní služba v délce nejméně 6 měsíců jako lodní elektrotechnik nebo asistent lodního elektrodůstojníka na lodích s generátory o výkonu více než 750 kW. Odborné vzdělání se ukončuje zvláštní zkouškou prováděnou příslušným orgánem v souladu s programem odborné přípravy schváleným ministerstvem dopravy;
 - ii) u operátora chladicího systému („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“)
 - 1. osoba ve věku nejméně 18 let;
 - 2. odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 13 let, zahrnujícímu nejméně 9 let základního vzdělání a nejméně 3 roky odborného vzdělání. Navíc je vyžadována námořní služba v délce nejméně 12 měsíců jako asistent operátora chladicího systému. Odborné vzdělání se ukončuje zvláštní zkouškou prováděnou příslušným orgánem v souladu s programem odborné přípravy schváleným ministerstvem dopravy;
 - v Itálii o celkové délce 13 let, z nichž je alespoň pět let profesní přípravy ukončené zkouškou popřípadě doplněné stáží;
 - v Nizozemsku:
 - i) u prvního palubního důstojníka (loď pro pobřežní plavbu) (s doplňkovou přípravou) („stuurman kleine handel-svaart (met aanvulling)“) a diplomovaného strojníka („diploma motordrijver“) zahrnující 14 let studia, z nichž alespoň dva roky probíhají ve specializovaném zařízení pro odbornou přípravu, doplněnou dvanáctiměsíční stáží,
 - ii) u úředníka VTS („VTS-functionaris“) o celkové délce nejméně 15 let, zahrnující alespoň tříleté vyšší odborné vzdělávání („HBO“) nebo střední odborné vzdělávání („MBO“) a doplněné vnitrostátními a regionálními specializačními studii, každé v délce nejméně 12 týdnů teoretické přípravy a ukončené zkouškou,
- a které jsou uznány Mezinárodní úmluvou STCW (Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků, 1978).

b) Námořní rybolov:

Odborná příprava pro povolání:

v Německu:

- kapitán, hlubinný rybolov („Kapitän BG/Fischerei“),
- kapitán, pobřežní rybolov („Kapitän BLK/Fischerei“),
- palubní důstojník lodi určené pro hlubinný rybolov („nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei“),
- palubní důstojník lodi určené pro pobřežní rybolov („nautischer Schiffsoffizier BK/Fischerei“);

v Nizozemsku:

- první strojní důstojník V („stuurman werktuigkundige V“),
- strojní důstojník IV rybářské lodi („werktuigkundige IV visvaart“),
- první důstojník IV rybářské lodi („stuurman IV visvaart“),
- první strojní důstojník VI rybářské lodi („stuurman werktuigkundige VI“),

která odpovídá vzdělání:

- v Německu o celkové délce 14 až 18 let, včetně tříleté základní odborné přípravy a jednoleté služby na moři, po níž následuje jeden nebo dva roky specializované odborné přípravy doplněné popřípadě dvouletou odbornou praxí v navigaci,
- v Nizozemsku zahrnujícímu 13 až 15 let studia, ze kterého alespoň dva roky probíhají ve specializovaných odborných školách, doplněného dvanáctiměsíční odbornou praxí,

a je uznané Úmluvou z Torremolinos (Mezinárodní úmluva o bezpečnosti rybářských plavidel z roku 1977).

4. TECHNICKÁ OBLAST

Odborná příprava pro povolání:

v České republice:

- autorizovaný technik, autorizovaný stavitel,

která odpovídá odborné přípravě v délce nejméně 9 let, zahrnující 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a 5 let odborné praxe a zkoušku odborné způsobilosti pro výkon vybraných činností ve výstavbě (podle zákona č. 50/1976 Sb. (stavební zákon) a zákona č. 360/1992 Sb.);

- fyzická osoba řídící drážní vozidlo,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného státní zkouškou o pohonu vozidel;

- drážní revizní technik,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání na střední strojní nebo elektrotechnické škole, zakončeného maturitní zkouškou;

- učitel autoškoly,

osoba nejméně 24 let věku; odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zaměřeného na dopravu nebo strojnictví, zakončeného maturitní zkouškou;

- kontrolní technik STK,

osoba nejméně 21 let věku; odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného nejméně 2 roky technické praxe; dotyčná osoba musí být držitelem řidičského průkazu a mít čistý trestní rejstřík a musí absolvovat zvláštní výcvik pro státní kontrolní techniky v délce nejméně 120 hodin a úspěšně složit zkoušku;

- mechanik měření emisí,

odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání, zakončeného maturitní zkouškou; dále musí žadatel absolvovat nejméně 3 roky technické praxe a zvláštní výcvik pro mechaniky měření emisí v délce 8 hodin a úspěšně složit zkoušku;

- kapitán I. třídy,

která odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 15 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 3 roky středního vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného zkouškou potvrzenou průkazem způsobilosti. Toto odborné vzdělání musí být následováno 4 roky odborné praxe zakončené zkouškou;

- restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel,

kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce 12 let, pokud zahrnuje úplné střední odborné vzdělání v oboru restaurování, nebo 10 až 12 let studia v příbuzném oboru a 5 letům odborné praxe v případě úplného středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou, nebo 8 letům odborné praxe v případě středního odborného vzdělání ukončeného závěrečnou zkouškou;

- restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty,

kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let a 5 letům odborné praxe v případě úplného středního odborného vzdělání v oboru restaurování, zakončeného maturitní zkouškou;

- odpadový hospodář,

kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání zakončeného maturitní zkouškou a následovaného nejméně 5 lety praxe v oboru odpadového hospodářství během posledních 10 let;

- technický vedoucí odstřelů,

kteřá odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky středního odborného vzdělání, zakončeného maturitní zkouškou,

a následovaného

- 2 roky praxe jako střelmistr v podzemí (pro činnost v podzemí) nebo 1 rokem praxe na povrchu (pro činnost na povrchu), včetně 6 měsíců jako pomocník střelmistra;
- výcvikovým kursem v délce 100 hodin teoretické a praktické přípravy, následovaným zkouškou před příslušným obvodním báňským úřadem;
- odbornou praxí v délce nejméně 6 měsíců při projektování a provádění trhacích prací velkého rozsahu;
- výcvikovým kursem v délce 32 hodin teoretické a praktické přípravy, následovaným zkouškou před Českým báňským úřadem;

v Itálii:

- geodet („geometra“),
- zemědělský technik („perito agrario“),

kteřá představuje střední technické studium o celkové délce nejméně 13 let, zahrnující osm let povinné školní docházky následované pěti lety středoškolského studia včetně tříletého odborného studia, ukončené zkouškou na technický Baccalaureat a doplněné:

- i) u geodetů: buď nejméně dvouletou stáží v příslušném provozu, nebo pětiletou odbornou praxí;
- ii) u zemědělských techniků splněním dvouleté stáže,

ukončená státní zkouškou;

v Lotyšsku:

- asistent železničního strojvůdce („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

osoba nejméně 18 let věku, odpovídá vzdělání o celkové délce nejméně 12 let, zahrnujícímu nejméně 8 let základního vzdělání a nejméně 4 roky odborného vzdělání; odborná příprava je zakončena zvláštní zkouškou zaměstnavatele; průkaz způsobilosti vydává příslušný orgán na dobu 5 let;

v Nizozemsku:

- soudní vykonavatel („gerechtsdeurwaarder“),
- výrobce zubních protéz („tandprotheticus“),

která představuje studium a odbornou přípravu:

- i) v případě soudního vykonavatele („gerechtsdeurwaarder“), trvající 19 let, skládající se z osmi let povinné školní docházky a osmi let středoškolského vzdělávání, včetně čtyř let technického vzdělávání ukončeného státní zkouškou a doplněného třemi lety teoretické a praktické odborné přípravy;
- ii) v případě výrobce zubních protéz („tandprotheticus“) trvající nejméně 15 let denního studia a tři roky rozvolněné přípravy, včetně osmi let základního vzdělávání, čtyř let středního všeobecného vzdělávání a třech let odborné přípravy zahrnující teoretickou i praktickou přípravu na zubní techniku, doplněného třemi lety rozvolněné přípravy na výrobce zubních protéz, ukončené zkouškou;

v Rakousku:

- lesník („Förster“),
- technický poradce („Technisches Büro“),
- pronajímatel pracovní síly („Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe“),
- zprostředkovatel práce („Arbeitsvermittlung“),
- investiční poradce („Vermögensberater“),
- soukromý detektiv („Berufsdetektiv“),
- strážný („Bewachungsgewerbe“),
- obchodník s nemovitostmi („Immobilienmakler“),
- správce nemovitostí („Immobilienverwalter“),
- organizátor stavby („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),
- společnost zabývající se vymáháním pohledávek („Inkassobüro/Inkassoinstitut“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 15 let, včetně osmi let povinné školní docházky, následované alespoň pěti lety technického nebo obchodního středoškolského studia zakončeného technickou nebo obchodní maturitní zkouškou a doplněné nejméně dvěma lety vzdělávání a výcviku na pracovišti ukončenými odbornou zkouškou;

- pojišťovací poradce („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce 15 let, včetně šesti let odborné přípravy v rámci strukturované odborné přípravy, rozdělené na tříletý učňovský výcvik a tříleté období odborné praxe a výcviku, ukončené zkouškou;

- stavební mistr pro plánování a technické výpočty („planender Baumeister“),
- tesařský mistr pro plánování a technické výpočty („planender Zimmermeister“),

která odpovídá vzdělání v celkové délce nejméně 18 let včetně nejméně devíti let odborné přípravy rozdělené na čtyři roky středoškolského technického studia a pět let odborné praxe a výcviku ukončené odbornou zkouškou, která opravňuje vykonávat povolání a připravovat učně, pokud se taková odborná příprava týká práva plánovat stavby, provádět technické výpočty a stavební dozor („privilegium Marie Terezie“);

- účetní – podnikatel („gewerblicher Buchhalter“) podle Gewerbeordnung 1994 (živnostenský řád z roku 1994);
- samostatný účetní („selbständiger Buchhalter“) podle Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhänderberufe 1999 (zákon o povoláních v oblasti veřejného účetnictví z roku 1999);

v Polsku:

- diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na stanici kontroly vozidel na základní úrovni („diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 3 rokům praxe v opravě vozidel nebo v automechanické dílně, jež zahrnuje 51 hodin základní odborné přípravy v kontrole způsobilosti motorových vozidel k provozu a složení zkoušky způsobilosti;

- diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na okresní stanici kontroly vozidel („diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 4 rokům praxe v opravě vozidel nebo v automechanické dílně, jež zahrnuje 51 hodin základní odborné přípravy v kontrole způsobilosti motorových vozidel k provozu a složení zkoušky způsobilosti;

- diagnostik provádějící zkoušky způsobilosti motorových vozidel k provozu na stanici kontroly vozidel („diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

která odpovídá:

- i) 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti motorových vozidel a 4 rokům praxe v opravě vozidel nebo v automechanické dílně, nebo
- ii) 8 letům základního vzdělání a 5 letům středního odborného vzdělání v oblasti jiné než v oblasti motorových vozidel a 8 rokům praxe v opravě vozidel nebo v automechanické dílně, a zahrnuje celkem 113 hodin úplné odborné přípravy zahrnující základní a specializovanou přípravu, se zkouškami po každém stupni.

Délka v hodinách a obecný obsah jednotlivých kursů v rámci úplné odborné přípravy pro diagnostika jsou odděleně uvedeny v nařízení ministra infrastruktury ze dne 28. listopadu 2002 o podrobných požadavcích na diagnostiku (Úřední věstník z roku 2002, č. 208, pol. 1769);

- výpravčí („dyżurny ruchu“),

která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 4 rokům středního odborného vzdělání se zaměřením na železniční dopravu, následovanému přípravným kursem pro práci jako výpravčí v délce 45 dnů a složením zkoušky způsobilosti, nebo která odpovídá 8 letům základního vzdělání a 5 rokům středního odborného vzdělání se zaměřením na železniční dopravu, následovanému přípravným kursem pro práci jako výpravčí v délce 63 dnů a složením zkoušky způsobilosti.

5. Studium ve Spojeném království schválené jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“):

Odborná příprava pro povolání:

- registrovaná veterinární sestra a ošetřovatel („listed veterinary nurse“),
- důlní elektroinženýr („mine electrical engineer“),
- důlní inženýr („mine mechanical engineer“),
- zubní terapeut („dental therapist“),
- zubní hygienik („dental hygienist“),
- oční optik („dispensing optician“),
- správce dolu („mine deputy“),
- konkurzní správce („insolvency practitioner“),
- notář oprávněný k převodu nemovitostí („licensed conveyancer“),
- první důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („first mate - freight/passenger ships – unrestricted“),
- druhý důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („second mate - freight/passenger ships – unrestricted“),

- třetí důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („third mate - freight passenger ships unrestricted“),
- palubní důstojník na nákladní/osobní lodi – bez omezení („deck officer - freight/passenger ships – unrestricted“),
- strojní důstojník na nákladní/osobní lodi – neomezená oblast obchodování („engineer officer - freight/passenger ships - unlimited trading area“),
- odborně způsobilá osoba pro řízení nakládání s odpady („certified technically competent person in waste management“),

kteřá vede k získání kvalifikací schválených jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“) a odpovídá úrovním 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království („United Kingdom National Framework of Vocational Qualifications“).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

- úroveň 3: způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je požadován dozor nad ostatními nebo poskytování rad ostatním,
 - úroveň 4: způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.
-

PŘÍLOHA III

Seznam regulovaného vzdělávání a odborné přípravy podle čl. 13 odst. 2 třetího pododstavce

Ve Spojeném království:

Regulované vzdělávání a odborná příprava vedoucí k získání kvalifikací schválených jako Národní profesní kvalifikace („National Vocational Qualifications“) nebo ve Skotsku schválených jako Skotské profesní kvalifikace („Scottish Vocational Qualifications“) na úrovni 3 a 4 Národního rámce profesních kvalifikací Spojeného království („United Kingdom National Framework of Vocational Qualifications“).

Tyto úrovně jsou vymezeny takto:

- úroveň 3: způsobilost vykonávat velký rozsah různých pracovních úkolů v celé řadě oblastí a většina z nich je složitá a není rutinní. Je v nich zahrnuta značná odpovědnost, samostatnost a často je požadován dozor nad ostatními nebo poskytování rad ostatním,
- úroveň 4: způsobilost vykonávat velký rozsah složitých technických a odborných pracovních úkolů v celé řadě oblastí a se značným stupněm osobní odpovědnosti a samostatnosti. Funkce vykonávané na této úrovni zahrnují často odpovědnost za práci vykonávanou ostatními osobami a rozdělování zdrojů.

V Německu:

Následující regulované vzdělávání:

- regulované vzdělávání připravující na výkon povolání technického asistenta („technische(r) Assistent(in)“), obchodního asistenta („kaufmännische(r) Assistent(in)“), sociálních povolání („soziale Berufe“) a povolání diplomovaných instruktorů dýchání a správné výslovnosti („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“) v celkové délce nejméně 13 let, které vyžaduje úspěšné absolvování středoškolského studia („mittlerer Bildungsabschluss“), a zahrnuje:
 - i) nejméně tři roky ⁽¹⁾ odborné přípravy na specializované škole („Fachschule“) ukončené zkouškou a případně doplněné jednoletým nebo dvouletým specializovaným studiem rovněž ukončeným zkouškou, nebo
 - ii) nejméně dva a půl roku na specializované škole („Fachschule“) ukončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně šesti měsíců nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně šesti měsíců, nebo
 - iii) nejméně dva roky na specializované škole („Fachschule“) ukončené zkouškou a doplněné odbornou praxí v délce nejméně jednoho roku nebo stáží ve schváleném zařízení v délce nejméně jednoho roku;
- regulované vzdělávání pro výkon povolání diplomovaného („staatlich geprüft“) technika („Techniker(in)“), ekonoma („Betriebswirt(in)“), návrháře („Gestalter(in)“), pomocníka v rodině („Familienpfleger(in)“) v celkové délce nejméně 16 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení povinné školní docházky nebo rovnocenného vzdělání (v délce nejméně devět let) a úspěšné ukončení studia na příslušné odborné škole („Berufsschule“) v délce nejméně tří let, a které po ukončení alespoň dvou let odborné praxe zahrnuje denní studium a odbornou přípravu v délce alespoň dvou let nebo rozvolněné studium a odbornou přípravu odpovídající délky;
- regulované vzdělávání a regulovaná další příprava v zaměstnání o celkové délce nejméně 15 let, kde je obecným předpokladem úspěšné ukončení povinné školní docházky (v délce nejméně devět let) a odborné přípravy (obvykle tříleté), a zpravidla zahrnuje alespoň dva roky odborné praxe (ve většině případů tři roky) a zkoušku v rámci další přípravy v zaměstnání, přičemž příprava na ni obecně vyžaduje studium, která buď probíhá souběžně s odbornou praxí (nejméně 1 000 hodin), nebo má formu denního studia (po dobu nejméně jednoho roku).

Německé orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

⁽¹⁾ Minimální délka může být zkrácena ze tří na dva roky, pokud dotyčná osoba má kvalifikaci nezbytnou k přijetí na vysokou školu („Abitur“), tj. třináct let předchozího vzdělávání a odborné přípravy, nebo kvalifikaci nezbytnou k přijetí na „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), tj. 12 let předchozího vzdělávání a odborné přípravy.

V Nizozemsku:

- regulované vzdělávání v celkové délce nejméně 15 let, jehož podmínkou je úspěšné zakončení osmiletého základního vzdělávání a čtyřletého středního všeobecného vzdělávání („MAVO“) nebo přípravného odborného vzdělávání („VBO“) nebo středního všeobecného vzdělávání vyššího stupně, a které vyžaduje tři nebo čtyři roky vzdělávání ve vzdělávacím zařízení pro střední odborné vzdělávání („MBO“) ukončené zkouškou;
- regulované vzdělávání v celkové délce nejméně 16 let, jehož podmínkou je úspěšné ukončení osmiletého základního vzdělávání a alespoň čtyřletého přípravného odborného vzdělávání („VBO“) nebo středního všeobecného vzdělávání vyššího stupně, a které vyžaduje zakončení alespoň čtyřletého odborného vzdělávání v učňovském systému, zahrnující každý týden alespoň jeden den teoretické přípravy ve škole a v další dny praktický výcvik ve středisku výcviku nebo v podniku, které je zakončené zkouškou druhého nebo třetího stupně.

Nizozemské orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

V Rakousku:

- studium na vyšších odborných školách („Berufsbildende Höhere Schulen“) a vyšších vzdělávacích zařízeních pro zemědělství a lesnictví („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“), včetně zvláštních forem („einschließlich der Sonderformen“), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

Tyto obory mají celkovou délku nejméně 13 let a zahrnují pět let odborné přípravy, ukončené závěrečnou zkouškou, jejíž složení je důkazem odborné způsobilosti;

- studium na mistrovských školách („Meisterschulen“), v mistrovských třídách („Meisterklassen“), podnikových mistrovských školách („Werkemeisterschulen“) nebo školách stavebních řemesel („Bauhandwerkeschulen“), jejichž struktura a úroveň jsou stanoveny právními a správními předpisy.

Toto studium má celkovou délku nejméně 13 let, které zahrnují devět let povinné školní docházky a poté buď nejméně tři roky odborné přípravy na specializované škole, nebo nejméně tři roky odborné přípravy ve firmě a souběžně s tím na odborné škole („Berufsschule“), zakončené v obou případech zkouškou a potom doplněné úspěšným zakončením alespoň jednoletého studia na mistrovské škole („Meisterschule“), v mistrovských třídách („Meisterklassen“), v podnikové mistrovské škole („Werkemeisterschule“) nebo na škole stavebních řemesel („Bauhandwerkeschule“). Ve většině případů je celková délka studia nejméně 15 let, zahrnující období odborné praxe, která buď předchází studiu v těchto zařízeních, nebo je doprovázena rozvolněným studiem (alespoň 960 hodin).

Rakouské orgány zašlou Komisi a ostatním členským státům seznam oborů odborné přípravy, na které se vztahuje tato příloha.

PŘÍLOHA IV

ČINNOSTI SOUVISEJÍCÍ S KATEGORIEMI ODBORNÉ PRAXE PODLE ČLÁNKŮ 17, 18 a 19

SEZNAM I

Oddíly zahrnuté směrnicí 64/427/EHS ve znění směrnice 69/77/EHS a směrnicemi 68/366/EHS a 82/489/EHS

1

Směrnice 64/427/EEC

(směrnice o liberalizaci 64/429/EHS)

Klasifikace NICE (odpovídá oddílům 23-40 ISIC)

Oddíl 23	Výroba textilií
232	Výroba a zpracování textilních materiálů na vlnářských strojích
233	Výroba a zpracování textilních materiálů na bavlnářských strojích
234	Výroba a zpracování textilních materiálů na hedvábnických strojích
235	Výroba a zpracování textilních materiálů pomocí strojů na len a konopí
236	Jiná textilní vlákna (juta, pevná vlákna atd.), provaznické zboží
237	Výroba pleteného a háčkovaného zboží
238	Konečná úprava textilií
239	Jiná textilní odvětví
Oddíl 24	Výroba obuvi, oděvů a lůžkovin
241	Strojní výroba obuvi (kromě gumové a dřevěné)
242	Ruční výroba a opravy obuvi
243	Výroba oděvů (kromě kožichů)
244	Výroba matrací a lůžkovin
245	Odvětví kůže a kožešin
Oddíl 25	Výroba dřeva a korku, kromě výroby nábytku
251	Řezání a průmyslová příprava dřeva
252	Výroba polotovarů ze dřeva
253	Sériová výroba dřevěných stavebních prvků včetně podlah
254	Výroba dřevěných obalů
255	Výroba ostatních dřevěných výrobků (kromě nábytku)
259	Výroba předmětů ze slámy, korku, košíkářského zboží, proutěného pletiva, výroba kartáčů
Oddíl 26	260 Výroba dřevěného nábytku
Oddíl 27	Výroba papíru a papírových produktů
271	Výroba buničiny, papíru a kartónu
272	Zpracování papíru a kartónu a výroba předmětů z buničiny
Oddíl 28	280 Tisk, vydavatelství a související činnosti
Oddíl 29	Kožený průmysl
291	Koželužny a úpravny usní
292	Výroba koženého a obdobného zboží

Oddíl ex 30	Výroba gumových a plastových výrobků, umělých vláken a škrobových výrobků
301	Zpracování gumy a azbestu
302	Zpracování plastických hmot
303	Výroba umělých vláken
Oddíl ex 31	Chemický průmysl
311	Výroba základních chemických látek a jejich další zpracování
312	Specializovaná výroba chemických výrobků s hlavním určením pro průmyslové a zemědělské účely (včetně výroby rostlinných nebo živočišných tuků a olejů pro průmyslové využití skupiny 312 ISIC)
313	Specializovaná výroba chemických výrobků s hlavním určením pro domácí spotřebu nebo kancelářské použití (kromě výroby zdravotnických a farmaceutických výrobků (skupina ex 319 ISIC))
Oddíl 32	320 Ropný průmysl
Oddíl 33	Výroba nekovových výrobků z nerostných hmot
331	Výroba stavebních výrobků z pálené hlíny
332	Výroba skla a skleněných předmětů
333	Výroba keramických předmětů, porcelánu a keramiky a žárovzodorného zboží
334	Výroba cementu, vápna a sádky
335	Výroba stavebních výrobků z betonu, cementu a sádky
339	Zpracování kamene a výroba jiných nekovových výrobků z nerostných hmot
Oddíl 34	Výroba a primární zpracování železných a neželezných kovů
341	Železářský průmysl (definovaný ve Smlouvě o ESUO, včetně hutnických integrovaných koksoven)
342	Výroba ocelových trubek
343	Tažení drátů, tažení za studena, válcování pásové oceli, tváření za studena
344	Výroba a primární zpracování neželezných kovů
345	Slévárny železných a neželezných kovů
Oddíl 35	Výroba kovových výrobků (kromě strojů a dopravních zařízení)
351	Kování, těžké lisování, zápusťkové kování
352	Sekundární zpracování a povrchová úprava kovů
353	Kovové konstrukce
354	Výroba parních kotlů, nádrží a dalších průmyslových dutých výrobků
355	Výroba nástrojů a nářadí a hotových kovových výrobků (kromě elektrických zařízení)
359	Pomocné strojírenské činnosti

Oddíl 36

Výroba neelektrických strojů

- 361 Výroba zemědělských strojů a traktorů
- 362 Výroba kancelářských strojů
- 363 Výroba obráběcích strojů pro zpracování kovů, nářadí a nástrojů pro stroje
- 364 Výroba strojů pro textilní průmysl a jejich doplňků, výroba šicích strojů
- 365 Výroba strojů a zařízení pro potravinářský průmysl a pro chemický průmysl a související odvětví
- 366 Výroba strojů a zařízení pro doly, slévárny oceli a litiny, pro stavebnictví; výroba mechanického manipulačního zařízení
- 367 Výroba manipulačního vybavení
- 368 Výroba strojů pro jiné konkrétní průmyslové účely
- 369 Výroba jiných neelektrických strojů a přístrojů

Oddíl 37

Elektrotechnika

- 371 Výroba elektrických vodičů a kabelů
- 372 Výroba motorů, generátorů, transformátorů, rozvaděčů a obdobného vybavení pro dodávku elektrické energie
- 373 Výroba elektrického zařízení pro přímé obchodní využití
- 374 Výroba telekomunikačního vybavení, elektroměrů, jiných měřicích přístrojů a elektrického zdravotnického vybavení
- 375 Výroba elektronického zařízení, rozhlasových a televizních přijímačů a elektroakustického zařízení
- 376 Výroba elektrických přístrojů pro domácnosti
- 377 Výroba svítidel a osvětlovací techniky
- 378 Výroba baterií a akumulátorů
- 379 Opravy, montáž a odborná technická instalace (instalace elektrického zařízení)

Oddíl ex 38

Výroba dopravního zařízení

- 383 Výroba motorových vozidel a jejich částí
- 384 Opravy motorových vozidel, motocyklů a jízdních kol
- 385 Výroba motocyklů, jízdních kol a jejich částí
- 389 Výroba dopravního zařízení jinde nezařazeného

Oddíl 39

Různá výrobní odvětví

- 391 Výroba přesných přístrojů a měřicích a kontrolních nástrojů
- 392 Výroba zdravotnickochirurgických nástrojů a vybavení a ortopedických přístrojů (kromě ortopedické obuvi)
- 393 Výroba fotografických a optických zařízení
- 394 Výroba a oprava hodinek a hodin
- 395 Výroba zlatnických a šperkařských předmětů
- 396 Výroba a opravy hudebních nástrojů
- 397 Výroba her, hraček a sportovního zboží
- 399 Ostatní výrobní odvětví

Oddíl 40

Stavebnictví

- 400 Stavebnictví (nespecializované); demolice
- 401 Výstavba budov (obytných nebo jiných)
- 402 Stavebnictví; stavby silnic, mostů, železnic atd.
- 403 Instalační práce
- 404 Dekorační a dokončovací práce

2

Směrnice 68/366/EHS

(směrnice o liberalizaci 68/365/EHS)

Klasifikace NICE

Oddíl 20A

200 Výroba živočišných a rostlinných tuků a olejů

20B

Potravinářský průmysl (kromě výroby nápojů)

- 201 Porážení, zpracování a konzervování masa
- 202 Mléko a mléčné výrobky
- 203 Konzervování a nakládání ovoce a zeleniny
- 204 Konzervování ryb a dalších mořských produktů
- 205 Výroba mlýnských výrobků
- 206 Výroba pekárenských výrobků, včetně sucharů a sušenek
- 207 Cukrovarnictví
- 208 Výroba kakaa, čokolády a cukrovinek
- 209 Výroba různých potravinářských výrobků

Oddíl 21

Výroba nápojů

- 211 Výroba ethylalkoholu kvašením, výroba droždí a lihovin
- 212 Výroba vína a obdobných nesladových alkoholických nápojů
- 213 Pivovarnictví a sladovnictví
- 214 Výroba nealkoholických nápojů a vody sycené oxidem uhličitým

ex 30

Výroba gumových výrobků, plastových materiálů, umělých nebo syntetických vláken a škrobových produktů

- 304 Výroba škrobových produktů

3

Směrnice 82/489/EHS

Klasifikace ISIC

ex 855

Kadeřnictví (kromě pedikérských služeb a odborných škol pro pracovníky salónů krásy a kadeřníky)

SEZNAM II

Oddíly směrnic 75/368/EHS, 75/369/EHS a 82/470/EHS

1

Směrnice 75/368/EHS (činnosti uvedené v čl. 5 odst. 1)

Klasifikace ISIC

ex 04	Rybolov
	043 Rybolov ve vnitrozemských vodách
ex 38	Výroba dopravního zařízení
	381 Stavby a opravy lodí
	382 Výroba železničního vybavení
	386 Výroba letadel (včetně kosmického vybavení)
ex 71	Činnosti spojené s dopravou a činnosti jiné než doprava těchto oddílů:
ex 711	Služby poskytované ve spacích a jídelních vozech; údržba železničního vozového parku v opravnách; úklid vagonů
ex 712	Údržba vozového parku pro městskou, příměstskou a meziměstskou osobní dopravu
ex 713	Údržba vozového parku pro silniční osobní dopravu (jako jsou motorová vozidla, autobusy, taxi)
ex 714	Provoz a údržba vybavení souvisejícího se silniční dopravou (jako jsou silnice, tunely a silniční mosty, kde se platí mýtné, silniční sklady zboží, parkoviště, autobusová a tramvajová depa)
ex 716	Činnosti spojené s vnitrostátní vodní dopravou (jako je provoz a údržba splavných toků, přístavů a jiných zařízení pro vnitrostátní vodní dopravu; remorkážní a pilotážní služby v přístavech, balisáž, nakládání a vykládání lodí a jiné obdobné činnosti, jako je zachraňování plavidel, vlečení a provozování úschovny loděk)
73	Komunikace: poštovní služby a telekomunikace
ex 85	Osobní služby
	854 Prádelny a jejich služby, chemické čištění a barvení
ex 856	Fotografická studia: portréty a obchodní fotografie, kromě novinářských fotografií
ex 859	Osobní služby jinde neuvedené (pouze údržba a úklid budov nebo sídel)

2

Směrnice 75/369/EHS (článek 6: pokud je činnost považována za průmyslovou nebo řemeslnou)

Klasifikace ISIC

Ambulantní výkon těchto činností:

a) koupě a prodej zboží:

- ambulantními prodejci nebo podomními obchodníky (skupina ex 612 ISIC)
- na krytých tržištích mimo stálá prodejní zařízení a na otevřených tržištích;

- b) činnosti, pro které platí již přijatá přechodná opatření, která výslovně vylučují nebo neuvádějí jejich ambulantní výkon.

3

Směrnice 82/470/EHS (čl. 6 odst. 1 a 3)

Skupiny 718 a 720 klasifikace ISIC

Činnosti zahrnují zejména:

- organizování, nabídku k prodeji a prodej, paušálně nebo za provizi, jednotlivých nebo hromadných položek (doprava, ubytování, strava, výlety atd.) cesty nebo pobytu, nezávisle na důvodu cestování (čl. 2 bod B písm. a))
 - jednání jako zprostředkovatel mezi provozovateli různých druhů dopravy a osobami, které odbavují nebo nechávají odbavovat zboží, jakož i provozování souvisejících činností:
 - aa) uzavíráním smluv s provozovateli dopravy na účet příkazce
 - bb) výběrem druhu dopravy, podniku a trasy považovaných za nejvýhodnější pro příkazce
 - cc) přípravou technických hledisek dopravy (např. balení nezbytné pro dopravu); prováděním různých vedlejších operací v dopravě (např. zajištěním ledu pro chladič vozy)
 - dd) plněním formalit spojených s dopravou, jako je vystavování nákladních listů; sběrem a výdejem zásilek
 - ee) koordinací různých fází dopravy, zajištěním průjezdu, dosílky, překládky a jiných dokončovacích operací
 - ff) sjednáváním dopravného pro dopravce a možností dopravy pro osoby, které zboží odbavují nebo nechávají odbavovat:
 - odhad dopravních nákladů a kontrola vyúčtování
 - výkon některých trvalých nebo příležitostných úkonů jménem a na účet majitele lodi nebo námořního dopravce (s přístavními orgány, provozovateli lodí atd.).
- [Činnosti podle čl. 2 bodu A písm. a), b) a d)].

SEZNAM III

Směrnice 64/222/EHS, 68/364/EHS, 68/368/EHS, 75/368/EHS, 75/369/EHS, 70/523/EHS a 82/470/EHS

1

Směrnice 64/222/EEC

(směrnice o liberalizaci 64/223/EHS a 64/224/EHS)

1. Nezávislá velkoobchodní činnost, s výjimkou oblasti léčiv a farmaceutických výrobků, toxických výrobků a patogenních původců a oblasti uhlí (skupina ex 611).
2. Profesní činnosti zprostředkovatele, který je pověřen jednou nebo několika osobami pro sjednávání nebo uzavírání obchodních transakcí jménem a na účet těchto osob.
3. Profesní činnosti zprostředkovatele, který, aniž by byl trvale pověřen, spojuje osoby, které chtějí uzavřít smlouvu přímo, připravuje jejich obchodní transakci nebo pomáhá při jejím uzavírání.
4. Profesní činnosti zprostředkovatele, který uzavírá obchodní transakce svým jménem na účet jiného.
5. Profesní činnosti zprostředkovatele, který provozuje na účet jiného velkoobchodní aukční prodej.
6. Profesní činnosti zprostředkovatele, který jde ode dveří ke dveřím a shání zakázky.
7. Profesionální poskytování služeb zprostředkovatelem, který je zaměstnancem jednoho nebo několika obchodních, průmyslových nebo řemeslných podniků.

2

Směrnice 68/364/EHS

(směrnice o liberalizaci 68/363/EHS)

Skupina ex 612 ISIC: *Maloobchod*

Vyloučené činnosti:

012	Pronájem zemědělských strojů
640	Činnosti v oblasti nemovitostí, pronájem
713	Pronájem automobilů, vozů a koní
718	Pronájem železničních vozů a vagonů
839	Pronájem strojů pro obchody
841	Rezervace vstupenek v kinech a pronájem kinematografických filmů
842	Rezervace vstupenek v divadlech a pronájem divadelního vybavení
843	Pronájem lodí, jízdních kol, automatů na mince
853	Pronájem zařízených pokojů
854	Pronájem vypraného prádla
859	Pronájem ošacení

3

Směrnice 68/368/EHS

(směrnice o liberalizaci 68/367/EEC)

Klasifikace ISIC

Oddíl ex 85 ISIC

1. Restaurace a prodej nápojů (skupina 852 ISIC).
2. Hotely a obdobná zařízení, kempy (skupina 853 ISIC).

4

Směrnice 75/368/EHS (článek 7)

Veškeré činnosti uvedené v příloze směrnice 75/368/EHS, kromě činností uvedených v čl. 5 odst. 1 zmíněné směrnice (seznam II bod 1 této přílohy).

Klasifikace ISIC

ex 62	<i>Banky a jiné peněžní ústavy</i>
ex 620	Společnosti pro nákup a prodej patentů a licenční společnosti
ex 71	<i>Doprava</i>
ex 713	Silniční osobní doprava, kromě dopravy motorovými vozidly
ex 719	Potrubní doprava tekutých uhlovodíků a jiných tekutých chemických produktů
ex 82	<i>Veřejně prospěšné služby</i>
827	Činnost knihoven, muzeí, botanických a zoologických zahrad

ex 84	Rekreační služby
843	Rekreační služby jinde neuvedené: — sportovní činnosti (sportovní hřiště, organizace sportovních akcí atd.), s výjimkou činností sportovních instruktorů — oddechové činnosti (dostihové stáje, sportoviště, dostihová závodiště atd.) — ostatní rekreační činnosti (cirkusy, zábavní parky a jiné druhy zábavy)
ex 85	Osobní služby
ex 851	Domácí služby
ex 855	Salóny krásy a služby manikérů, kromě služeb pedikérů a odborných škol pro pracovníky salónů krásy a kadeřníky
ex 859	Osobní služby jinde neuvedené, kromě činnosti sportovních a paralékařských masérů a horských průvodců, rozdělené takto: — dezinfekce a boj proti škodlivým živočichům — pronájem ošacení a úschova předmětů — sňatkové kanceláře a obdobné služby — astrologie, věštectví apod. — hygienické služby a související činnosti — pohřebnictví a údržba hřbitovů — průvodci a tlumočníci

5

Směrnice 75/369/EHS (článek 5)

Ambulantní výkon těchto činností:

- a) koupě a prodej zboží
- ambulantními prodejci nebo podomními obchodníky (skupina ex 612 ISIC),
 - na krytých tržištích mimo stálá prodejní zařízení a na otevřených tržištích,
- b) činnosti, pro které platí již přijatá přechodná opatření, která výslovně vylučují nebo neuvádějí jejich ambulantní výkon.

6

Směrnice 70/523/EHS

Samostatně výdělečné činnosti v oblasti velkoobchodu s uhlím a zprostředkovatelské činnosti v obchodu s uhlím (třída ex 6112 klasifikace ISIC)

7

Směrnice 82/470/EHS (čl. 6 odst. 2)

[Činnosti uvedené v čl. 2 bodu A písm. c) a e), bodu B písm. b) bodu C a bodu D]

Tyto činnosti zahrnují zejména:

- pronájem železničních vozů nebo vagonů pro přepravu osob nebo zboží
- jednání jako zprostředkovatel při nákupu, prodeji, nebo pronájmu lodí
- přípravu, sjednávání a uzavírání smluv pro přepravu vystěhovalců
- přijímání všech předmětů a zboží do úschovy na účet ukladatele, v celním režimu či mimo něj, ve skladech, obecných skladištích, skladech nábytku, chladírnách, silech atd.

- vystavování dokladů zastupujících uložený předmět nebo zboží
 - zajištění ohrad, krmiva a výběhů pro dobytek dočasně umístěný před prodejem nebo během průjezdu na trh nebo z trhu
 - provádění kontroly nebo technického posouzení motorových vozidel
 - měření, vážení a kalibrování zboží.
-

PŘÍLOHA V

Uznávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu

V. 1 LÉKAŘI

5.1.1 Doklady o dosažené kvalifikaci v oblasti základní lékařské odborné přípravy

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts / Diplôme de docteur en médecine	— Les universités / De universiteiten — Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		20. prosinec 1976
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktor medicíny, MUDr.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	— Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået lægevidenskabelig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	— Autorisation som læge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og — Tilladelse til selvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført praktisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	20. prosinec 1976
Deutschland	— Zeugnis über die Ärztliche Prüfung — Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war	Zuständige Behörden	Bescheinigung über die Ableistung der Tätigkeit als Arzt im Praktikum	20. prosinec 1976
Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		1. květen 2004
Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	— Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, — Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1. leden 1981
España	Título de Licenciado en Medicina y Cirugía	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. leden 1986
France	Diplôme d'État de docteur en médecine	Universités		20. prosinec 1976
Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinec 1976
Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	20. prosinec 1976

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		1. květen 2004
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros paymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine, chirurgie et accouchements	Jury d'examen d'État	Certificat de stage	20. prosinec 1976
Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae universae, abbrev.: dr. med. univ.)	Egyetem		1. květen 2004
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Medicina u l-Kirurgija	Universita' ta' Malta	Ċertifikat ta' registrazzjoni mahruġ mill-Kunsill Mediku	1. květen 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd artsexamen	Faculteit Geneeskunde		20. prosinec 1976
Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heilkunde (bzw. Doctor medicinae universae, Dr.med.univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin bzw. Facharzt Diplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1. leden 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	1. květen 2004
Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1. leden 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medicine/doktorica medicine“	Univerza		1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		1. květen 2004
Suomi/Finland	Lääketieteen lisensiaatin tutkinto / Medicine licentiatexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto — Oulun yliopisto — Tampereen yliopisto — Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primärvården	1. leden 1994
Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	20. prosinec 1976

5.1.2 Doklady o dosažené kvalifikaci odborného lékaře

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist / Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid / Ministre de la Santé publique	20. prosinec 1976
Česká repub- lika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	1. květen 2004
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	20. prosinec 1976
Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	20. prosinec 1976
Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	1. květen 2004
Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1. leden 1981
España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1. leden 1986
France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	20. prosinec 1976
Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	20. prosinec 1976
Italia	Diploma di medico specialista	Università	20. prosinec 1976
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	1. květen 2004
Latvija	„Sertifikāts”–kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizā- ciju savienība	1. květen 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydy- tojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. květen 2004
Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	20. prosinec 1976
Magyar- ország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. květen 2004
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. květen 2004

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	— Medisch Specialisten Registratie Commissie (MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst — Sociaal-Geneskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst	20. prosinec 1976
Österreich	Facharzt Diplom	Österreichische Ärztekammer	1. leden 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	1. květen 2004
Portugal	1. Grau de assistente 2. Título de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1. leden 1986
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. květen 2004
Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Erikoislääkärin tutkinto / Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1. leden 1994
Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	20. prosinec 1976

5.1.3 Názvy oborů odborné přípravy odborných lékařů

Země	Anesteziologie Minimální délka odborné přípravy: 3 roky	Chirurgie Minimální délka odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Anesthésie-réanimation / Anesthesie reanimatie	Chirurgie / Heelkunde
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi eller kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική

Země	Anesteziologie Minimální délka odborné přípravy: 3 roky	Chirurgie Minimální délka odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anestezioloģija un reanimatoloģija	Ķirurgija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anesteżija u Kura Intensiva	Kirurgija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito / Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia / Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Země	<i>Neurochirurgie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let	<i>Gynekologie a porodnictví</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique / Gynaecologie en verloskunde
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurgija	Ginekologija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurgija	Ostetriċja u Ginekologija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia / Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset / Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Země	Vnitřní lékařství Minimální délka odborné přípravy: 5 let	Oftalmologie Minimální délka odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Médecine interne / Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie / Oftalmologie
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Medicina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit / Inre medicin	Silmätaudit / Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Země	<i>Otorinolaryngologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky	<i>Dětské lékařství</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Oto-rhino-laryngologie / Otorhinolaryngologie	Pédiatrie / Pediatrie
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinderheilkunde
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pediatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringologija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder – und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
Slovenija	Otorinolaringologija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit / Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit / Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin
United Kingdom	Otolaryngology	Paediatrics

Země	<i>Respirační medicína</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Urologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Pneumologie	Urologie
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία-Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Medicina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia / Lungsjukdomar och allergologi	Urologia / Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Země	<i>Ortopédie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let	<i>Patologická anatomie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Chirurgie orthopédique / Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique / Pathologische anatomie
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπαιδική	Παθολογική Ανατομική
España	Traumatología y cirugía ortopédica	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπαιδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurgija Ortopedika	Istopatoloģija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatomia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia / Ortopedi och traumatologi	Patologia / Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Země	<i>Neurologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Psychiatrie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Neurologie	Psychiatrie
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psiühiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia / Neurologi	Psykiatria / Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Země	<i>Radiologie a zobrazovací metody</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Radiační onkologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Radiodiagnostic / Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie / Radiotherapie-oncologie
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	Diagnostische Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugarterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie - Radioonkologie
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia / Radiologi	Syöpätaudit / Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Země	<i>Plastická chirurgie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let	<i>Klinická biologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique / Platische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique / Klinische biologie
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	
España	Cirugía plástica y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic, reconstructive and aesthetic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurgija Plastika	
Nederland	Plastische chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia / Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Země	<i>Lékařská mikrobiologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Klinická biochemie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie und Infektionsepidemiologie	
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia / Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia / Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Země	<i>Imunologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Kardiochirurgie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Chirurgie thoracique / Heelkunde op de thorax (*)
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Herzchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg		Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraciċa
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän- ja rintaelinkirurgia / Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Den zrušení ve smyslu čl. 27 odst. 5:

(*) * 1. leden 1983

Země	<i>Dětská chirurgie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let	<i>Cévní chirurgie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Chirurgie des vaisseaux / Bloedvatenheelkunde (*)
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παιδών	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παιδών	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermekesebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurgija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia / Barnkirurgi	Verisuonikirurgia / Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Den zrušení ve smyslu čl. 27 odst. 5:

(*) * 1. leden 1983

Země	<i>Kardiologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Gastroenterologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Cardiologie	Gastro-entérologie / Gastroenterologie
Česká republika	Kardiologie	Gastroenterologie
Danmark	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi eller medicinske mavetarmsygdomme
Deutschland	Kardiologie	
Eesti	Kardioloogia	Gastroenteroloogia
Ελλάς	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
España	Cardiología	Aparato digestivo
France	Pathologie cardio-vasculaire	Gastro-entérologie et hépatologie
Ireland	Cardiology	Gastro-enterology
Italia	Cardiologia	Gastroenterologia
Κύπρος	Καρδιολογία	Γαστρεντερολογία
Latvija	Kardioloģija	Gastroenteroloģija
Lietuva	Kardiologija	Gastroenterologija
Luxembourg	Cardiologie et angiologie	Gastro-entérologie
Magyarország	Kardiológia	Gasztroenterológia
Malta	Kardjoloġija	Gastroenteroloġija
Nederland	Cardiologie	Leer van maag-darm-leverziekten
Österreich		
Polska	Kardiologia	Gastrenerologia
Portugal	Cardiologia	Gastrenerologia
Slovenija		Gastroenterologija
Slovensko	Kardiológia	Gastroenterológia
Suomi/Finland	Kardiologia / Kardiologi	Gastroenterologia / Gastroenterologi
Sverige	Kardiologi	Medicinsk gastroenterologi och hepatologi
United Kingdom	Cardiology	Gastro-enterology

Země	<i>Rvmatologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Všeobecná hematologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Rhumathologie / reumatologie	
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland		
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatologija	Ematologija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia / Reumatologi	Kliininen hematologia / Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

Země	<i>Endokrinologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky	<i>Rehabilitační a fyzikální medicína</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Médecine physique et réadaptation / Fysische geneeskunde en revalidatie
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsygdomme	
Deutschland		Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia / Endokrinologi	Fysiatria / Fysiatrit
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Země	<i>Neuropsychiatrie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let	<i>Dermatovenerologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie / Dermato-venerologie
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsychiatria	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un veneroloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (***)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venereologija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia / Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Dny zrušení ve smyslu čl. 27 odst. 5:

(*) 1. srpen 1987 vyjma osob, jejichž odborná příprava byla zahájena před tímto dnem

(**) 31. prosinec 1971;

(***) V případě odborné přípravy, která byla zahájena po 5. březnu 1982, již nejsou vydávány doklady o kvalifikaci

(****) 9. červenec 1984

Země	<i>Radiologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Dětská a dorostová psychiatrie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electroradiología	
France	Électro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (**)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermekek- és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (***)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria / Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

Dny zrušení ve smyslu čl. 27 odst. 5:

(*) 3. prosinec 1971

(**) V případě odborné přípravy, která byla zahájena po 5. březnu 1982, již nejsou vydávány doklady o kvalifikaci

(***) 8. červenec 1984

Země	<i>Geriatric</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Nephrologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Geriatric	Nephrologie
Danmark	Geriatric eller alderdommens sygdomme	Nephrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		
Eesti		Nephrologia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatric	Nephrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatric	Nephrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nephrologija
Lietuva	Geriatric	Nephrologija
Luxembourg		Néphrologie
Magyarország	Geriatric	Nephrológia
Malta	Ġerjatrija	Nephrologija
Nederland	Klinische geriatric	
Österreich		
Polska	Geriatric	Nephrologia
Portugal		Nephrologia
Slovenija		Nephrologija
Slovensko	Geriatric	Nephrológia
Suomi/Finland	Geriatric / Geriatric	Nephrologia / Nephrologi
Sverige	Geriatric	Medicinska njursjukdomar (nephrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Země	Infekční lékařství Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	Hygiena a epidemiologie Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονομία/Κοινωνική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg		Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infeciologia	Saúde pública
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Hygiena a epidemiológia
Suomi/Finland	Infektiosairaudet / Infektionssjukdomar	Terveystiete / Hälsövärd
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Země	<i>Klinická farmakologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	<i>Pracovní lékařství</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Médecine du travail / Arbeidsgeneeskunde
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia		Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-ország (üzemország)
Malta	Farmakologija Klinika u t-Terapewtika	Medicina Okkupazzjonali
Nederland		— Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde — Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Klinické pracovné lekárstvo a klinická toxikológia
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito / Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto / Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Země	<i>Alergologie a klinická imunologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky	<i>Nukleární medicína</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky
	Název	Název
Belgique/België/Belgien		Médecine nucléaire / Nucleaire geneeskunde
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssygdomme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Medicina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede / Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Země	Maxilofaciální chirurgie (základní lékařská odborná příprava) Minimální délka odborné přípravy: 5 let
	Název
Belgique/België/Belgien	
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund– Kiefer – und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczkowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
Slovenija	Maxilofacialna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

5.1.4 Doklady o dosažené kvalifikaci ve všeobecném lékařství

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts / Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts / Médecin généraliste	31. prosinec 1994
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	1. květen 2004
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge / Speciallæge i almen medicin	Alment praktiserende læge / Speciallæge i almen medicin	31. prosinec 1994
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbildung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinmedizin	31. prosinec 1994
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	1. květen 2004
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	31. prosinec 1994
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	31. prosinec 1994
France	Diplôme d'État de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	31. prosinec 1994
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	31. prosinec 1994
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	31. prosinec 1994
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Γενικού Ιατρού	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	1. květen 2004
Latvija	Çimenes ārsta sertifikāts	Çimenes (vispārējās prakses) ārsts	1. květen 2004
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	1. květen 2004
Luxembourg	Il n'existe pas de titre, parce qu'il n'y a pas de formation au Luxembourg	Médecin généraliste	Referenční den
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	31. prosinec 1994
Malta	Tabib tal-familja	Medicina tal-familja	1. květen 2004
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der geneeskunst	Huisarts	1. květen 2004
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	31. prosinec 1994
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	31. prosinec 1994
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1. květen 2004

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specialistka družinske medicine	31. prosinec 1994
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeobecné lekárstvo“	Všeobecný lekár	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta / Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primärvård	Yleislääkäri / Allmänläkare	1. květen 2004
Sverige	Bevis om kompetens som allmänpraktiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	31. prosinec 1994
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	31. prosinec 1994

V.2 ZDRAVOTNÍ SESTRY A OŠETŘOVATELÉ ODPOVĚDNÍ ZA VŠEOBECNOU PÉČI

5.2.1 Studijní program pro zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči

Odborná příprava vedoucí k udělení dokladu o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči) se skládá ze dvou částí.

A. Teoretická výuka

a. Péče o nemocné:	b. Základní vědy:	c. Sociální vědy:
— povaha a etika profese — obecné zásady zdraví a ošetřovatelství — zásady ošetřování ve vztahu k: — všeobecnému a specializovanému lékařství — všeobecné a specializované chirurgii — péči o dítě a dětskému lékařství — péči o matku a dítě — duševnímu zdraví a psychiatrii — péči o staré lidi a geriatrii	— anatomie a fyziologie — patologie — bakteriologie, virologie a parazitologie — biofyzika, biochemie a radiologie — dietetika — hygiena: — preventivní lékařství — zdravotní výchova — farmakologie	— sociologie — psychologie — zásady administrativy — zásady výuky — sociální a zdravotnické předpisy — právní aspekty ošetřovatelství

B. Praktická klinická výuka

Ošetřovatelství ve vztahu k:

- všeobecnému a odbornému lékařství
- všeobecné a speciální chirurgii
- péči o dítě a dětskému lékařství
- péči o matku a dítě
- duševnímu zdraví a psychiatrii
- péči o staré lidi a geriatrii
- ošetřování v domácnosti

Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

Teoretická výuka musí být vyvážená a koordinovaná s praktickou klinickou výukou tak, aby znalosti a zkušenosti uvedné v této příloze mohly být získány odpovídajícím způsobem.

5.2.2 Doklady o dosažené kvalifikaci zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči)

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	— Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster / Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e) / Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) — Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde / Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère) / Brevet eines (einer) Krankenpflegers (-pflegerin) — Brevet van verpleegassistent(e) / Brevet d'hospitalier(ère) / Brevet einer Pflegeassistentin	— De erkende opleidingsinstituten / Les établissements d'enseignement reconnus / Die anerkannten Ausbildungsanstalten — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française / Der zuständige Prüfungsausschuß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	— Hospitalier(ère) / Verpleegassistent(e) — Infirmier(ère) hospitalier(ère) / Ziekenhuisverpleger(-verpleegster)	29. červen 1979
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), accompanied by the following certificate: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetřovatel	1. květen 2004
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejerskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	29. červen 1979
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Krankenschwester — Krankenpfleger	29. červen 1979
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	1. květen 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευτικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσοκόμος, νοσηλεύτης ή νοσηλεύτρια	1. leden 1981

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad	Enfermero/a diplomado/a	1. leden 1986
France	— Diplôme d'État d'infirmier(ère) — Diplôme d'État d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret n° 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmier(ère)	29. červen 1979
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	29. červen 1979
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	29. červen 1979
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	1. květen 2004
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	1. květen 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	1. květen 2004
Luxembourg	— Diplôme d'État d'infirmier — Diplôme d'État d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	29. červen 1979
Magyarország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem / főiskola 3. Egyetem	Ápoló	1. květen 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji tal-infermerija	Universita 'ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	1. květen 2004
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige) 4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling	Verpleegkundige	29. červen 1979

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesundheits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesundheits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	— Diplomierte Krankenschwester — Diplomierter Krankenpfleger	1. leden 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Pielgniarka	1. květen 2004
Portugal	1. Diploma do curso de enfermagem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1. leden 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra / diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	1. květen 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovatelstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovatelstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	1. květen 2004
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoidajan tutkinto/Sjukskötarexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoidaja (AMK)/Yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveystieteiden opettajainkoulutus/Hälsöförsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/Yrkeshögskolor	Sairaanhoidaja / Sjukskötare	1. leden 1994
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1. leden 1994
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	— State Registered Nurse — Registered General Nurse	29. červen 1979

V.3 ZUBNÍ LÉKAŘI

5.3.1 Studijní program pro zubní lékaře

Studijní program, který vede k získání dokladů o dosažené kvalifikaci v zubním lékařství, zahrnuje alespoň níže uvedené předměty. Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

A. Základní předměty	B. Lékařsko-biologické předměty a předměty z všeobecného lékařství	C. Předměty z odontostomatologie
— chemie — fyzika — biologie	— anatomie — embryologie — histologie, včetně cytologie — fyziologie — biochemie (nebo fyziologická chemie) — patologická anatomie — všeobecná patologie — farmakologie — mikrobiologie — hygiena — preventivní lékařství a epidemiologie — radiologie — rehabilitační lékařství — všeobecná chirurgie — vnitřní lékařství, včetně dětského lékařství — otorinolaryngologie — dermatovenerologie — obecná psychologie – psychopatologie – neuropatologie — anesteziologie	— zubní náhrady — stomatologický materiál — konzervační zubní lékařství — preventivní zubní lékařství — anesteziologie a sedativa v zubním lékařství — speciální chirurgie — speciální patologie — klinická odontostomatologie — dětská stomatologie — ortodoncie — parodontologie — odontologická radiologie — funkce čelistí — profesní sdružení, profesní etika a právní úprava profese — sociální aspekty odontologické praxe

5.3.2 Doklady o dosažené kvalifikaci zubních lékařů

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts / Diplôme licencié en science dentaire	— De universiteiten / Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheelkunde / Licencié en science dentaire	28.leden1980
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor zubního lékařství, Dr. med. Dent.)	Lékařská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	Zubní lékař	1.květen2004
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidat-eksamen)	Tandlægehøjskolerne, Sundhedsvidenskabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen	Tandlæge	28.leden1980

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
Deutschland	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	28.leden1980
Eesti	Diplom hambaarstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	1.kvėten2004
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρουργός οδοντίατρος	1. leden 1981
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1. leden 1986
France	Diplôme d'État de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	28.leden1980
Ireland	— Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) — Bachelor of Dental Surgery (BDS) — Licentiate in Dental Surgery (LDS)	— Universities — Royal College of Surgeons in Ireland		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.leden1980
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio dell'odontoiatria e protesi dentaria	Odontoiatra	28.leden1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	1.kvėten2004
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes tipa augstskola un „Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā	Zobārsts	1.kvėten2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	1.kvėten2004
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'État		Médecin-dentiste	28.leden1980
Magyarország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, abbrev.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	1.kvėten2004

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Profesní označení	Referenční den
Malta	Lawrja fil- Kirurgija Dentali	Universita' ta Malta		Kirurgu Dentali	1.květen2004
Nederland	Universitair getuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	28.leden1980
Österreich	Bescheid über die Verleihung des akademischen Grades „Doktor der Zahnheilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1. leden 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko – Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	1.květen2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina dentária	— Faculdades — Institutos Superiores		Médico dentista	1. leden 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medicine“	— Univerza	Potrnilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medicine	1.květen2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lékařstva“ („MDDr.“)	— Vysoká škola		Zubný lekár	1.květen2004
Suomi/ Finland	Hammaslääketieteen lisen-siaatin tutkinto / Odontologie licentiatexamen	— Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	Terveystieteiden tutkimuskeskuksen päätös käytännön palvelun hyväksymisestä / Beslut av Rättskyddscentralen för hållsövården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri / Tandläkare	1. leden 1994
Sverige	Tandläkarexamen	— Universitetet i Umeå — Universitetet i Göteborg — Karolinska Institutet — Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbevis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1. leden 1994
United Kingdom	— Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) — Licentiate in Dental Surgery	— Universities — Royal Colleges		— Dentist — Dental practitioner — Dental surgeon	28.leden1980

5.3.3 Doklady o dosažené kvalifikaci odborných zubních lékařů

Ortodoncie			
Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	28. leden 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferorthopädie;	Landeszahnärztekammer	28. leden 1980
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	1. květen 2004
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδοντικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. leden 1981
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	28. leden 1980
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. leden 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. květen 2004
Latvija	„Sertifikāts” – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	1. květen 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. květen 2004
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. květen 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. květen 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. leden 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	1. květen 2004
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito / Specialtand-läkarexamen, tandreglering	— Helsingin yliopisto / Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. leden 1994
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose	28. leden 1980

Ústní chirurgie

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční den
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospitalsodontologi	Sundhedsstyrelsen	28. leden 1980
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mundchirurgie	Landes Zahnärztekammer	28. leden 1980
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής	— Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση — Νομαρχία	1. leden 2003
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	28. leden 1980
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	1. květen 2004
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	1. květen 2004
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	1. květen 2004
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurgija tal-halq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	1. květen 2004
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	28. leden 1980
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	1. květen 2004
Slovenija	Potrđilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	1. květen 2004
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suu- ja leuka-kirurgia / Specialtandläkar-examen, oral och maxillofacial kirurgi	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Oulun yliopisto — Turun yliopisto	1. leden 1994
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tandsystemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1. leden 1994
United Kingdom	Certificate of completion of specialist training in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose	28. leden 1980

V.4 VETERINÁRNÍ LÉKAŘI

5.4.1 Studijní program pro veterinární lékaře

Studijní program, který vede k získání dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů, zahrnuje alespoň níže uvedené předměty.

Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

A. Základní předměty	B. Speciální předměty			
	a. Základní vědy:	b. Klinické vědy:	c. Živočišná výroba	d. Hygiena potravin
— fyzika — chemie — biologie zvířat — biologie rostlin — matematika aplikovaná v biologii	— anatomie (včetně histologie a embryologie) — fyziologie — biochemie — genetika — farmakologie — farmacie — toxikologie — mikrobiologie — imunologie — epizootologie — profesní etika	— porodnictví — patologie (včetně patologické -anatomie) — parazitologie — klinické lékařství a chirurgie (včetně anesteziologie) — klinická výchova o domácích zvířatech, drůbeží a dalších živočišných druzích — preventivní lékařství — radiologie — reprodukce a poruchy reprodukce — hygienické předpisy — veterinární předpisy a soudní lékařství — terapeutika — propedeutika	— živočišná výroba — výživa zvířat — agronomie — ekonomika zemědělství — chov a zdraví zvířat — veterinární hygiena — etologie a ochrana zvířat	— prohlídka a kontrola živočišných potravin nebo potravin živočišného původu — hygiena a technologie potravin — praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a zpracování živočišných potravin)

Praktická výuka může mít podobu školení, pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného orgánu nebo subjektu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než šest měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivé skupiny předmětů musí být vyrovnané a koordinované tak, aby znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich úkolů.

5.4.2 Doklady o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts / Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		21. prosinec 1980

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Česká republika	— Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) — Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole		21. prosinec 1980
Deutschland	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abschnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		21. prosinec 1980
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		1. květen 2004
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1. leden 1981
España	Título de Licenciado en Veterinaria	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. leden 1986
France	Diplôme d'État de docteur vétérinaire			21. prosinec 1980
Ireland	— Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) — Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			21. prosinec 1980
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1. leden 1985
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		1. květen 2004
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM))	Lietuvos Veterinarijos Akademiija		1. květen 2004

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Luxembourg	Diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'État		21. prosinec 1980
Magyarország	Állatorvos doktor oklevél – dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvostudományi Kar		1. květen 2004
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurgi Veterinarji		1. květen 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/veeartsenijkundig examen			21. prosinec 1980
Österreich	— Diplom-Tierarzt — Magister medicinae veterinariae	Universität	— Doktor der Veterinärmedizin — Doctor medicinae veterinariae — Fachtierarzt	1. leden 1994
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		1. květen 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1. leden 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		1. květen 2004
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto / Veterinärmedicine licentiaexamen	Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet		1. leden 1994
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1. leden 1994
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		21. prosinec 1980

V.5 PORODNÍ ASISTENTKY

5.5.1 Studijní program pro porodní asistentky (odborná příprava typu I a II)

Studijní program k získání dokladů o dosažené kvalifikaci porodní asistentky zahrnuje dvě části:

A. Teoretická a technická výuka

a. Základní předměty	b. Zvláštní předměty vztahující se na činnost porodní asistentky
— základní znalosti anatomie a fyziologie — základní znalosti patologie — základní znalosti bakteriologie, virologie a parazitologie — základní znalosti biofyziky, biochemie a radiologie — dětské lékařství zaměřené na novorozence — hygiena, zdravotní výuka, prevence nemocí, včasná diagnóza nemocí — výživa a dietetika, s ohledem zejména na výživu žen, novorozenců a kojenců — základní znalosti sociologie a sociálně-lékařské otázky — základní znalosti farmakologie — psychologie — pedagogika — právní úprava zdravotnictví a sociální oblasti a organizace zdravotnictví — profesní etika a právní úprava oboru — sexuální výchova a plánování rodičovství — právní ochrana matky a dítěte	— anatomie a fyziologie — embryologie a vývoj plodu — těhotenství, porod a šestinedělí — gynekologická a porodnická patologie — příprava na porod a rodičovství, včetně psychologických hledisek — příprava na porod (včetně znalosti a použití technického vybavení v porodnictví) — analgezie, anestézie a resuscitace — fyziologie a patologie novorozenců — péče o novorozence a dohled nad nimi — psychologické a sociální činitele

B. Praktický a klinický výcvik

Tento výcvik se provádí pod vhodným dohledem:

- Poradenství těhotným ženám zahrnující nejméně 100 předporodních vyšetření.
- Dohled a poskytnutí péče nejméně čtyřiceti rodičkám.
- Studentka provede nejméně 40 porodů; není-li možné dosáhnout tohoto počtu pro nedostatek rodiček, může být snížen nejméně na 30 za podmínky, že se studentka zúčastní dalších 20 porodů.
- Účast na jednom nebo dvou porodech v poloze koncem pánevním. Není-li možné dosáhnout tohoto počtu pro nedostatek porodů v poloze pánevní, lze použít simulace.
- Zkušenost s nastřížením hráze a seznámení se s jejím sešitím. Seznámení se sešitím zahrnuje teoretickou výuku a klinickou praxi. Praxe týkající se sešití zahrnuje sešití rány po nastřížení hráze a drobných poranění hráze. Je-li to nezbytně nutné, lze použít simulace.
- Dohled a péče o 40 žen s rizikovým těhotenstvím při porodu a po něm.
- Dohled a péče (včetně vyšetření) o nejméně 100 rodiček a zdravých novorozenců.
- Dohled a péče o novorozence vyžadující zvláštní péči, včetně nedošených a přenošených novorozenců, novorozenců s podvahou a nemocných novorozenců.
- Péče v patologických případech v oblasti gynekologie a porodnictví.
- Seznámení se s péčí v oblasti lékařství a chirurgie. Seznámení zahrnuje teoretickou výuku a klinickou praxi.

Teoretická a technická výuka (část A studijního programu) musí být vyvážená a koordinovaná s praktickým klinickým výcvikem (část B studijního programu) tak, aby bylo možné získat znalosti a zkušenosti uvedené v této příloze odpovídajícím způsobem.

Klinický výcvik porodních asistentek musí mít formu praxe pod dohledem uskutečňované v nemocničních zařízeních nebo v jiných zdravotnických zařízeních schválených příslušnými orgány nebo subjekty. Během tohoto výcviku se uchazečky na porodní asistentky podílejí na činnosti dotyčných zařízení, pokud tato činnost přispívá k jejich vzdělávání. Seznamují se s odpovědností spojenou s činností porodních asistentek.

5.5.2 Doklady o dosažené kvalifikaci porodní asistentky

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw / Diplôme d'accoucheuse	— De erkende opleidingsinstituten / Les établissements d'enseignement — De bevoegde Examen- commissie van de Vlaamse Gemeenschap / Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw / Accoucheuse	23. leden 1983
Česká repub- lika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřova- telství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) — Vysvědčení o státní závě- rečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomo- vaný specialista, DiS). — Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået jordemoder- eksamen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	23. leden 1983
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungspfleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	— Hebamme — Entbindungspfleger	23. leden 1983
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	— Ämmaemand	1. květen 2004
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαι- δευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (KATEE) 3. Πτυχίο Μαιας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. KATEE Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας	— Μαία — Μαιευτής	23. leden 1983
España	— Título de matrona — Título de asistente obstétrico (matrona) — Título de enfermería obstétrica- ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	— Matrona — Asistente obstétrico	1. leden 1986

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	23. leden 1983
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	23. leden 1983
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	23. leden 1983
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	1. květen 2004
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	1. květen 2004
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją — Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	23. leden 1983
Magyarország	Szülész női bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülész nő	1. květen 2004
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita' ta' Malta	Qabla	1. květen 2004
Nederland	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport erkende opleidingsinstellingen	Verloskundige	23. leden 1983

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Profesní označení	Referenční den
Österreich	Hebammen-Diplom	— Hebammenakademie Bundeshebammenlehranstalt	Hebamme	1. leden 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	1. Uniwersytet Medyczny 2. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Położna	1. květen 2004
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especializados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licenciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. — Escolas Superiores de Enfermagem — Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. leden 1986
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana babica/diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana babica/diplomirani babičar	1. květen 2004
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka	1. Vysoká škola	Pôrodná asistentka	1. květen 2004
Suomi/ Finland	1. Kättilön tutkinto/barnmorskeexamen 2. Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto, kättilö (AMK)/ yrkeshögskoleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveystieteiden tutkimuskeskus/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkehögskolor	Kättilö / Barnmorska	1. leden 1994
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1. leden 1994
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	23. leden 1983

V.6 FARMACEUTI

5.6.1 *Studijní program pro farmaceuty*

- botanika a zoologie
- fyzika
- všeobecná a anorganická chemie
- organická chemie
- analytická chemie
- farmaceutická chemie, včetně analýzy léčiv
- všeobecná a aplikovaná (lékařská) biochemie
- anatomie a fyziologie; lékařská terminologie
- mikrobiologie
- farmakologie a farmakoterapie
- farmaceutická technologie
- toxikologie
- farmakognose
- právní úprava povolání a případně profesní etika.

Poměr mezi teoretickým a praktickým vzděláním musí k zachování univerzitní povahy studia u každého předmětu ponechávat dostatečně významné místo teorii.

5.6.2 *Doklady o dosažené kvalifikaci farmaceuta*

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker / Diplôme de pharmacien	— De universiteiten/ Les universités — De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1. říjen 1987
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacie (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	1. květen 2004
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1. říjen 1987
Deutschland	Zeugnis über die Staatliche Pharmazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1. říjen 1987
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbimise	Tartu Ülikool		1. květen 2004
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1. říjen 1987
España	Título de licenciado en farmacia	— Ministerio de Educación y Cultura — El rector de una Universidad		1. říjen 1987
France	— Diplôme d'État de pharmacien — Diplôme d'État de docteur en pharmacie	Universités		1. říjen 1987

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční den
Ireland	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. říjen 1987
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1. listopad 1993
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακοποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		1. květen 2004
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		1. květen 2004
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		1. květen 2004
Luxembourg	Diplôme d'État de pharmacien	Jury d'examen d'État + visa du ministre de l'éducation nationale		1. říjen 1987
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, abbrev: mag. pharm)	Egyetem		1. květen 2004
Malta	Lawrja fil-farmacija	Universita' ta' Malta		1. květen 2004
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1. říjen 1987
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1. říjen 1994
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		1. květen 2004
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1. říjen 1987
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/ magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	1. květen 2004
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		1. květen 2004
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto / Provisorexamen	— Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet — Kuopion yliopisto		1. říjen 1994
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1. říjen 1994
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1. říjen 1987

V. 7 ARCHITEKTI

5.7.1 Doklady o dosažené kvalifikaci architekta uznávané podle článku 46

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect / Architecte 2. Architect / Architecte 3. Architect 4. Architect / Architecte 5. Architect / Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte / Architect 2. Architecte / Architect 3. Architect 4. Architecte / Architect 5. Architecte / Architect 6. Ingénieur-civil –architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Écoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. École provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Écoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988/1989
Danmark	Arkitekt cand. arch.	— Kunstakademiets Arkitektskole i København — Arkitektskolen i Århus		1988/1989
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ. Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	— Universitäten (Architektur/Hochbau) — Technische Hochschulen (Architektur/Hochbau) — Technische Universitäten (Architektur/Hochbau) — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) — Hochschulen für bildende Künste — Hochschulen für Künste — Fachhochschulen (Architektur/Hochbau) ⁽¹⁾ — Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entsprechenden Fachhochschulstudiengängen ⁽¹⁾ Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen.		1988/1989

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα — μηχανικού	— Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών — Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων — μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988/1989
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enumeradas a continuación: — Universidad politécnica de Cataluña, escuelas técnicas superiores de arquitectura de Barcelona o del Vallès; — Universidad politécnica de Madrid, escuela técnica superior de arquitectura de Madrid; — Universidad politécnica de Las Palmas, escuela técnica superior de arquitectura de Las Palmas; — Universidad politécnica de Valencia, escuela técnica superior de arquitectura de Valencia; — Universidad de Sevilla, escuela técnica superior de arquitectura de Sevilla; — Universidad de Valladolid, escuela técnica superior de arquitectura de Valladolid; — Universidad de Santiago de Compostela, escuela técnica superior de arquitectura de La Coruña; — Universidad del País Vasco, escuela técnica superior de arquitectura de San Sebastián; — Universidad de Navarra, escuela técnica superior de arquitectura de Pamplona; — Universidad de Alcalá de Henares, escuela politécnica de Alcalá de Henares; — Universidad Alfonso X El Sabio, centro politécnico superior de Villanueva de la Cañada; — Universidad de Alicante, escuela politécnica superior de Alicante; — Universidad Europea de Madrid; — Universidad de Cataluña, escuela técnica superior de arquitectura de Barcelona; — Universidad Ramón Llull, escuela técnica superior de arquitectura de La Salle; — Universidad S.E.K. de Segovia, centro de estudios integrados de arquitectura de Segovia.		1988/1989 1999/2000 1999/2000 1997/1998 1998/1999 1999/2000 1998/1999 1999/2000

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. École spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988/1989
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 — Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch)) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIA)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988/1989
Italia	Laurea in architettura Laurea in ingegneria edile – architettura (Soltanto per i diplomi che sanciscono corsi iniziati nell'anno accademico 1998/1999)	— Università di Camerino — Università di Catania – Sede di Siracusa — Università di Chieti — Università di Ferrara — Università di Firenze — Università di Genova — Università di Napoli Federico II — Università di Napoli II — Università di Palermo — Università di Parma — Università di Reggio Calabria — Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Roma III — Università di Trieste — Politecnico di Bari — Politecnico di Milano — Politecnico di Torino — Istituto universitario di architettura di Venezia — Università dell'Aquila — Università di Pavia — Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizio indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988/1989 1998/1999

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
	Laurea specialistica quinquennale in Architettura (Soltanto per i diplomi che sanciscono corsi iniziati nell'anno accademico 2002/2003) (Soltanto per i diplomi che saranno rilasciati a partire dall'anno accademico 2003/2004)	— Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“ — Università di Ferrara — Università di Genova — Università di Palermo — Politecnico di Milano — Politecnico di Bari		2002/2003
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: — de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam — de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam — de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg — de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem — de Rijkshogeschool Groningen te Groningen — de Hogeschool Maastricht te Maastricht	1. Technische Universiteit te Delft 2. Technische Universiteit te Eindhoven	Verklaring van de Stichting Bureau Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46	1988/1989
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 2. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold-Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerische und industrielle Gestaltung in Linz		1998/1999

Země	Doklad o dosažené kvalifikaci	Subjekt vydávající doklad o dosažené kvalifikaci	Osvědčení doplňující doklad	Referenční akademický rok
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/1992	— Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa — Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto — Escola Superior Artística do Porto — Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988/1989 1991/1992
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitekt-examen	— Teknillinen korkeakoulu / Tekniska högskolan (Helsinki) — Tampereen teknillinen korkeakoulu / Tammerfors tekniska högskola — Oulun yliopisto / Uleåborgs universitet		1998/1999
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998/1999
United Kingdom	1. Diplomas in architecture 2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	1. — Universities — Colleges of Art — Schools of Art 2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board. The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in <i>Criteria for validation</i> published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the <i>Criteria for validation</i> .	1988/1989

PŘÍLOHA VI

Nabytá práva pro povolání, která jsou uznávána na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu

6.1 Nabytá práva odborných lékařů

<i>Biologická hematologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	
Země	Název
Danmark (*)	Klinisk blodtypeserologi
France	Hématologie
Luxembourg	Hématologie biologique
Portugal	Hematologia clínica

Den zrušení ve smyslu čl. 27 odst. 5:

(*) 1. leden 1983 vyjma osob, jejichž odborná příprava byla zahájena před tímto dnem a ukončena do konce roku 1988

<i>Dermatologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	
Země	Název
Ireland	Dermatology
Malta	Dermatologġija
United Kingdom	Dermatology

<i>Tropická medicína</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	
Země	Název
Ireland	Tropical medicine
Italia	Medicina tropicale
Magyarország	Trópusi betegségek
Österreich	Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska	Medycyna transportu
Portugal	Medicina tropical
Slovensko	Tropická medicína
United Kingdom	Tropical medicine

<i>Stomatologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 3 roky	
Země	Název
España	Estomatología
France	Stomatologie
Italia	Odontostomatologia
Luxembourg	Stomatologie
Portugal	Estomatologia

<i>Venerologie</i> Minimální délka odborné přípravy: 4 roky	
Země	Název
Ireland	Genito-urinary medicine
Malta	Medicina Uro-ġenetali
United Kingdom	Genito-urinary medicine

<i>Gastroenterologická chirurgie</i> Minimální délka odborné přípravy: 5 let	
Země	Název
Belgique/België/Belgien (*)	Chirurgie abdominale / Heelkunde op het abdomen
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsygdomme
España	Cirugía del aparato digestivo
France	Chirurgie viscérale et digestive
Italia	Chirurgia dell'apparato digestivo
Lietuva	Abdominalinė chirurgija
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique
Slovenija	Abdominalna kirurgija
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia / Gastroenterologisk kirurgi

Den zrušení ve smyslu čl. 27 odst. 5:

(*) 1. leden 1983

Traumatologie a urgentní medicína
Minimální délka odborné přípravy: 5 let

Země	Název
Česká republika	Traumatologie Urgentní medicína
Ireland	Emergency medicine
Magyarország	Traumatológia
Malta	Medicina tal-Accidenti u l-Emergenza
Polska	Medycyna ratunkowa
Slovensko	Úrazová chirurgia
United Kingdom	Accident and emergency medicine

Dentální, ústní a maxilofaciální chirurgie (základní odborná příprava lékařů a zubních lékařů) ⁽¹⁾
Minimální délka odborné přípravy: 4 roky

Země	Název
Belgique/België/Belgien	Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale / Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
Deutschland	Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Ireland	Oral and maxillo-facial surgery
Κύπρος	Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Luxembourg	Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország	Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Kirurgija tal-ghadam tal-wiċċ
Suomi/Finland	Suu- ja leukakirurgia / Oral och maxillofacial kirurgi
United Kingdom	Oral and maxillo-facial surgery

⁽¹⁾ Odborná příprava vedoucí k získání dokladu o dosažení kvalifikaci specialisty v oblasti dentální, ústní a maxilofaciální chirurgii (základní odborná příprava lékařů a zubních lékařů) předpokládá dokončení a potvrzení základní lékařské odborné přípravy (článek 24) a kromě toho dokončení a potvrzení základní odborné přípravy zubního lékaře (článek 34).

Klinická neurofyzilogie
Minimální délka odborné přípravy: 4 roky

Země	Název
Danmark	Klinisk neurofysiologi
España	Neurofisiología clínica
Ireland	Clinical neurophysiology
Malta	Newrofizjologija Klinika
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia / Klinisk neurofysiologi
Sverige	Klinisk neurofysiologi
United Kingdom	Clinical neurophysiology

6.2 Doklady o dosažené kvalifikaci architekta, které mohou využít nabytá práva podle čl. 49 odst. 1

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
België/Belgique/ Belgien	— diplomy vydávané vysokými státními školami architektury nebo vysokými státními instituty architektury (architecte-architect) — diplomy vydávané krajskou vysokou školou architektury v Hasseltu (architect) — diplomy vydávané královskými akademiemi výtvarného umění (architecte – architect) — diplomy vydávané „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect) — vysokoškolské diplomy stavebního inženýrství doplněné osvědčením o stáži vydaným profesním sdružením architektů, které opravňuje držitele k používání profesního označení architekt (architecte – architect) — diplomy architektury vydávané ústřední nebo státní zkušební komisí architektury (architecte – architect) — diplomy stavebního inženýra-architekta a inženýra architekta vydávané fakultami užitých věd vysokých škol a polytechnickou fakultou města Monsu (ingénieur-architecte, ingénieur-architect)	1987/1988
Česká republika	— diplomy udělené fakultami Českého vysokého učení technického: Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství (do roku 1951), Fakulta architektury a pozemního stavitelství (od roku 1951 do roku 1960), Fakulta stavební (od roku 1960) ve studijních oborech: pozemní stavby a konstrukce, pozemní stavby, pozemní stavby a architektura, architektura (včetně urbanismu a územního plánování), občanské stavby a stavby pro průmyslovou a zemědělskou výrobu, nebo ve studijním programu stavebního inženýrství ve studijním oboru pozemní stavby a architektura, Fakulta architektury (od roku 1976) ve studijních oborech: architektura, urbanismus a územní plánování nebo ve studijním programu: architektura a urbanismus ve studijních oborech: architektura, teorie architektonické tvorby, urbanismus a územní plánování, dějiny architektury a rekonstrukce památek nebo architektura a pozemní stavitelství, — diplomy udělené Vysokou školou technickou Dr. Edvarda Beneše (do roku 1951) v oboru architektura a pozemní stavby, — diplomy udělené Vysokou školou stavitelství v Brně (od roku 1951 do roku 1956) v oboru architektura a pozemní stavby, — diplomy udělené Vysokým učení technickým v Brně, fakultou architektury (od roku 1956) ve studijním programu architektura a urbanismus nebo fakultou stavební (od roku 1956) ve studijním programu stavební inženýrství, — diplomy udělené Vysokou školou báňskou – Technickou univerzitou Ostrava, fakultou stavební (od roku 1997) ve studijním programu pozemní stavby a architektura nebo ve studijním programu stavební inženýrství, — diplomy udělené Technickou univerzitou v Liberci, fakultou architektury (od roku 1994) ve studijním programu architektura a urbanismus ve studijním oboru architektura, — diplomy udělené Akademií výtvarných umění v Praze ve studijním programu výtvarné umění ve studijním oboru architektonická tvorba, — diplomy udělené Vysokou školou umělecko-průmyslovou v Praze ve studijním programu výtvarné umění ve studijním oboru architektura, — osvědčení o autorizaci udělené Českou komorou architektů bez uvedení oboru nebo pro obor pozemní stavby;	2006 /2007
Danmark	— diplomy vydávané státními školami architektury v Kodani a v Århusu (arkitekt) — osvědčení o registraci vydané komisí architektů v souladu se zákonem č. 202 ze dne 28. května 1975 (registreret arkitekt) — diplomy vydávané vyššími školami stavebního inženýrství (bygningskonstruktør) doplněné potvrzením příslušných orgánů dokládajícím, že dotyčná osoba složila kvalifikační zkoušku, která zahrnuje vyhodnocení plánů, které dotyčná osoba navrhla a provedla během nejméně šestileté praxe týkající se činností uvedených v článku 48 této směrnice	1987/1988

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
Deutschland	— diplomy vydávané vysokými školami výtvarného umění (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK)) — diplomy vydávané technickými vysokými školami „Technische Hochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau), „Technische Universitäre“, (Architektur/Hochbau), „Universitäre“, (Architektur/Hochbau) a rovněž, pokud se tyto instituce spojily v „Gesamthochschulen“, i těmito „Gesamthochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau) (Dipl. Ing. a jiná označení, která mohou být držitelům těchto diplomů udělena později) — diplomy vydávané „Fachhochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau) a rovněž, pokud se tyto instituce spojily v „Gesamthochschulen“, i těmito „Gesamthochschulen“, v oboru architektura (Architektur/Hochbau) doplněné, jestliže je doba studia kratší než čtyři roky, ale na méně než tři roky, osvědčením dokládajícím čtyřletou odbornou praxi ve Spolkové republice Německo vydaným profesní organizací v souladu s čl. 47 odst. 1 (Ingenieur grad. a jiná označení, která mohou být držitelům těchto diplomů udělena později) — osvědčení (Prüfungszeugnisse) vydané před 1. lednem 1973 „Ingenieurschulen“, v oboru architektura a „Werkkunstschulen“, v oboru architektura doplněné potvrzením příslušných orgánů dokládajícím, že dotyčná osoba složila zkoušku, která zahrnuje vyhodnocení plánů, které dotyčná osoba navrhla a provedla během nejméně šestileté praxe týkající se činností uvedených v článku 48 této směrnice	1987/1988
Eesti	— diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996. aastast (diplom v architektonických studiích udělený fakultou architektury na Estonské akademii výtvarných umění od roku 1996), väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989-1995 (udělený Univerzitou výtvarných umění v Tallinnu v letech 1989-1995), väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951-1988 (udělený Státním ústavem výtvarného umění Estonské SSR v letech 1951-1988)	2006/2007
Ελλάς	— diplomy inženýr-architekt vydávané „Metsovion Polytechnion“ v Aténách doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-architekt vydávané „Aristotelion Panepistimion“ v Soluni doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané „Metsovion Polytechnion“ v Aténách doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané „Aristotelion Panepistimion“ v Soluni doplněné potvrzením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané „Panepistimion Thrakis“ doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury — diplomy inženýr-stavební inženýr vydávané Panepistimion Patron doplněné osvědčením vydaným řeckou technickou komorou opravňujícím k výkonu činností v oboru architektury	1987/1988
España	úřední doklad o kvalifikaci architekta (título oficial de arquitecto) udělené ministerstvem školství a vědy nebo vysokými školami	1987/1988
France	— diplomy architekta diplomovaného vládou vydávané do roku 1959 ministerstvem školství a poté ministerstvem kultury (architecte DPLG) — diplomy vydávané „école spéciale d'architecture“ (architecte DESA) — diplomy vydávané od roku 1955 „école nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg“ (bývalá „école nationale d'ingénieurs de Strasbourg“), obor architektura (architecte ENSAIS)	1987/1988
Ireland	— titul „Bachelor of Architecture“ udělováný „National University of Ireland“ (B. Arch.N.U.I.) absolventům architektury na „University College“ v Dublinu — diplom vysokoškolské úrovně v oboru architektury vydávaný „College of Technology“, Bolton Street, Dublin (Dipl. Arch.) — osvědčení mimořádného člena „Royal Institute of Architects of Ireland“ (ARIAI) — osvědčení člena „Royal Institute of Architects of Ireland“ (MRIA)	1987/1988

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
Italia	— diplomy „laurea in architettura“ vydávané vysokými školami, polytechnickými instituty a vysokými instituty architektury v Benátkách a v Reggio-Calabria doplněné diplomem opravňujícím držitele k nezávislému výkonu povolání architekta vydaným ministrem pro vzdělání poté, co uchazeč složil před příslušnou zkušební komisí státní zkoušku opravňující ho k nezávislému výkonu povolání architekta (dott. architetto) — diplomy „laurea in ingegneria“ v oboru stavebnictví vydávané vysokými školami a polytechnickými instituty doplněné diplomem opravňujícím držitele k nezávislému výkonu povolání v oboru architektury vydaným ministrem pro vzdělání poté, co uchazeč složil před příslušnou zkušební komisí státní zkoušku opravňující ho k nezávislému výkonu povolání (dott. ing. architetto nebo dott. ing. in ingegneria civile)	1987/1988
Κύπρος	— Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου (Osvědčení o registraci v registru architektů vydané Kyperskou vědeckotechnickou komorou (ETEK))	2006/2007
Latvija	— „Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958.gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība („diplom architekta“ udělený katedrou architektury stavební fakulty Lotyšské státní univerzity do roku 1958, katedrou architektury stavební fakulty Rižského polytechnického ústavu v letech 1958 – 1991, fakultou architektury Rižské technické univerzity od roku 1991 a 1992 a registrační osvědčení Sdružení architektů Lotyšska)	2006/2007
Lietuva	— diplomy stavitelė/architekta udėlenė Kauno politechnikos institutas do roku 1969 (inžinierius architektas/architektas), — diplomy architekta/bakalārė architektury/magistra architektury udėlenė Vilnius inžinerinis statybos institutas do roku 1990, Vilniaus technikos universitetas do roku 1996, Vilnius Gedimino technikos universitetas od roku 1996 (architektas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplomy pro specialistu s ukončeným kursem v architektuře/bakalārė architektury/magistra architektury udėlenė LTSR Valstybinis dailės institutas do roku 1990; Vilniaus dailės akademija od roku 1990 (architektūros kursas/architektūros bakalauras/architektūros magistras), — diplomy bakalārė architektury/magistra architektury udėlenė Kauno technologijos universitetas od roku 1997 (architektūros bakalauras/architektūros magistras), všechny spolu s osvědčením vydaným atestační komisí udělující právo vykonávat činnosti v oblasti architektury (osvědčený architekt /atestuotas architektas)	2006/2007
Magyarország	— diplom „okleveles építésmérnök“ (diplom v architektuře, magistr architektury) udělovaný univerzitami, — diplom „okleveles építész tervező művész“ (diplom magistra architektury a stavebního inženýrství) udělovaný univerzitami	2006/2007
Malta	— Perit: Lawrja ta' Perit udělovaný Università ta' Malta, který dává oprávnění k registraci jako Perit	2006/2007
Nederland	— osvědčení o úspěšném složení zkoušky vedoucí k titulu v oboru architektury vydávané obory architektury vysokých technických škol v Delftu nebo Eindhoven (bouwkundig ingenieur) — diplomy vydávané státem uznanými akademiemi architektury (architect) — diplomy vydávané do roku 1971 bývalými vyššími vzdělávacími instituty v oboru architektury (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO) — diplomy vydávané do roku 1970 bývalými vyššími vzdělávacími instituty v oboru architektury (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO) — osvědčení o úspěšném složení zkoušky organizované radou architektů „Bond van Nederlandse Architecten“ (komora nizozemských architektů, BNA) (architect) — diplom Stichting Instituut voor architectuur („Nadace institutu architektury“) (IVA) vydávaný po dokončení kursu pořádaného touto nadací trvajícího alespoň čtyři roky (architect), doplněný osvědčením příslušných orgánů, že dotyčná osoba složila kvalifikační zkoušku, která zahrnuje vyhodnocení plánů, které dotyčná osoba navrhla a provedla během nejméně šestileté praxe týkající se činností uvedených v článku 44 této směrnice	1987/1988

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	— osvědčení vydané příslušnými orgány, že přede dnem 5. srpna 1985 dotyčná osoba složila zkoušku vedoucí k titulu „kandidaat in de bouwkunde“ organizovanou vysokou technickou školou v Delftu nebo v Eindhovenu a že vykonávala po dobu nejméně pěti let bezprostředně předcházejících tomuto dni činnosti architekta, jejichž povaha a význam zaručují, že je způsobilá vykonávat tyto činnosti v souladu s požadavky platnými v Nizozemsku (architect) — osvědčení vydané příslušnými orgány pouze osobám, které dosáhly věku 40 let před 5. srpnem 1985 a osvědčující, že dotyčná osoba vykonávala po dobu nejméně pěti let bezprostředně předcházejících tomuto dni činnosti architekta, jejichž povaha a význam zaručují, že je způsobilá vykonávat tyto činnosti v souladu s požadavky platnými v Nizozemsku (architect) — osvědčení uvedená v sedmé a osmé odrážce nemusí nadále být uznávána počínaje dnem nabytí účinnosti právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnostem architekta a jejich výkonu pod profesním označením architekt v Nizozemsku, pokud podle těchto předpisů tato osvědčení neumožňují přístup k těmto činnostem pod profesním označením architekt	
Österreich	— diplomy vydávané technickými univerzitami ve Vídni a Štýrském Hradci a univerzitou v Innsbrucku, fakultou stavebního inženýrství („Bauingenieurwesen“) a architektury („Architektur“) v oboru architektury, stavebního inženýrství („Bauingenieurwesen“), pozemního stavitelství („Hochbau“) a „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“ — diplomy vydávané univerzitou pro „Bodenkultur“ v oboru „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ — diplomy vydávané Vysokou školou výtvarných umění ve Vídni v oboru architektury — diplomy vydávané Akademii výtvarných umění ve Vídni v oboru architektury — diplomy osvědčených inženýrů (Ing.) vydávané vysokými technickými školami či odbornými školami nebo odbornými stavebními školami společně s osvědčením „Baumeister“ potvrzujícím minimálně šestiletou odbornou praxi v Rakousku ukončenou zkouškou — diplomy vydávané Univerzitou uměleckého a průmyslového designu v Linci v oboru architektury — osvědčení způsobilosti pro výkon povolání inženýra v oborech „Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ podle zákona o civilních technících (Zivil-technikergesetz, BGBl. č. 156/1994)	1997/1998
Polska	diplomy udělované fakultami architektury: — Varšavská polytechnika, fakulta architektury ve Varšavě (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inženýr architekt, magister nauk technicznych; inženýr architekt; inženýr architekt; magister architektury; magister inženýra architektury; magister inženýr architekta; magister inženýr architekt — (od roku 1945 do roku 1948 označení: inženýr architekt, magister nauk technicznych; od roku 1951 do roku 1956 označení: inženýr architekt; od roku 1954 do roku 1957, druhý stupeň označení: inženýr magister architektury; od roku 1957 do roku 1959 označení: inženýr magister architektury; od roku 1959 do roku 1964 označení: magister inženýr architektury; od roku 1964 do roku 1982 označení: magister inženýr architekt; od roku 1983 do roku 1990 označení: magister inženýr architekt; od roku 1991 označení: magister inženýr architekt), — Krakovská polytechnika, fakulta architektury v Krakově (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: magister inženýr architekt (od roku 1945 do roku 1953 Hornicko-hutnická akademie, polytechnická fakulta architektury – Akademia Górniczo-Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury), — Vratislavská polytechnika, fakulta architektury ve Vratislavi (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inženýr architekt, magister nauk technicznych; magister inženýr architektury; magister inženýr architekt	2006/2007

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
	— (od roku 1949 do roku 1964 označení: inżynier architekt, magister nauk technicznych; od roku 1956 do roku 1964 označení: magister inżynier architektury; od roku 1964 označení: magister inżynier architekt), — Slezská polytechnika, fakulta architektury v Hlivicích (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1955 fakulta inženýrství a stavitelství – Wydział Inżynieryjno-Budowlany označení: inżynier architekt; od roku 1961 do roku 1969 fakulta průmyslových staveb a obecného inženýrství – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego označení: magister inżynier architekt; od roku 1969 do roku 1976 fakulta stavitelství a architektury – Wydział Budownictwa i Architektury označení: magister inżynier architekt; od roku 1977 fakulta architektury – Wydział Architektury označení: magister inżynier architekt a od roku označení 1995 inżynier architekt), — Poznaňská polytechnika, fakulta architektury v Poznani (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: inżynier architekt; inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1955 Stavební škola, fakulta architektury – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury označení: inżynier architekt; od roku 1978 označení: magister inżynier architekt a od roku 1999 označení inżynier architekt), — Gdaňská polytechnika, fakulta architektury v Gdaňsku (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesní označení architekt: magister inżynier architekt (od roku 1945 do roku 1969 fakulta architektury – Wydział Architektury, od roku 1969 do roku 1971 fakulta stavitelství a architektury – Wydział Budownictwa i Architektury, od roku 1971 do roku 1981 Ústav architektury a urbanismu – Instytut Architektury i Urbanistyki, od roku 1981 fakulta architektury – Wydział Architektury), — Białostocká polytechnika, fakulta architektury v Białostoku (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesní označení architekt: magister inżynier architekt (od roku 1975 do roku 1989 Ústav architektury – Instytut Architektury), - Łódzská polytechnika, fakulta stavitelství, architektury a inženýrství životního prostředí v Łodzi (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesní označení architekt: inżynier architekt; magister inżynier architekt (od roku 1973 do roku 1993 fakulta stavitelství a architektury – Wydział Budownictwa i Architektury a od roku 1992 fakulta stavitelství, architektury a inženýrství životního prostředí – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; označení: od roku 1973 do roku 1978 označení inżynier architekt, od roku 1978 označení magister inżynier architekt),	
Portugal	— diplom „diploma do curso especial de arquitectura“ vydaný školami výtvarných umění v Lisabonu a v Portu — diplom architekta „diploma de arquitecto“ vydaný školami výtvarných umění v Lisabonu a v Portu — diplom „diploma do curso de arquitectura“ vydaný vyššími školami výtvarných umění v Lisabonu a v Portu — diplom „diploma de licenciatura em arquitectura“ vydaný vyšší školou výtvarných umění v Lisabonu — diplom „carta de curso de licenciatura em arquitectura“ vydaný technickou univerzitou v Lisabonu a univerzitou v Portu — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (licenciatura em engenharia civil) vydaný vyšším technickým institutem technické univerzity v Lisabonu — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (licenciatura em engenharia civil) vydaný stavební fakultou (engenharia) univerzity v Portu — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (licenciatura em engenharia civil) vydaný fakultou vědy a techniky univerzity v Coimbre — vysokoškolský diplom stavebního inženýrství (výroba) (licenciatura em engenharia civil (produção)) vydaný univerzitou v Minhu	1987/1988
Slovenija	— univerzitní diplom udělující označení „univerzitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“ udělený fakultou architektury spolu s osvědčením příslušného orgánu v oblasti architektury uznávaného zákonem, které uděluje právo vykonávat činnosti v oblasti architektury, — univerzitní diplom udělený technickými fakultami udělující označení „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka“ spolu s osvědčením příslušného orgánu v oblasti architektury uznávaného zákonem, které uděluje právo vykonávat činnosti v oblasti architektury	2006/2007

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
Slovensko	— diplom ve studijním oboru „architektura a pozemní stavitelství“ („architektúra a pozemné staveiteľstvo“) udělený Slovenskou vysokou školou technickou (Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1950 – 1952 (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený fakultou architektury a pozemního stavitelství Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry a pozemného staveiteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1952 – 1960 (označení: Ing. arch.), — diplom ve studijním oboru „pozemní stavitelství“ („pozemné staveiteľstvo“) udělený fakultou architektury a pozemního stavitelství Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry a pozemného staveiteľstva, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1952 – 1960 (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený stavební fakultou Slovenské vysoké školy technické (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1961 – 1976, (označení: Ing. arch.), — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“) udělený stavební fakultou Slovenské vysoké školy technické (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě v letech 1961 – 1976, (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený fakultou architektury Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě od roku 1977 (označení: Ing. arch.), — diplom ve studijním oboru „urbanismus“ („urbanizmus“) udělený fakultou architektury Slovenské vysoké školy technické (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) v Bratislavě od roku 1977 (označení: Ing. arch.), — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě v letech 1977-1997 (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „architektura a pozemní stavby“ („architektúra a pozemné stavby“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě od roku 1998 (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby – specializace: architektura“ („pozemné stavby – špecializácia: architektúra“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě v letech 2000 – 2001 (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „pozemní stavby a architektura“ („pozemné stavby a architektúra“) udělený stavební fakultou Slovenské technické univerzity (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) v Bratislavě od roku 2001 (označení: Ing.), — diplom ve studijním oboru „architektura“ („architektúra“) udělený Vysokou školou výtvarných umění (Vysoká škola výtvarných umení) v Bratislavě od roku 1969 (označení: Akad. arch. do roku 1990; Mgr. v letech 1990 – 1992; Mgr. arch. v letech 1992 – 1996; Mgr. art. od roku 1997), — diplom ve studijním oboru „pozemní stavitelství“ („pozemné staveiteľstvo“) udělený stavební fakultou Technické univerzity (Stavebná fakulta, Technická univerzita) v Košicích v letech 1981-1991 (označení: Ing.), všechny doprovázené: — osvědčením o autorizaci vydaným Slovenskou komorou architektů (Slovenská komora architektov) v Bratislavě bez uvedení oboru nebo v oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“) nebo „územní plánování“ („územné plánovanie“), — osvědčením o autorizaci vydaným Slovenskou komorou stavebních inženýrů (Slovenská komora stavebných inžinierov) v Bratislavě v oboru „pozemní stavby“ („pozemné stavby“)	2006/2007
Suomi/Finland	— diplomy vydávané technickými univerzitami a univerzitou v Oulu v oboru architektury (arkkitehti/arkitekt) — diplomy vydávané technickými instituty (rakennusarkkitehti/byggnadsarkitekt)	1997/1998
Sverige	— diplomy vydávané Královským technickým institutem, školou pro architekturu, Chalmersovou technickou univerzitou a Technickým institutem univerzity v Lundu (arkitekt, univerzitní diplom v oboru architektury) — osvědčení o členství v „Svenska Arkitekters Riksförbund“ (SAR), pokud dotyčná osoba absolvovala odbornou přípravu v členském státě, na který se vztahuje tato směrnice	1997/1998

ZEMĚ	Doklad o dosažené kvalifikaci	Referenční akademický rok
United Kingdom	— doklady o kvalifikaci vydané po složení zkoušky na: — Royal Institute of British Architects — školách architektury při univerzitách, polytechnikách, colleges, akademiích, technických a uměleckých školách, které byly ke dni 10. června 1985 uznány Architects Registration Council Spojeného království za účelem zápisu do registru (Architect) — osvědčení dokládající, že jeho držitel má nabyté právo používat profesní označení architekt na základě oddílu 6 (1) a, 6 (1) b nebo 6 (1) d Architects Registration Act z roku 1931 (Architect) — osvědčení dokládající, že jeho držitel má nabyté právo používat profesní označení architekt na základě oddílu 2 Architects Registration Act z roku 1938 (Architect)	1987/1988

PŘÍLOHA VII

Doklady a osvědčení požadovaná podle čl. 50 odst. 1**1. Doklady**

- a) Důkaz o státní příslušnosti dotyčné osoby.
- b) Kopie osvědčení o odborné způsobilosti nebo doklad o dosažené kvalifikaci opravňující k přístupu k dotyčnému povolání a případně osvědčení o odborné praxi dotyčné osoby.

Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou žadatele vyzvat, aby poskytl informace o své odborné přípravě v rozsahu nezbytném pro určení případných podstatných rozdílů oproti odborné přípravě požadované v tomto členském státě podle článku 14. Nemůže-li žadatel tyto informace poskytnout, obrátí se příslušné orgány hostitelského státu na kontaktní místo, příslušný orgán nebo jiný subjekt v domovském členském státě.

- c) V případech uvedených v článku 16 osvědčení o povaze a době trvání činnosti vydané příslušným orgánem nebo subjektem domovského členského státu nebo členského státu, odkud cizí státní příslušník přichází.
- d) Pokud příslušný orgán hostitelského členského státu podmiňuje přístup osob k regulovanému povolání důkazem o dobré pověsti nebo důkazem, že na jejich majetek nebyl prohlášen konkurs, nebo v případě závažného nesprávného počínání při výkonu povolání nebo trestného činu pozastavuje nebo zakazuje výkon tohoto povolání, uznává tento členský stát pro státní příslušníky členských států, kteří chtějí vykonávat toto povolání na jeho území, za dostatečný důkaz doklady, které byly vydány příslušnými orgány domovského členského státu nebo členského státu, odkud tento cizí státní příslušník přichází, a které prokazují, že tyto požadavky byly splněny. Tyto orgány musí poskytnout požadované doklady ve lhůtě dvou měsíců.

Pokud příslušné orgány domovského členského státu nebo členského státu, ze kterého cizí státní příslušník přichází, nevydávají doklady uvedené v prvním pododstavci, jsou tyto doklady nahrazeny místopřísežným prohlášením nebo ve státech, kde takové prohlášení není upraveno, čestným prohlášením, které dotyčná osoba učiní před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo případně před notářem či oprávněným profesním subjektem domovského členského státu nebo státu, ze kterého osoba přichází; tento orgán nebo notář vydá osvědčení potvrzující pravost místopřísežného nebo čestného prohlášení.

- e) Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k regulovanému povolání doklad o fyzické nebo psychické způsobilosti žadatele, uznává tento členský stát za dostatečný důkaz předložení dokladu požadovaného v domovském členském státě. Pokud domovský členský stát takovýto doklad nevydává, uzná hostitelský členský stát osvědčení vydané příslušným orgánem domovského členského státu. V tomto případě musí příslušné orgány domovského členského státu poskytnout požadovaný doklad ve lhůtě dvou měsíců.
- f) Pokud hostitelský členský stát požaduje od svých státních příslušníků pro přístup k regulovanému povolání, aby předložili:
- důkaz o finanční situaci žadatele,
 - důkaz, že žadatel je pojištěn proti finančním rizikům vyplývajícím z jeho profesní odpovědnosti v souladu s platnými právními a správními předpisy hostitelského členského státu týkajícími se podmínek a rozsahu pojištění,
- uznává tento členský stát za dostatečný důkaz osvědčení vydané za tímto účelem bankami a pojišťovnami jiného členského státu.

2. Osvědčení

Aby se usnadnilo uplatňování hlavy III kapitoly III této směrnice, mohou členské státy stanovit, že kromě dokladů o dosažené kvalifikaci musí osoba, která splňuje požadavky na odbornou přípravu, předložit osvědčení od příslušných orgánů svého domovského členského státu potvrzující, že na tento doklad o dosažené kvalifikaci se vztahuje tato směrnice.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Komise předložila dne 7. března 2002 návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o uznávání odborné kvalifikace ⁽¹⁾, založené na článku 40, čl. 47 odst. 1, čl. 47 odst. 2 první a třetí větě a článku 55 Smlouvy o ES.
2. Hospodářský a sociální výbor zaujal stanovisko dne 18. září 2002 ⁽²⁾.
3. Evropský parlament zaujal stanovisko v rámci prvního čtení dne 11. února 2004 ⁽³⁾.
4. Komise předložila pozměněný návrh dne 20. dubna 2004 ⁽⁴⁾.
5. Rada přijala společný postoj v souladu s článkem 251 Smlouvy o ES dne 21. prosince 2004.

II. CÍLE

6. Všeobecným cílem návrhu je konsolidace a zjednodušení. Záměrem návrhu je konsolidovat do jediné směrnice dvanáct „oborových“ směrnic vztahujících se na lékaře, zdravotní sestry a ošetřovatele odpovědné za všeobecnou péči, zubní lékaře, veterinární lékaře, porodní asistentky, farmaceuty a architekty, jakož i tři směrnice o „všeobecných pravidlech“ za účelem stanovení jednoduššího a jasnějšího souboru pravidel pro dotyčná povolání. Návrh sice zachovává hlavní podmínky a záruky, avšak zjednodušuje strukturu a zlepšuje fungování systému. Návrh také stanovuje jednodušší podmínky pro přeshraniční poskytování služeb než v případě svobody usazování za účelem dalšího přispění k pružnosti pracovního trhu a trhu se službami. O administrativní zjednodušení se usiluje tím, že se různé stávající výbory nahradí jediným regulativním výborem. Návrh také zahrnuje různá ustanovení týkající se posílené spolupráce mezi správními orgány jednotlivých členských států a Komisí za účelem poskytování informací a poradenství občanům, jakož i za účelem řešení problémů.

III. SPOLEČNÝ POSTOJ

Hlava I – Obecná ustanovení

7. Rada nahradila pojem „regulované odborné činnosti“ z čl. 2 odst. 2 pojmem „regulované povolání ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a)“, protože první pojem není definován v článku 3, zatímco druhý pojem definován je.
8. V zájmu vyjasnění vztahu mezi touto směrnicí a platnými směrnicemi, které nebyly zrušeny článkem 57 návrhu (článek 61 společného postoje) ⁽⁵⁾, vložila Rada *nový odstavec 3 do článku 2 a nový bod odůvodnění* (37. bod odůvodnění společného postoje).
9. Evropský parlament navrhl *nový odstavec 2a v článku 2*, který by z působnosti této směrnice vyloučil notáře. Rada tuto změnu nepřijala z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181E, 30.7.2002, s. 183.

⁽²⁾ Úř. věst. C 61, 14.3.2003, s. 67.

⁽³⁾ Úř. věst. C 97 E, 22.4.2004, s. 231.

⁽⁴⁾ KOM(2004) 317 – 8722/04.

⁽⁵⁾ Ve společném postoji je použito průběžné číslování. Pokud jsou v důsledku toho body odůvodnění, články nebo odstavce ve společném postoji očíslovány jinak než v návrhu Komise, stávající dokument uvádí jak číslování v návrhu Komise, tak číslování společného postoje.

V této souvislosti Rada přijala podstatu změny Evropského parlamentu 31 v 31. *bodu* odůvodnění (36. bod odůvodnění společného postoje), přičemž důkladněji sjednotila znění s článkem 45 Smlouvy o ES. Rada se rovněž domnívá, že je nadbytečné prohlašovat, že směrnice se nedotýká uplatňování ustanovení Smlouvy (článku 45 a čl. 39 odst. 4), a proto z tohoto bodu odůvodnění toto prohlášení vypustila. Rada se dále domnívá, že si odkaz na ochranu zdraví a spotřebitele zaslouží *samostatný bod* odůvodnění (38. bod odůvodnění společného postoje).

10. Evropský parlament navrhl *nový článek 2a*, který by rozšířil rozsah působnosti této směrnice na státní příslušníky třetích zemí (změna 36). Rada tuto změnu nepřijala z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. Z podobných důvodů Rada omezila použití čl. 2 odst. 2 na „státní příslušníky členských států“.
11. V čl. 3 odst. 1 Rada vložila další definice pod písmenem *d) až h)*, čímž přebírá definice již použité v platných směrnicích. Rada podobně vložila další vysvětlení k čl. 3 odst. 1 písm. *a)* a čl. 3 odst. 2, přičemž použila znění převzaté z článku 1 směrnice 92/51/EHS.
12. Evropský parlament navrhl doplnit v čl. 3 odst. 1 (změna 37) definici „svobodného povolání“. Rada tuto změnu nepřijala z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
13. Evropský parlament navrhl doplnění čl. 3 odst. 3 (změna 38). Rada sdílí názor Komise, že toto doplnění je nadbytečné, a proto jej nepřijala.
14. Evropský parlament podal návrh (změna 39) odkazující v čl. 4 odst. 1 nejen na práva, ale i na povinnosti. Komise tuto změnu ve svém pozměněném návrhu v zásadě přijímá, přičemž dává přednost použití terminologie směrnic 89/48/EHS a 92/51/EHS („stejně podmínky“). Rada se v tomto ohledu řídí Komisí.
15. Čl. 4 odst. 3 návrhu Komise se týká situace, kdy povolání, pro které je žadatel kvalifikován v domovském členském státě, představuje samostatné povolání zahrnující širší oblast činností v hostitelském členském státě; uvedená ustanovení požadují, aby uznání kvalifikace žadateli umožnilo v hostitelském členském státě přístup pouze k uvedené činnosti, pokud je rozdíl příliš velký na to, aby mohl být vyrovnán vyrovnávacím opatřením podle článku 14. Rada je proti zavedení povinnosti členských států povolovat tímto způsobem částečný přístup k povolání, a proto toto ustanovení vypustila. V důsledku toho již nejsou nutné navržené změny Evropského parlamentu k čl. 4 odst. 3 (změny 41 a 139). Rada také vypustila čl. 48 odst. 1 *druhý pododstavec* jako nadbytečný v nepřítomnosti čl. 4 odst. 3 (toto odpovídá změně Evropského parlamentu 112).

Hlava II – Volné poskytování služeb

16. Platné směrnice o „všeobecných pravidlech“ neobsahují konkrétní ustanovení o podmínkách platných při přeshraničním poskytování služeb. Účelem hlavy II návrhu Komise je přijmout ustanovení, která by v souladu s judikaturou Soudního dvora jednoznačně stanovila, že pro dočasné a příležitostné přeshraniční poskytování služeb by měly platit méně náročné podmínky, než jaké platí v případě práva na usazení. Rada s tímto cílem souhlasí, avšak zavedla řadu změn, jejichž účelem je především dosáhnout lepší rovnováhy mezi usnadněním dočasného a příležitostného přeshraničního poskytování služeb na straně jedné a přísným respektováním veřejného zdraví, bezpečnosti a ochrany spotřebitele na straně druhé. Tyto změny jsou podrobněji vysvětleny dále.

17. Komise navrhla v čl. 5 odst. 2 ustanovení o předpokladu, že dočasné a příležitostné přeshraniční poskytování služeb nebude prováděno déle než šestnáct týdnů za rok. Evropský parlament (změna 45 a 4) navrhl toto ustanovení vypustit. Rada sdílí názor Evropského parlamentu, že není vhodné uplatnit jediné časové kritérium na všechna povolání a za všech okolností, a proto dala přednost ustanovení, na jehož základě by se dočasná nebo příležitostná povaha poskytování služeb posuzovala případ od případu, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost poskytování služeb. 5. bod odůvodnění byl rovněž náležitě upraven.
18. Čl. 5 odst. 1 písm. b) návrhu obsahuje podmínku, že poskytovatel služeb již vykonával dané povolání v členském státě usazení po dobu nejméně dvou let, pokud toto povolání není v členském státě usazení regulováno. Rada se domnívá, že v zájmu ochrany spotřebitele by tato doba dvou let měla ležet v časovém rozmezí deseti let před poskytnutím služby. Rada se rovněž domnívá, že tento požadavek dvou let by se neměl uplatňovat, pokud jsou vzdělávání a odborná příprava na toto povolání v členském státě regulovány, i když dané povolání v členském státě usazení regulováno není.
19. Rada se domnívá, že pokud dočasné nebo příležitostné poskytování služeb zahrnuje fyzickou přítomnost poskytovatele služeb v hostitelském členském státě, měl by poskytovatel služeb podléhat v zájmu ochrany spotřebitele a bezpečnosti určitým disciplinárním ustanovením hostitelského členského státu. Z důvodu proporcionality omezuje čl. 5 odst. 3 společného postoje a doplňující bod odůvodnění (8. bod odůvodnění společného postoje) použitelná disciplinární ustanovení na taková, která jsou naprosto opodstatněná.
20. Podle čl. 6 odst. a) návrhu jsou dočasní a příležitostní poskytovatelé služeb usazení v jiném členském státě osvobozeni od požadavků týkajících se registrace nebo členství v profesní organizaci nebo subjektu v hostitelském členském státě, jakož i od požadavku na povolení činnosti takovou profesní organizací nebo subjektem. V zájmu usnadnění uplatňování disciplinárních ustanovení hostitelského členského státu, pokud jsou nezbytná (viz bod 19), Rada dále vložila ustanovení, podle kterého se mohou členské státy odchýlit od uvedeného osvobození buď stanovením automatické dočasné registrace nebo formálního členství v takové organizaci nebo subjektu. Tato odchylka je rovněž zčásti založena na změnách Evropského parlamentu 141 a 5, včetně ustanovení, podle kterého by taková registrace nebo členství neměly v žádném případě zpomalit nebo zkomplikovat poskytování služeb a způsobit jakékoli dodatečné náklady pro poskytovatele služeb. S ohledem na tuto obecnou odchylku Rada nepovažuje za nezbytné stanovit konkrétní odchylku od článku 6 pro poskytovatele služeb, na které se vztahuje zvláštní režim odpovědnosti při výkonu povolání, jak ji navrhl Evropský parlament ve svých změnách 189 a 143.
21. Podle článku 7 návrhu Komise by poskytovatel služeb, který se přemístí do hostitelského členského státu, aby dočasně nebo příležitostně poskytoval služby, byl povinen předem informovat kontaktní místo v členském státě usazení. Evropský parlament navrhl (změna 50), že by poskytovatel měl informovat příslušné subjekty jak v členském státě usazení, tak v hostitelském členském státě, a stanovit závazky pro příslušný subjekt v členském státě usazení. Rada zastává ve svém společném postoji názor, že vhodným subjektem, který má být informován, je příslušný orgán hostitelského členského státu, který by si měl být vědom toho, že poskytovatel služeb poskytuje služby na jeho území; ustanovení, podle kterého by poskytovatel služeb byl povinen informovat oba členské státy a příslušnému subjektu členského státu usazení by byly uloženy dodatečné administrativní úkoly (jak navrhl Evropský parlament), by bylo v rozporu s cílem usnadnit přeshraniční poskytování služeb. Rada se dále domnívá, že poskytovatel služeb by měl podávat odpovídající prohlášení pouze v případě, že to hostitelský členský stát požaduje, a že takové prohlášení by bylo možné vyžadovat pouze při prvním přemístění poskytovatele služeb do hostitelského členského státu za účelem poskytnutí služeb a poté jednou ročně, pokud má v úmyslu poskytovat v daném roce v hostitelském státě takové služby (čl. 7 odst. 1 společného postoje). Rada rovněž pro členské státy zavedla možnost požadovat, aby byl k prohlášení připojen omezený počet dokumentů (čl. 7 odst. 2 a 7. bod odůvodnění společného postoje).

22. Rada se domnívá, že ustanovení o profesním označení, pod nímž se mají poskytovat dočasné a příležitostné přeshraniční služby, patří do článku 7 spíše než do čl. 5 odst. 3, jak bylo navrženo Komisí. Ustanovení je proto uvedeno v čl. 7 odst. 3 společného postoje. Rada se dále odchýlila ve dvou konkrétních případech od obecné zásady, že takové služby by měly být poskytovány pod profesním označením členského státu usazení: tyto služby se mají poskytovat pod profesním označením hostitelského členského státu v případech stanovených v čl. 7 odst. 3 poslední věta a v čl. 7 odst. 4 posledním pododstavci společného postoje.
23. Rada zavedla možnost, aby v jasně vymezených případech byla odborná kvalifikace poskytovatele dočasných nebo příležitostných služeb zkontrolována před jejich prvním poskytnutím: v případě regulovaných povolání, která mají dopad na veřejné zdraví nebo bezpečnost a která nejsou automaticky uznávána podle hlavy III kapitoly III; taková kontrola je možná pouze tehdy, je-li jejím účelem zabránit vážnému poškození zdraví nebo bezpečnosti příjemce služby z důvodu nedostatečné odborné kvalifikace poskytovatele služeb a nepřesahuje-li rámec toho, co je za tímto účelem nezbytné (čl. 7 odst. 4 a 6. bod odůvodnění společného postoje).
24. Ze seznamu informací, které může hostitelský členský stát požadovat po členském státu usazení podle článku 8, Rada vypustila doklad o státní příslušnosti poskytovatele služeb a doklad o tom, že poskytovatel splňuje požadavky podle čl. 5 odst. 1 písm. b), protože toto jsou údaje, které mohou být po poskytovateli služeb samotném požadovány podle čl. 7 odst. 2 písm. a) a d) společného postoje. V zájmu ochrany zdraví a bezpečnosti příjemce služeb Rada naproti tomu doplnila pro příslušné orgány hostitelského členského státu možnost požádat příslušné orgány členského státu usazení, aby jim poskytly informace o tom, že neexistují žádné disciplinární nebo trestněprávní sankce profesní povahy (čl. 8 odst. 1 společného postoje). Rada dále ze stejného důvodu vložila ustanovení o výměně informací při stížnosti na poskytovatele služeb (čl. 8 odst. 2 společného postoje).
25. Rada se domnívá, že požadovat po členských státech, aby stanovily poskytovateli služeb povinnost podávat ve všech případech příjemci služeb všechny údaje uvedené v článku 9, by představovalo zbytečné administrativní zatížení jak pro členské státy, tak pro poskytovatele služeb. V důsledku toho dala Rada členským státům možnost požadovat po poskytovateli služeb, aby poskytl jakékoli nebo všechny informace uvedené na seznamu, a z této možnosti vyloučila případy, kdy jsou služby poskytovány pod profesním označením hostitelského členského státu. Rada vypustila ze seznamu jako zbytečný odkaz na profesní pravidla platná v členské státě usazení (čl. 9 písm. e) návrhu Komise). Rada doplnila do seznamu odkaz na pojistné krytí nebo jiné prostředky osobní nebo kolektivní ochrany s ohledem na odpovědnost při výkonu povolání (čl. 9 písm. f) společného postoje), přičemž Rada částečně vychází ze změny Evropského parlamentu 53.
26. Evropský parlament navrhl nový článek 9a, vylučující z oblasti působnosti hlavy II statutární audit účtů (změna 55). Komise v zásadě souhlasí s touto změnou, nicméně je toho názoru, že v jejím pozměnění návrhu by mělo být použito obecnější znění, aby se zajistilo, že budou zahrnuta všechna povolání, která se řídí konkrétními právními předpisy, jakož i budoucí změny v oblasti práva. Rada sdílí názor Komise, že tato změna by se měla zohlednit tím, že se v úvodu čl. 5 odst. 1 použije znění: „Aniž jsou dotčena konkrétní ustanovení práva Společenství,...“.

Hlava III kapitola I – Svoboda usazování - obecný systém uznávání dokladů o odborné kvalifikaci

27. Článek 10 návrhu Komise rozšiřuje obecný systém subsidiárně na všechny případy, které nejsou způsobilé pro automatické uznání na základě odborné praxe nebo na základě koordinace minimálních požadavků odborné přípravy. Rada se domnívá, že toto rozšíření jde příliš daleko; podle jejího názoru by měl obecný systém platit pouze pro povolání, která nejsou zahrnuta v kapitole II a III hlavy III, jakož i pro jednotlivé případy uvedené v čl. 10 písm. a) až g) společného postoje,

ve kterých žadatel vykonává určité povolání zahrnuté do uvedených kapitol, avšak z konkrétních a výjimečných důvodů nesplňuje podmínky stanovené v těchto kapitolách. K uvedeným případům patří situace, které jsou v současnosti předmětem Smlouvy, jak ji vykládá Evropský soudní dvůr, a situace, pro které platí konkrétní řešení v rámci platných směrnic. Rada upravila odpovídajícím způsobem 10. bod odůvodnění návrhu Komise (14. bod odůvodnění společného stanoviska).

28. Článek 11 návrhu Komise stanoví pět úrovní odborné kvalifikace. Rada se domnívá, že je vhodnější zachovat čtyři úrovně stanovené v platných směrniciích, včetně přemostujících opatření podle čl. 13 odst. 3 společného postoje, než zavádět pátou úroveň. Rada proto vypustila čl. 11 odst. 6 návrhu Komise a upravila odpovídajícím způsobem ostatní ustanovení.
29. Evropský parlament navrhl vyjasnění (změny 192, 193, 216 a 217) k čl. 11 odst. 2, 3, 5 a 6, která jsou v souladu s platnými předpisy. Komise tato vyjasnění přijala ve svém pozměněném návrhu s výhradou přepracování znění návrhu. Rada je rovněž přijala, v novém znění a s výhradou svého postoje vysvětleného výše v bodě 28.
30. Rada nepřijala změny Evropského parlamentu 57 a 218 k článku 11 z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
31. Rada doplnila v čl. 11 odst. 4 a v čl. 13 odst. 2 svého společného postoje možnost aktualizace seznamů v přílohách II a III na základě postupu projednávání ve výborech.
32. Rada nepřijala návrh Evropského parlamentu na nový článek 12a (změna 59) z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
33. Rada nepřijala navrženou změnu Evropského parlamentu k čl. 13 odst. 1 a jeho návrh na nový odstavec 1a (změna 60) z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
34. Rada sdílí názor Komise obsažený v jejím pozměněném návrhu, že nový odstavec 2a k článku 13 navržený Evropským parlamentem (změna 62) není s ohledem na přílohu VII nutný.
35. Evropský parlament navrhl různé změny týkající se kvalifikací získaných na základě akreditovaného vzdělávání (změny 63, 214, 8 a 10 týkající se čl. 13 odst. 2b a 2c a bodů odůvodnění 7a a 7c). Rada nepřijala změny 214 a 10 z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. Rada se rovněž domnívá, že doplnění navržená ve změnách 63 a 8 nejsou nutná. Rada se nicméně domnívá, že s ohledem na kvalifikace získané na základě akreditovaného vzdělávání je nezbytné stanovit, že v případech důvodných pochybností je hostitelský členský stát oprávněn ověřit u příslušného subjektu členského státu udělujícího kvalifikaci, zda byla část kvalifikace obdržena v zařízení jiného členského státu oficiálně schválena vzdělávacím zařízením členského státu, který doklad o kvalifikaci vydal, zda vydaný doklad o dosažené kvalifikaci odpovídá dokladu, který by byl vydán, kdyby se studium uskutečnilo zcela na území členského státu, který doklad vydal, a zda doklad o formální kvalifikaci přiznává stejná profesní práva na území členského státu, který doklad vydal. Podle názoru Rady patří toto ustanovení do článku 46 návrhu Komise týkajícího se podkladů a informací, které mohou být požadovány příslušnými orgány (čl. 50 odst. 2 společného postoje Rady).
36. Rada vložila nový odstavec do článku 14 (čl. 14 odst. 3 společného postoje Rady), na jehož základě může hostitelský členský stát spíše než žadatel rozhodnout, které vyrovnávací opatření by mělo být použito v případech vyžadujících přesnou znalost vnitrostátních právních předpisů a v některých konkrétních případech spadajících pod čl. 10 odst. a), b), c), d), f) a g) (viz bod 27).

37. V čl. 14 odst. 1 a 2 Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 64 a část změny 151 týkající se konkludentního souhlasu, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. Rada se rovněž domnívá, že část změny 151 týkající se „opodstatněných a nezbytných důvodů“ je nadbytečná s ohledem na požadavek stejného pododstavce „uvést dostatečné důvody“. Rada se domnívá, že zbývající část změny 151 by vyvolala nejistotu, a proto ji nepřijala.

38. Rada považuje za nezbytné provést řadu vyjasnění k článku 15 a souvisejícímu 9. bodu odůvodnění (13. bod odůvodnění společného postoje Rady), které se týkají společných platform. Rada především považuje za žádoucí, aby tento článek začal podrobnějším vymezením pojmu „společné platformy“, než jaký navrhla Komise (čl. 15 odst. 1 společného postoje). Rada se domnívá, že by nebylo vhodné zavádět ustanovení pro společné platformy, která by se týkala pouze několika členských států; aby byla společná platforma vhodná pro zvážení v rámci tohoto článku, musí proto zahrnovat nejméně dvě třetiny členských států Evropské unie, včetně všech členských států, které dotyčné povolání regulují. Do bodu odůvodnění byl zařazen orientační nevyčerpávající seznam možných kritérií, který má být zahrnut ve společné platformě.

Rada se domnívá, že v oblasti společných platform je nezbytné jasněji vymezit úlohy profesních sdružení, členských států a Komise. Za tímto účelem Rada jednoznačně stanovila, že:

- předkládat společné platformy Komisi (čl. 15 odst. 2 společného postoje) mohou nejen profesní sdružení, ale i členské státy,
- Komise by měla konzultovat členské státy dříve, než rozhodne, zda by návrh společné platformy usnadnil vzájemné uznávání odborných kvalifikací (čl. 15 odst. 2 společného postoje) či nikoli,
- tento článek se nedotýká pravomoci členských států rozhodnout o odborných kvalifikacích požadovaných pro výkon povolání na jejich území, jakož i o obsahu a organizaci jejich systémů vzdělávání a odborné přípravy (čl. 15 odst. 4 společného postoje).

Rada rovněž doplnila požadavek, že profesní sdružení, která předkládají společné platformy, musí být reprezentativní na národní i evropské úrovni (čl. 15 odst. 2 a 13. bod odůvodnění společného postoje). Rada dále doplnila ustanovení o přezkumu tohoto článku ve lhůtě tří let po datu transpozice (čl. 15 odst. 6 společného postoje).

Mnohá z vyjasnění uvedených Radou v článku 15 jsou v souladu s podstatou změn Evropského parlamentu 68, 70, 12 a 185. Rada na druhé straně nepřijala změnu Evropského parlamentu 188 z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

Hlava III kapitola II – uznávání odborné praxe

39. Komise navrhla zjednodušit články 4 a přílohu A směrnice 1992/42/ES snížením počtu kategorií uvedených činností ze šesti na dvě (články 16 až 19 a příloha IV návrhu Komise). Rada souhlasí s tím, že je žádoucí snížit počet kategorií činností, avšak je toho názoru, že počet by měl být snížen na tři, spíše než na dvě. V souladu s tím Rada rozdělila článek 17 návrhu Komise na dva samostatné články (články 17 a 18 společného postoje) a přepracovala dva seznamy v příloze IV tak, že vznikly seznamy tři.

Rada přijala návrh Evropského parlamentu (změna 207) nahradit lhůtu „pěti let“ v čl. 17 odst. 1 písm. a) lhůtou „šesti let“, avšak pouze pokud jde o činnosti uvedené v článku 17 společného postoje; nepřijala tuto změnu, pokud jde o činnosti zahrnuté do článku 18 společného postoje, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. Rada rovněž nepřijala část změny Evropského parlamentu 207, pokud jde o nové písmeno *da*) v čl. 17 odst. 1 z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

40. Za účelem dosažení souladu s judikaturou Soudního dvora, podle níž musí být prováděcí pravomoci přenesené zákonodárcem na Komisi natolik konkrétní, aby jednoznačně určily hranice takových pravomocí, Rada v článku 19 návrhu (článek 20 společného postoje) stanovila, že účelem změny seznamů činností v příloze IV na základě postupu projednávání ve výborech musí být „aktualizace nebo vyjasnění nomenklatury, pokud to nezahrnuje jakoukoliv změnu činností souvisejících s jednotlivými kategoriemi“⁽¹⁾.

Hlava III kapitola III – Uznávání na základě koordinace minimálních požadavků na odbornou přípravu

41. Rada přijala návrhy Evropského parlamentu v jeho změnách 80, 88, 90, 93, 95, 97 a 161 přemístit seznamy znalostí a dovedností pro povolání uvedená v hlavě III kapitole III z přílohy V bodů 5.1.1, 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 a 5.6.1 do hlavní části směrnice. Rada přitom nevytvořila žádné nové články, avšak zapracovala tyto seznamy do článků 22, 29, 32, 35, 36 a 40 návrhu (čl. 24 odst. 3, čl. 31 odst. 6, čl. 34 odst. 3, čl. 38 odst. 3, čl. 40 odst. 3 a čl. 44 odst. 3 společného postoje). Rada však nepřijala návrh Evropského parlamentu v jeho změně 154 zrušit v čl. 20 odst. 5 (čl. 21 odst. 6 společného postoje) možnost aktualizace seznamů na základě postupu projednávání ve výborech z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. V zájmu soudržnosti Rada rovněž přemístila seznamy znalostí a dovedností pro architektky z přílohy V bodu 5.7.1 do článku 42 návrhu (článek 46 odst. 1 společného postoje).
42. Rada rovněž přijala změny Evropského parlamentu 96 a 162, kterými se přemísťuje seznam odborných činností pro porodní asistentky a farmaceuty z přílohy V bodů 5.5.3 a 5.6.3 do článku 38 a 41 návrhu (čl. 42 odst. 2 a čl. 45 odst. 2 společného postoje).
43. Rada nepřijala změny Evropského parlamentu 153 a 128, ve kterých se navrhuje doplnění ustanovení týkajících se psychoterapeutů do článku 20 návrhu a do nového bodu 5a přílohy V z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
44. Evropský parlament navrhl ve své změně 75 změnit čl. 20 odst. 6 návrhu tak, aby členský stát, který přijme ustanovení o vydávání dokladů o dosažené kvalifikaci v oblasti uvedené v kapitole III hlavy III, měl povinnost toto oznámit nejen Komisi, ale rovněž i ostatním členským státům. Rada přijala tuto změnu pouze, pokud jde o kvalifikace týkající se architektů (čl. 21 odst. 7 společného postoje), avšak ne pokud jde o ostatní povolání uvedená v této kapitole, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. Rada se domnívá, že toto rozšíření oznamování na ostatní členské státy, pokud jde o architektky, je odůvodněno rozdílnými systémy použitelnými pro architektky a pro ostatní povolání podle platných směrnic.
- Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 77, ve které se navrhuje nový odstavec 6a v článku 20, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. S ohledem na rozdílný systém použitelný pro architektky (viz předchozí odstavce) bere Rada na vědomí, že Komise v prohlášení uvedeném v bodě 68 uvedla, že v případě členského státu majícího vážné pochybnosti o tom, zda doklady o dosažených kvalifikacích architektů splňují kritéria stanovená ve směrnici, má Komise v úmyslu předložit věc odborné skupině, na kterou odkazuje prohlášení Komise.
45. Evropský parlament navrhl řadu změn souvisejících s odbornou přípravou na povolání při zaměstnání („part-time“) uvedená v hlavě III kapitole III návrhu (změny 81, 86, 159, 160 a 94). V souladu s cílem zjednodušení, na které je založena tato směrnice, dala Rada přednost sjednotit v jediném ustanovení (čl. 22 odst. a) společného postoje) všechna ustanovení související s odbornou přípravou při zaměstnání („part-time“); následně se z návrhu Komise vypustí čl. 23 odst. 4, čl. 26 odst. 4, čl. 29 odst. 3 a čl. 36 odst. 3.

⁽¹⁾ Z téhož důvodu Rada určila hranice prováděcích pravomocí stanovené v čl. 23 odst. 6 a článku 24 návrhu (čl. 25 odst. 5 a článek 26 společného postoje).

46. Evropský parlament navrhl ve své změně 101, aby se ustanovení podobné čl. 22 odst. 3 návrhu Komise o dalším všeobecném a odborném vzdělávání zařadilo do článku 40 o farmaceutech. Rada sdílí názor Komise vyjádřený v jejím pozměněném návrhu, že takové ustanovení by mělo platit pro všechna povolání uvedená v hlavě III kapitole III. Rada proto za tímto účelem zavedla jediné ustanovení (čl. 22 odst. b) společného postoje), v důsledku čehož se z návrhu Komise vypouští čl. 22 odst. 3.
47. Rada doplnila různá ustanovení v *hlavě III kapitole III* a v *přílohách*, která zohledňují přistoupení deseti nových členských států k Evropské unii dne 1. května 2004 a která jsou založena na odpovídajících přizpůsobeních platných směrnic provedených v příslušných aktech o přistoupení.
- Rada rovněž doplnila ustanovení týkající se kvalifikace zdravotních sester a porodních asistentek získané v Polsku, která zohledňují právní předpisy zavedené v Polsku od uzavření aktů o přistoupení uvedených výše (čl. 33 odst. 3 a čl. 43 odst. 4 společného postoje).
48. V čl. 21 odst. 2 písm. a) a čl. 39 odst. 2 návrhu Komise pozměnila Rada datum 3. října 1989 na datum 3. října 1990 (čl. 23 odst. 2 písm. a) a čl. 43 odst. 2 společného postoje).
49. Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 155 navrhuující vypuštění čl. 23 odst. 6 návrhu Komise z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
50. Evropský parlament navrhl ve své změně 156 k čl. 24 odst. 2, že by mělo být možné zařadit do přílohy V bodu 5.1.4 postupem rozhodování ve výborech nejen nové lékařské odbornosti, které jsou zastoupeny ve všech členských státech, avšak rovněž nové lékařské odbornosti, které jsou zastoupeny v omezeném počtu členských států. Komise tuto změnu ve svém pozměněném návrhu nepřijala. Rada se rozhodla pro kompromisní řešení, podle kterého by nové lékařské odbornosti mohly být zařazeny, pokud jsou zastoupeny nejméně ve dvou pětinach členských států (čl. 26 odst. 2 a 17. bod odůvodnění společného postoje). To vede k novému rozdělení lékařských odborností mezi přílohu V bod 5.1.4 (bod 5.1.3 společného postoje) a mezi přílohu VI bod 6.1.
- Rada se domnívá, že není nutné přemísťovat seznamy nabytých práv odborných lékařů z přílohy VI bodu 6.1 do přílohy V nového bodu 5.1.4a, jak navrhuje Evropský parlament ve svých změnách 158, 127, 132, 178/rev. 2, 133 a 215.
51. Rada zahrнула do *hlavy II* svého společného postoje (viz body 19 až 24) podstatu změny Evropského parlamentu 87 navrhuující nový článek 28a.
52. Podobně jako v případě lékařských odborností (bod 50) Komise znovu zavedla možnost automatického uznání pro stomatologické odbornosti, které jsou zastoupeny nejméně ve dvou pětinach členských států. V souvislosti s tím je Rada toho názoru, že je nezbytné rozlišovat mezi základní odbornou přípravou v oboru zubního lékařství (článek 34 a příloha V bod 5.3.2 společného postoje) a specializovanou odbornou přípravou v oboru zubního lékařství (článek 35 a příloha V bod 5.3.3 společného postoje). Výsledkem toho je vypuštění přílohy VI bodu 6.2 z návrhu Komise, jakož i čl. 34 odst. 3 a 4, které odkazují na uvedený bod přílohy VI.
53. Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 92, ve které se navrhovalo doplnění nového odstavce 2a v článku 35, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
54. Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 98 a 19, ve kterých se navrhoval nový odstavec 1b v článku 40 a odpovídající nový bod odůvodnění 19a, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

55. Evropský parlament navrhl ve svých změnách 162, 163, 104 a 18, aby v čl. 41 odst. 2a nebo 2b nebo 4a byla zachována odchylka, pokud jde o lékárny, obsažená v čl. 2 odst. 2 směrnice 85/433/EHS a uvedená v 19. bodu odůvodnění. Rada přijala zachování této odchylky, avšak je toho názoru, že by bylo lepší ji umístit v článku 20 návrhu (čl. 21 odst. 4 společného postoje), protože se týká automatického uznání dokladů o dosažené kvalifikaci.
56. Rada rovněž zachovala v článku 41 návrhu (čl. 45 odst. 4 společného postoje) odchylku pro lékárny podle čl. 5 odst. 2 směrnice 85/433/EHS.
57. Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 212, ve které se navrhuje *nový článek 45a*, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

Hlava III kapitola IV – Společná ustanovení o usazování

58. Rada přemístila *bod 2 písm. b) přílohy VII* návrhu Komise do článku 46 (čl. 50 odst. 2 společného postoje), protože je toho názoru, že toto ustanovení by mělo být spíše v tomto článku než v příloze.
59. Rada přemístila čl. 46 odst. 2 z návrhu Komise z hlavy III do článku 52 (čl. 56 odst. 2 společného postoje) v *hlavě V*, protože je toho názoru, že toto ustanovení by mělo platit nejen pokud jde o usazování, ale také pokud jde o přeshraniční poskytování služeb. Rada dále rozšířila toto ustanovení na výměnu informací oběma směry mezi příslušnými orgány hostitelského a domovského členského státu, jak bylo navrženo ve změně Evropského parlamentu 110, a dále doplnila konkrétní odkaz na „přijaté disciplinární nebo trestněprávní sankce“ a jednoznačně stanovila, že výměna informací musí respektovat právní předpisy o ochraně osobních údajů.
60. Rada pozměnila čl. 47 odst. 2 návrhu (čl. 51 odst. 2 společného postoje), aby v souladu s lhůtou přípustnou podle platných směrnic umožnila prodloužení lhůty o další měsíc v případech uvedených v kapitolách I a II hlavy III.
61. Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 113, ve které se doplňuje *nový odstavec 2a k článku 48*, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

Hlava IV – Podrobná pravidla pro výkon povolání

62. Rada přemístila *článek 49* (článek 53 společného postoje) o jazykových znalostech do *hlavy IV*, která se netýká pouze usazování, ale rovněž poskytování služeb. Rada dále vypustila čl. 49 odst. 2 návrhu, protože je toho názoru, že obsahuje povinnost výsledku, který není možné zaručit. Rada nepřijala změnu 114 navrženou Evropským parlamentem, protože je toho názoru, že směrnice by měla být určena členským státům, a ne migrujícím osobám.
63. V souladu s platnými směrnicemi Rada omezila zproštění stanovené v článku 51 (článek 55 společného postoje) týkající se lékařů a zubních lékařů.

Hlava V – Administrativní spolupráce a odpovědnost za provádění

64. Rada nepřijala změny Evropského parlamentu 116, 117 a 118, které by v článku 52 návrhu nahradily pojem „příslušné orgány“ pojmem „profesní sdružení nebo podobné oprávněné subjekty“ a které by těmto subjektům určily úlohu kontaktních míst podle článku 53, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu. Ze stejných důvodů Rada nepřijala související změnu Parlamentu 136 k čl. 8 odst. 1. Podle mínění Rady dále neexistují přesvědčivé důvody pro nahrazení pojmu „příslušné orgány“ pojmem „příslušné subjekty“.

65. Rada pozměnila poslední odstavec *článku 53* návrhu (*článek 57* společného postoje), aby v zájmu proporcionality zdůraznila, že kontaktní místa nejsou povinna Komisi systematicky informovat o všech případech, kterými se zabývají.
66. V *novém bodu* odůvodnění (*28. bod* odůvodnění společného postoje) Rada upřesnila, že je na každém členském státě, aby určil, jak bude jediné kontaktní místo, které je povinen určit, spolupracovat s ostatními úředními subjekty zřízenými v daném státě. Tento bod odůvodnění rovněž přebírá různé prvky *nového bodu* odůvodnění *23a* navrženého Evropským parlamentem v jeho změně 26.
67. Rada vypustila *čl. 54 odst. 3* z návrhu Komise, protože je toho názoru, že obsah tohoto odstavce je záležitostí postupu ve výboru zřízeném tímto článkem spíše než této směrnice.
68. Ve svých změnách 119 a 120 navrhuje Evropský parlament zřídit podle *článku 54* návrhu dva výbory namísto dvou. Rada tyto změny nepřijala z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

Evropský parlament rovněž předložil řadu návrhů ve změnách 119 a 120, jakož i ve změnách 27, 180, 181, 182, 183, 83 a 157, týkajících se organizace práce výboru a zřízení odborné skupiny, která by byla nápomocna Komisí (*24. bod* odůvodnění, *bodů* odůvodnění *24a*, *24b* a *25a* a *článek 23a* a *čl. 24 odst. 2a*, *2b* a *2c*). Rada sdílí názor Komise, že tyto záležitosti by měly být zachovány v rámci vnitřního jednacího řádu výboru a v rámci Komise a neměly by být upraveny ve znění směrnice. V tomto ohledu Rada vzala na vědomí prohlášení Komise o vytvoření a činnosti odborné skupiny, zejména v souvislosti s články 54 a 15 a *čl. 20 odst. 6*.

Hlava VI – Jiná ustanovení

69. Rada doplnila k *článku 55* návrhu *nový odstavec* (*čl. 59 odst. 2* společného postoje), který stanoví, že Komise vypracuje každých pět let zprávu o provádění této směrnice.

Rada nepřijala doplnění k *článku 55* a související *nové body* odůvodnění *21a* a *22a* navržené Evropským parlamentem v jeho změnách 187, 122, 23 a 186 z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

70. Rada nepřijala změny Evropského parlamentu 168, 123 a 124, kterými jsou navrhovány změny k *čl. 56 odst. 2*, jakož i *nový odstavec 2a* v témže článku, týkající se ustanovení o výjimce, z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.
71. Rada v *článku 57* návrhu (*článek 61* společného postoje) doplnila vyjasnění v zájmu právní jistoty, kterým se upřesňuje, že jakékoli akty přijaté na základě směrnic, které budou zrušeny touto směrnicí, nebudou dotčeny zrušením těchto směrnic.

Přílohy

72. Jak bylo vysvětleno výše (viz body 41, 42, 47, 50, 52 a 58), Rada převedla část obsahu příloh do odpovídajících článků směrnice, přepracovala některé z příloh a doplnila do příloh údaje související s členskými státy, které přistoupily k Evropské unii dne 1. května 2004, na základě ustanovení příslušných aktů o přistoupení, přičemž doplnila příslušné údaje do platných směrnic.
73. Rada nepřijala změnu Evropského parlamentu 126, která doplňovala v *příloze II* pro Řecko povolání „turistický průvodce“, protože to nepovažovala za nutné.

Ostatní změny Evropského parlamentu

74. Rada nepřijala řadu dalších změn Evropského parlamentu, protože je nepovažuje za nutné.

IV. ZÁVĚRY

75. Ve svém společném postoji Rada převzala významné množství změn navržených Evropským parlamentem. Pokud Rada změny Evropského parlamentu nepřijala, bylo to především z důvodů uvedených Komisí v jejím pozměněném návrhu.

Komise by sice dala přednost tomu, kdyby společný postoj Rady zůstal blíže svému návrhu, zejména pokud jde o hlavu II o dočasném a příležitostném poskytování přeshraničních služeb, avšak přijala společný postoj jako uspokojivý kompromisní soubor.
